

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

17. oktober 2017

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2015-2016

Mødeperioden fra den 5. til 8. oktober 2015

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 408 af 4.11.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperioden den 14. oktober 2015

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 414 af 10.11.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

6. oktober 2015

2017/C 349/01 Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om en mulig udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i Den Europæiske Union til at omfatte ikke-landbrugsprodukter (2015/2053(INI)) 2

2017/C 349/02 Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om de lokale myndigheders rolle i udviklingslandene i forbindelse med udviklingssamarbejde (2015/2004(INI)) 11

8. oktober 2015

2017/C 349/03 Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om Den Centralafrikanske Republik (2015/2874(RSP)) 20

2017/C 349/04 Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om situationen i Thailand (2015/2875(RSP)) . . . 26

2017/C 349/05 Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om massefordrivelsen af børn i Nigeria som følge af Boko Harams angreb (2015/2876(RSP)) 30

2017/C 349/06	Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om sagen Ali Mohammed al-Nimr (2015/2883(RSP))	34
2017/C 349/07	Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om realkreditlovgivning og risikable finansielle instrumenter i Spanien (på grundlag af modtagne andragender) (2015/2740(RSP))	37
2017/C 349/08	Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om dødsstraf (2015/2879(RSP))	41
2017/C 349/09	Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om erfaringer fra katastrofen med rødt slam fem år efter ulykken i Ungarn (2015/2801(RSP))	45
2017/C 349/10	Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om fornyelsen af EU's handlingsplan om ligestilling og styrkelse af kvinders position i udviklingssamarbejdet (2015/2754(RSP))	50
2017/C 349/11	Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (2014/2160(INI)) . . .	56
14. oktober 2015		
2017/C 349/12	Europa-Parlamentets beslutning af 14. oktober 2015 På vej til en ny international klimaaf tale i Paris (2015/2112(INI))	67

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

14. oktober 2015

2017/C 349/13	Europa-Parlamentets afgørelse af 14. oktober 2015 om anmodning om ophævelse af Béla Kovács' parlamentariske immunitet (2014/2044(IMM))	81
---------------	--	----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

6. oktober 2015

2017/C 349/14	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere 2014-protokollen til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention om tvangsarbejde af 1930 med hensyn til artikel 1-4 i protokollen for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager (06731/2015 — C8-0078/2015 — 2014/0258(NLE))	83
2017/C 349/15	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger (10010/2015 — C8-0182/2015 — 2013/0021(NLE))	84

2017/C 349/16	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger (10012/2015 — C8-0186/2015 — 2013/0207(NLE))	85
2017/C 349/17	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypropyvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger (10011/2015 — C8-0185/2015 — 2014/0183(NLE))	86
2017/C 349/18	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste 4-methyl-5-(4-methylphenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4'-DMAR) og 1-cyclohexyl-4-(1,2-diphenylethyl)piperazin (MT-45) kontrolforanstaltninger (10009/2015 — C8-0183/2015 — 2014/0340(NLE))	87
2017/C 349/19	Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i henhold til punkt 11 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (katastrofer i Bulgarien og Grækenland i 2015) (COM(2015)0370 — C8-0198/2015 — 2015/2151(BUD))	88
2017/C 349/20	<p>P8_TA(2015)0332</p> <p>Fælles bestemmelser for de europæiske fonde for så vidt angår specifikke foranstaltninger for Grækenland ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond for så vidt angår specifikke foranstaltninger for Grækenland (COM(2015)0365 — C8-0192/2015 — 2015/0160(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0160</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/... om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår specifikke foranstaltninger for Grækenland</p>	89
2017/C 349/21	Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2015/002 DE/Adam Opel, Tyskland) (COM(2015)0342 — C8-0249/2015 — 2015/2208(BUD))	91
2017/C 349/22	Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2015/003 BE/Ford Genk, Belgien) (COM(2015)0336 — C8-0250/2015 — 2015/2209(BUD))	95

2017/C 349/23	Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2015/004 IT/Alitalia, Italien) (COM(2015)0397 — C8-0252/2015 — 2015/2212(BUD))	98
---------------	--	----

7. oktober 2015

2017/C 349/24	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2015 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen til Euro-Middelhavsaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Den Tunesiske Republik om de generelle principper for Den Tunesiske Republiks deltagelse i Unionens programmer (16160/2014 — C8-0080/2015 — 2014/0118(NLE))	101
---------------	---	-----

2017/C 349/25	P8_TA(2015)0338 Europæisk småkravsprocedure og europæisk betalingspåkravsprocedure ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (COM(2013)0794 — C7-0414/2013 — 2013/0403(COD)) P8_TC1-COD(2013)0403 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/... om ændring af forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure og forordning (EF) nr. 1896/2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure	102
---------------	--	-----

2017/C 349/26	P8_TA(2015)0339 Begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (COM(2013)0919 — C7-0003/2014 — 2013/0442(COD)) P8_TC1-COD(2013)0442 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/... om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg	103
---------------	--	-----

2017/C 349/27	P8_TA(2015)0340 Kaseiner og kaseinater til konsum ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende kaseiner og kaseinater til konsum og om ophævelse af Rådets direktiv 83/417/EØF (COM(2014)0174 — C7-0105/2014 — 2014/0096(COD)) P8_TC1-COD(2014)0096 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/... om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende kaseiner og kaseinater til konsum og om ophævelse af Rådets direktiv 83/417/EØF	104
---------------	---	-----

2017/C 349/28	P8_TA(2015)0341	Finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget ***I	
		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (COM(2014)0358 — C8-0029/2014 — 2014/0180(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0180	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2015/... om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget	105
		8. oktober 2015	
2017/C 349/29	P8_TA(2015)0346	Betalings tjenester i det indre marked ***I	
		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betalings tjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2013/36/EU og 2009/110/EF og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (COM(2013)0547 — C7-0230/2013 — 2013/0264(COD))	
	P8_TC1-COD(2013)0264	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/... om betalings tjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF	106
		14. oktober 2015	
2017/C 349/30		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. oktober 2015 om forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse om fastsættelse af den dato, fra hvilken afgørelse 2008/633/RIA om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger har virkning (10506/2015 — C8-0193/2015 — 2015/0807(CNS))	107
2017/C 349/31		Europa-Parlamentets beslutning af 14. oktober 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 6/2015 for regnskabsåret 2015, egne indtægter, EU-trustfond for foranstaltninger udadtil, Kontoret for Sæmmenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (11695/2015 — C8-0278/2015 — 2015/2150(BUD))	108
2017/C 349/32		Europa-Parlamentets beslutning af 14. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger som led i den europæiske dagsorden for migration i henhold til punkt 12 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (COM(2015)0486 — C8-0292/2015 — 2015/2253(BUD))	110
2017/C 349/33		Europa-Parlamentets beslutning af 14. oktober 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 7/2015 for regnskabsåret 2015, Håndtering af flygtningekrisen: øjeblikkelige budgetforanstaltninger som led i den europæiske dagsorden for migration (12511/2015 — C8-0297/2015 — 2015/2252(BUD))	112
2017/C 349/34		Europa-Parlamentets afgørelse af 14. oktober 2015 om forslaget om udnævnelse af den administrerende direktør for den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (C8-0304/2015 — 2015/0901(NLE)) .	115
2017/C 349/35		Europa-Parlamentets afgørelse af 14. oktober 2015 om forslaget om udnævnelse af den viceadministrerende direktør for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (C8-0305/2015 — 2015/0902(NLE))	116

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet **■** eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2015-2016

Mødeperioden fra den 5. til 8. oktober 2015

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 408 af 4.11.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperioden den 14. oktober 2015

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 414 af 10.11.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

6. oktober 2015

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2015)0331

En mulig udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i Den Europæiske Union til at omfatte ikke-landbrugsprodukter**Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om en mulig udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i Den Europæiske Union til at omfatte ikke-landbrugsprodukter (2015/2053(INI))**

(2017/C 349/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Verdenshandelsorganisationens (WTO's) aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen),
- der henviser til Kommissionens grønbog »Den bedste udnyttelse af Europas traditionelle knowhow: en mulig udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i Den Europæiske Union til at omfatte ikke-landbrugsprodukter« (COM(2014)0469),
- der henviser til forordning (EU) nr. 1151/2012⁽¹⁾ om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, »kvalitetsforordningen«,
- der henviser til forordning (EU) nr. 1308/2013⁽²⁾ om vinprodukter, »forordningen om fusionsmarkedsordningen«,
- der henviser til forordning (EF) nr. 110/2008⁽³⁾ om spiritus,
- der henviser til forordning (EU) nr. 251/2014⁽⁴⁾ om aromatiserede vinprodukter,
- der henviser til udtalelse af 12. februar 2015 fra Regionsudvalget,
- der henviser til udtalelse af 18. februar 2015 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
- der henviser til EU-Domstolens retspraksis vedrørende geografiske betegnelser,
- der henviser til Genèveaftalen under Lissabonarrangementet om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser af 31. oktober 1958, som revideret i Stockholm den 14. juli 1967 og 28. september 1979, om intellektuel ejendomsret og om at sikre beskyttelse af produkter, der markedsføres på internationalt plan og nyder bred anerkendelse på grund af deres specifikke geografiske oprindelsesstedes kendetegn,

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽³⁾ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.⁽⁴⁾ EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14.

6. oktober 2015

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Udvalget om International Handel og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0259/2015),
- A. der henviser til, at landbrugsprodukter med en bestemt geografisk oprindelse, som har bestemte egenskaber eller er fremstillet efter traditionelle metoder, kan opnå en ensartet beskyttelse af geografiske betegnelser i hele EU;
- B. der henviser til, at WTO definerer geografiske betegnelser som betegnelser, der angiver en vare som havende oprindelse på et WTO-medlems område eller i en region eller en lokalitet på dette område, dersom varens kvalitet, omdømme eller andre egenskaber i alt væsentligt tilskrives den geografiske oprindelse;
- C. der henviser til, at de traditionelle europæiske kvalitetsprodukter baseret på traditionel knowhow og traditionelle metoder er en del af EU's kulturarv og er et afgørende element i mange europæisk regioners økonomi og samfund, der skal bevares, idet de skaber aktiviteter, der er direkte knyttet til de lokale forhold, navnlig i landområderne, og er med til at øge et områdes samlede attraktivitet, bevare den lokale identitet og fremme dens særpræg, til gavn for turisme, kultur, beskæftigelse og handel;
- D. der henviser til, at disse produkter kan bidrage til udviklingen af nye strategier til støtte for iværksætterkulturen på lokalt og regionalt niveau, fremme vedligeholdelse af infrastrukturen og udvikling af ny kvalitativ beskæftigelse, der er territorielt forankret, særligt i landområder, ugunstigt stillede områder og de mest fjerntliggende områder, hvor beskæftigelsen ofte afhænger af typiske, lokalt fremstillede produkter, og derved blive en ny drivkraft for erhvervs- og håndværksuddannelser, som er tæt knyttet til udviklingen af lokalområder og produktionsdistrikter, samtidig med at hver regions enestående og forskelligartede arv bevares;
- E. minder om, at ikke-landbrugsprodukter er en integrerende del af vores identitet og en væsentlig del af EU-medlemsstaternes kulturarv; fremhæver, at en af de væsentligste udfordringer for denne sektor er, at traditionelle færdigheder og traditionelt håndværk gradvist forsvinder, og at beskyttelsen af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter kan fungere som incitament til at bevare denne kulturarv og traditionelle viden og til at sikre, at producenterne får en rimelig betaling, og at så mange så muligt får adgang til disse produkter, samt originaliteten heraf;
- F. der henviser til, at en geografisk betegnelses omdømme er et immaterielt fælles aktiv, som, hvis det ikke bliver beskyttet, kan anvendes frit og uden begrænsninger, hvilket får dets værdi til at falde og endda kan føre til, at selve produktet går tabt.
- G. der henviser til, at geografiske betegnelser kan have et stort økonomisk potentiale, og at en passende beskyttelse af dem kan give betydelige fordele, navnlig for SMV'er og EU's regioner;
- H. der henviser til, at de europæiske regioner kan bryste sig af et væld af ikke-landbrugsprodukter, som hviler på traditionelle færdigheder og traditionelt håndværk af en meget høj standard, der har bidraget til at opbygge deres omdømme og udgør en integrerende del af den regionale og lokale kultur;
- I. der henviser til, at de offentlige myndigheder bør beskytte, fremme (efter anmodning fra den private sektor) og promovere europæiske traditionelle kvalitetsprodukter og deres geografiske betegnelser;
- J. der henviser til, at kvalitet, omdømme og andre egenskaber ved et produkt kan fastslås ved produktets oprindelse; der henviser til, at visse former for praksis, der omfatter misbrug af navne, i alvorlig grad kan skade et produkts omdømme som bestemt ved dets oprindelse;
- K. der henviser til, at eftersom traditionelle europæiske produkter er af høj kvalitet og derfor er efterspurgt, kan deres navne misbruges til skade for både forbrugere og producenter;

6. oktober 2015

- L. der henviser til, at en egentlig EU-beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter, med overvågning og kontrol af deres anvendelse og bekæmpelse af svig, kan bidrage til at forhindre forfalskning og undgå illoyal konkurrence og vildledning af forbrugerne;
- M. der henviser til, at forbrugerne udviser stadig stigende interesse ikke blot for produktsikkerhed, men også for produkternes oprindelse og ægthed og produktionsmetoderne bag;
- N. der henviser til, at forbrugerne bør kunne træffe informerede valg, når de køber varer, idet de bør kunne identificere produkternes oprindelse og kvalitet;
- O. der henviser til, at den eksisterende nationale lovgivning, som beskytter ikke-landbrugsprodukter, medfører forskellige beskyttelsesniveauer i medlemsstaterne, hvilket ikke er i overensstemmelse med målene for det indre marked og skaber problemer for en effektiv beskyttelse af dem i EU og i de medlemsstater, hvor de ikke er omfattet af national lovgivning, hvilket viser, at der er behov for et fælles system for beskyttelse af geografiske betegnelser i hele EU;
- P. der henviser til, at en harmoniseret EU-lovgivning på området kun kan gavne EU i de internationale handelsforhandlinger;
- Q. der henviser til, at fraværet af en fælles EU-beskyttelsesordning for geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter skaber en utilstrækkelig og meget fragmenteret situation i Europa, som skyldes den omstændighed, at nogle medlemsstater ikke yder nogen specifik beskyttelse, mens andre har forskellige definitioner, procedurer og beskyttelsesniveauer under nationale og lokale, sektorvise eller tværgående regler, hvilket har fordrejende virkninger, som både skader en harmonisk udvikling af det indre marked og en ensartet beskyttelse og effektiv konkurrence på lige vilkår, hvilket igen hindrer, at forbrugerne kan få korrekt, sandfærdig og sammenlignelig forbrugerinformation, som kan gøre det muligt for dem at træffe beslutninger på et mere informeret grundlag, og hvilket er en hindring for forbrugerbeskyttelse;

Indledning

1. glæder sig over Kommissionens initiativ til at iværksætte en offentlig høring om en mulig udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i EU til ikke-landbrugsprodukter og resultatet af høringen, som blev afsluttet i oktober 2014, og hvor man klart gik ind for en EU-beskyttelsesordning på grundlag af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter;
2. støtter indførelsen af en beskyttelsesforanstaltning på EU-plan som en del af en bredere strategi til at fremme EU-produkter af høj kvalitet, der bør bygge på en større vilje i EU-institutionerne til at behandle fremstillingsindustri og håndværk som drivkraft for vækst og fuldførelse af det indre marked, og dermed give den lokale industrielle og håndværksmæssige produktion større prestige, støtte den lokale økonomiske udvikling og beskæftigelsen i de pågældende områder, fremme turismen og styrke forbrugernes tillid;
3. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremsætte et lovgivningsforslag om oprettelse af en fælles europæisk ordning for beskyttelse af ikke-landbrugsprodukter på grundlag af resultaterne af den høring af interessenter, der allerede er afholdt, samt yderligere undersøgelser og sikre, at der tages behørigt hensyn til de virkninger, som den nye ordning har for producenterne, deres konkurrenter, forbrugerne og medlemsstaterne;
4. understreger, at indførelsen af en sådan ordning vil skulle ledsages af informations- og kommunikationskampagner for at gøre producenter og forbrugere bekendt med den nye type geografiske betegnelser;
5. er fast overbevist om, at udvidelsen af beskyttelsen af geografiske betegnelser til ikke-landbrugsmæssige produkter kan have mange positive virkninger for borgerne, forbrugerne, producenterne og den europæiske økonomiske og sociale struktur i sin helhed;

6. oktober 2015

6. mener, at en sådan ordning bl.a. kan beskytte forbrugerne mere effektivt, styrke deres tillid til mærkede produkter og hjælpe dem med at træffe bedre informerede valg i forbindelse med køb af produkter ved at øge gennemsigtigheden og fjerne den forvirring, der forårsages af vildledende navne eller beskrivelser, særligt hvis eksistensen af en sådan ordning kommunikerer effektivt; tror, at den også kan bidrage til at forbedre sporbarhed og give flere oplysninger om kvalitet, oprindelse og produktionsmetoder og -betingelser, ikke mindst på grund af den stigende interesse for disse spørgsmål blandt forbrugerne;

Fordele ved en ensartet beskyttelse på EU-plan

7. minder om, at det vil være meget anbefalelsesværdigt, at EU vedtager lovgivning om geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter for fuldt ud at udnytte de positive økonomiske virkninger af at beskytte disse produkters særpræg og kvalitet, give forbrugerne pålidelige oplysninger om deres produktionssted og -metode og bevare den knowhow og de job, der er forbundet med dem;

8. mener, at en sådan lovgivning kan fremme fornyelse inden for traditionelle produktionsprocesser og dermed fremme etableringen af nye virksomheder, der arbejder med traditionelle produkter, og også kan bidrage til bæredygtigheden af job, der skabes i dårligt udviklede områder, bl.a. ved at give små virksomheder og mikrovirksomheder, der er kilden til næsten 80 % af de typiske lokalt fremstillede produkter, der kan beskyttes under ordningen for geografiske betegnelser, mulighed for at øge salget ved hjælp af mere effektive markedsførings tiltag og et incitament til at arbejde tættere sammen i betragtning af ordningens kollektive karakter;

9. peger på, at den kan bidrage til en effektiv bekæmpelse af forfalskninger, svigagtig brug af navne på geografiske betegnelser og andre former for unfair adfærd, som vildleder den endelige forbruger og skader især mikrovirksomheder og SMV'er, som på lovlig vis fremstiller langt størstedelen af de produkter, der potentielt kan blive omfattet af beskyttelse, og som på indeværende tidspunkt ikke altid råder over de nødvendige juridiske eller finansielle midler til at forsvare deres interesser, idet det også har en negativ indvirkning på deres eksport;

10. mener, at en sådan beskyttelse fremmer og letter adgangen til det fælles marked og markeder uden for EU for europæiske håndværksprodukter, som er et resultat af traditionelle kundskaber og færdigheder, som bidrager til at bevare den værdifulde knowhow, der præger hele sociale og lokale samfund og også er et væsentligt element i den europæiske historiske, kulturelle, økonomiske og sociale arv;

11. er af den opfattelse, at en ensartet beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter vil stimulere den teknologiske og økonomiske udvikling på regionalt og lokalt plan ved at øge antallet af personer, der er beskæftiget med at producere traditionelle produkter;

12. understreger, at en ensartet beskyttelse af geografiske betegnelser ikke blot vil bidrage til fremme af traditionelle produkter, men også til anerkendelse af kvaliteten af de råvarer, der benyttes i disse produkter, og behovet for topkvalitet på alle trin i produktionsprocessen;

13. påpeger, at geografiske betegnelser giver forbrugerne en garanti for produkternes kvalitet og samtidig er en anerkendelse af knowhow og et middel til beskyttelse af forbrugerne;

14. understreger, at anerkendelse af beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter og traditionel knowhow af høj kvalitet er af både defensiv og offensiv interesse inden for rammerne af den fælles handelspolitik og kan være et effektivt redskab til at støtte mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder og producenter (SMV'er) i bekæmpelsen af efterligninger og forfalskninger og i bestræbelserne på at sikre en mere socialt, økonomisk og miljømæssigt bæredygtig tilgang til økonomisk udvikling i og uden for EU samt fair konkurrence og forbrugerbeskyttelse, der gør det muligt at identificere produkternes ægthed og kvalitet mere effektivt; mener, at en anerkendelse af enhedsbeskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter også vil være med til at opbygge social kapital i produktionsregionen;

6. oktober 2015

15. mener, at et ensartet EU-system kan gøre kulturarvsrelaterede erhverv mere attraktive;
16. understreger, at bevarelse af traditionel viden og produktion kan bidrage til at standse affolkningen og ødelæggelsen af landdistrikterne og de unges udvandring fra disse områder;
17. fremhæver betydningen af de kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale og bæredygtige komponenter i ikke-landbrugsprodukter, der vil blive inkluderet i denne proces, og understreger nødvendigheden af at bevare, videregive og udvikle den traditionelle viden og de traditionelle færdigheder, der knytter sig til dem, og af at fremme et tættere samarbejde med de kreative erhverv, ikke mindst for at fremhæve kvaliteten af de anvendte materialer og af slutprodukterne; kræver, at alle producenter fra det pågældende område, som fremstiller produktet på den foreskrevne måde, får adgang til at bruge navnet eller logoet;
18. understreger, at beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter vil bidrage til at bevare den kulturelle og kunstneriske arv, som Europas lokale og regionale traditioner udgør;
19. anerkender den afgørende rolle, der spilles af SMV'er, som investerer i traditionel viden af høj kvalitet og tilbyder lokal beskæftigelse og lærepladser til uddannelse af kvalificeret arbejdskraft, der spiller en væsentlig rolle, når det drejer sig om at videregive traditionelle produktionsmetoder; anerkender vigtigheden af at investere i uddannelse og erhvervsuddannelse på dette område og tilskynder medlemsstaterne til bedst muligt at udnytte de tilgængelige EU-midler og programmer til støtte for erhvervsuddannelse af fagfolk, som er med til at producere og fremme miljøvenlige lokale og regionale håndværks- og industriprodukter;
20. tilskynder medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis med hensyn til at skabe og støtte initiativer, der skal stimulere den traditionelle håndværkssektor, hvilket på sin side kunne skabe øget opmærksomhed om den lokale kulturarv og stimulere udviklingen i landdistrikterne;
21. understreger, at en kendt geografisk betegnelse kan bidrage til bedre fremme af de europæiske kulturruter;
22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme tværregionalt og tværnationalt samarbejde og udveksling af bedste praksis mellem klynger for ikke-landbrugsprodukter og beslægtede sektorer;
23. understreger betydningen af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter i det bredere spektrum af intellektuelle ejendomsrettigheder som en metode til at beskytte værdien af det lokale, herunder infrastruktur og beskæftigelse, forbedre den regionale udvikling og øge sporbarheden, gennemsigtigheden og forbrugerinformationen;
24. bemærker, at industri- og håndværksprodukter, som har tilknytning til deres oprindelsessted eller er forankret i deres område, er af central betydning for økonomien og samfundet i mange af Europas regioner, idet de skaber aktiviteter, som ikke kan udflyttes, og som er direkte knyttet til de lokale forhold, navnlig i landdistrikterne; understreger, at vedtagelse af et EU-system med beskyttelse af industri- og håndværksprodukter, som har tilknytning til deres oprindelsessted eller er forankret i deres område, vil gøre det muligt at bevare originaliteten af vores industri- og håndværksprodukter og forhindre produktstandardisering;

Forbindelser med tredjelande

25. mener, at ikke-udtømmende lister over alle produkter, såvel landbrugsprodukter som ikke-landbrugsprodukter, der er beskyttet af geografiske betegnelser, bør indgå i EU's fremtidige handelsaftaler med tredjelande;
26. mener, at der også vil være positive virkninger for de handelsforbindelser, som EU allerede har eller forhandler om med tredjelande, idet det vil blive muligt for EU at opnå samme beskyttelse for disse europæiske produkter også inden for rammerne af internationale handelsforhandlinger;

6. oktober 2015

27. mener, at en udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i EU til også at omfatte ikke-landbrugsprodukter vil være et middel til at stimulere den europæiske eksport og vinde markedsandele, samtidig med at man opnår international anerkendelse af de pågældende produkter og udvikler deres image og omdømme som produkter af høj kvalitet gennem handel og handelsforhandlinger;

28. mener, at beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter på EU-plan vil styrke EU's position i WTO i forbindelse med en opfordring til at hæve standardbeskyttelsesniveauet og på en positiv måde kan forny drøftelserne om at oprette et multilateralt register over geografiske betegnelser inden for rammerne af Dohaudviklingsdagsordenen, helt i overensstemmelse med TRIPS-aftalen;

29. mener, at beskyttelsen af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter skal være ledsaget af en mere effektiv strategi for beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i tredjelande med henblik på at intensivere foranstaltningerne til at bekæmpe forfalskninger eller efterligninger;

30. mener, at ensartet beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter i EU kan være en fordel i forbindelse med forhandlinger om handelsaftaler med tredjelande, og understreger omvendt, at nogle af vores vigtigste partnere såsom Indien og Kina allerede har indført systemer til at beskytte sådanne geografiske betegnelser;

31. opfordrer Kommissionen til i sin kommende meddelelse om EU's handels- og investeringsstrategi at medtage en sammenhængende og velforberedt strategi for alle geografiske betegnelser, der sikrer, at de bliver respekteret og anerkendt;

32. mener, at en udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser til at omfatte ikke-landbrugsprodukter kan bidrage til at styrke EU's stilling på dette område og give den mere substans, både i bilaterale handelsforhandlinger og i multilaterale fora, idet det endelige mål må være at sikre alle europæiske produkter af høj kvalitet et højt beskyttelsesniveau uden for EU; mener, at både landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter, der er beskyttet af geografiske betegnelser, bør inddrages fuldt ud i forhandlinger om fremtidige EU-handelsaftaler; mener, at en omfattende EU-ordning for geografiske betegnelser vil kunne fremme handelsmæssig ekspansion og gøre det lettere at gennemføre fælles pr-kampagner uden for EU;

Generelle principper

33. understreger betydningen af geografiske betegnelser som et vigtigt redskab til at øge sporbarheden, gennemsigtigheden og informationen til forbrugerne og profilere EU's regioner og lokaliteter i en mere social og miljømæssigt bæredygtig tilgang til økonomisk udvikling samt udvikle den centrale rolle, som geografiske betegnelser spiller i EU's handelspolitik;

34. er overbevist om, at ordningen skal være baseret på bedste praksis og gennemsigtige og ikke-diskriminerende principper, og at den kan blive et effektivt redskab til at bekæmpe efterligninger og forfalskninger og sikre en mere socialt, økonomisk og miljømæssigt bæredygtig tilgang til økonomisk udvikling i og uden for EU samt styrke forbrugerbeskyttelsen;

35. anmoder Kommissionen om at drage lære af de erfaringer, der er gjort i landbrugs- og fødevarersektoren, med det formål at skabe en ordning, der bygger på bedste praksis og ikke-diskriminerende principper, og som er gennemsigtig, effektiv, smidig og fri for unødige administrative byrder og afskrækkende omkostninger for producenter, som frivilligt bestemmer sig for at registrere et produkt under en geografisk betegnelsesordning; mener desuden, at en sådan ordning skal sikre streng kontrol og størst mulig gennemsigtighed og bør omfatte passende midler til bekæmpelse af svig; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at anvende en ikke-sektorbaseret tilgang til en beskyttelsesordning;

36. mener, at den nye ordning, ligesom det er sket med landbrugsfødevarer, bør blive en garanti, der opfattes intuitivt af forbrugere, der søger høj kvalitetsprodukter med hensyn til ægthed og oprindelse, som har en stærk tilknytning til det pågældende geografiske område og støttes af pålidelige og klare oplysninger; mener, at effekten af en sådan fælles europæisk ordning for beskyttelse af geografiske betegnelser vil afhænge af, om alle nødvendige oplysninger når ud til forbrugerne og producenterne; understreger, at ordningen skal være gennemsigtig og sikre tilgængelig beskyttelse, da dette har central betydning for forbrugernes og producenterens tillid;

6. oktober 2015

37. mener, at en ordning for kvalitets- og oprindelsecertificering under den nye EU-lovramme for offentlige indkøb vil kunne være nyttig for ordregivende myndigheder i forbindelse med tekniske specifikationer, certificering og tildelingskriterier, navnlig på lokalt og regionalt niveau;

38. opfordrer til, at sådanne produkter sættes i centrum for regionaludviklings-, forsknings- og innovationsprojekter og gøres til genstand for finansiering under Horisont 2020 og samhørighedsfonden;

39. er af den opfattelse, at et sammenhængende, enkelt og gennemsigtigt system for beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter på EU-plan uden bureaukratiske og økonomiske byrder, således at navnlig SMV'er kan få adgang til det, vil gøre det muligt for EU at opnå en tilsvarende beskyttelse af sådanne europæiske produkter uden for EU som led i de internationale handelsforhandlinger og skabe en betydelig fordel i forbindelse med forhandlinger om frihandelsaftaler med EU's handelspartnere og multilateralt inden for WTO;

40. er af den opfattelse, at indførelse af en fælles beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter på EU-plan, der omfatter fælles definitioner, registreringsprocedurer og -omkostninger, beskyttelsesomfang og retshåndhævelsesmidler, og oprettelse af en troværdig myndighed med kompetence til at træffe afgørelse om indrømmelse af status som geografisk betegnelse for ikke-landbrugsprodukter, som er anerkendt på EU-plan, uden at sænke de beskyttelsesstandarder, der allerede findes i femten medlemsstater, vil være den bedste vej til større effektivitet, både i EU og i forhandlingerne med tredjelande;

Anvendelsesområde

41. gentager, at tilknytningen til området er afgørende for at identificere knowhow og udpege produktets kvalitet, ægthed og egenskaber;

42. støtter en bred definition, der gør det muligt at erkende tilknytningen mellem produktet og det geografiske område, der dækkes af den geografiske betegnelse; mener, at en beskyttelsesordning på EU-plan bør have et udvidet anvendelsesområde, så den omfatter navne, der ganske vist ikke er geografiske, men som utvetydigt er knyttet til et bestemt område;

43. mener, at beskyttelsesordningen bør omfatte ikke-tekstuelle tegn og symboler, der utvetydigt er knyttet til en bestemt region;

44. understreger, at etiketten/anerkendelsen/mærket/logoet for de geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter bør være enkle og let genkendelige, bør afspejle produktets regionale eller lokale identitet og som minimum bør være udformet på sproget i det land, hvor produktet har oprindelse, og i det land, det importeres til;

45. understreger, at visse betegnelser bør udelukkes fra beskyttelse af geografiske betegnelser, såsom artsbetegnelser, eller de enslydende geografiske betegnelser; tilføjer, at undtagelserne i artikel 6 stk. 1, 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1151/2012 om geografiske betegnelser for landbrugsprodukter kan tjene som eksempel;

Registreringsproces

46. opfordrer til en obligatorisk registrering for at give større sikkerhed, navnlig hvad angår gennemførelsen af rettigheder gældende i tilfælde af tvister; opfordrer Kommissionen til at foreslå en mekanisme til registrering af produkterne, som er så effektiv, enkel, nyttig og tilgængelig som muligt, og til at sikre, at systemet indeholder klare og gennemsigtige registrerings-, ændrings- og annulleringsprocedurer til en rimelig pris, således at der gives interessenterne retsbeskyttelse; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en grundig vurdering for at holde det finansielle og administrative arbejde for interessenterne på det lavest mulige niveau.

6. oktober 2015

47. understreger, at ordningen bør ledsages af et fælles standardiseret og offentligt europæisk register for ikke-landbrugsprodukter, der er omfattet af beskyttelsen af geografiske betegnelser, for at fremme håndværksprodukter og informere og beskytte både forbrugere og producenter, samtidig med at unødvendige administrative byrder skal undgås;

48. understreger yderligere, at den pågældende ordening bør benytte en tværgående tilgang, der kan styrke dens økonomiske og sociale indvirkning, og på en signifikant måde fremhæve forbindelsen mellem produkter og deres oprindelsessted og forbedre gennemsigtigheden med henblik på at øge produkternes troværdighed og autenticitet, garantere deres oprindelse og bidrage til at forbedre deres sporbarhed; påpeger, at det er nødvendigt med regelmæssig kontrol for at sikre, at de kriterier, der ligger til grund for tildelingen af en beskyttet geografisk betegnelse, vedvarende overholdes;

49. mener, at registreringen bør foregå i to faser: For det første bør der foretages kontrol på stedet af de nationale eller regionale myndigheder af, at de særlige egenskaber opretholdes, og for det andet bør der etableres et fælles europæisk registreringssystem for at sikre overholdelse af de fælles kriterier i alle dele af EU;

50. foreslår, at Kommissionen undersøger muligheden af i denne forbindelse også at overføre registreringen af geografisk betegnelser for landbrugsprodukter til Harmoniseringskontoret; foreslår, at forvaltningen af denne ordening på EU-plan varetages af Harmoniseringskontoret;

51. understreger, at dette system bør begrænse omkostningerne og den administrative byrde for virksomheder og samtidig give forbrugerne tilstrækkelige garantier og hjælpe dem med at foretage bedre informerede valg om køb af produkter;

52. er af den opfattelse, at et sådant system bør overlade initiativet til at skabe geografiske betegnelser til de berørte virksomheder, navnlig med hensyn til definitionen af specifikationer, som de geografiske betegnelser skal imødekomme;

53. støtter, at specifikationerne omfatter fleksible kriterier for derved at muliggøre og fremme udviklingen af produktionsprocesser og fremtidig innovation, forudsat at kvaliteten og ægtheden af det endelige produkt ikke påvirkes;

54. mener, at mindst følgende kriterier bør indgå i specifikationerne: anvendte råvarer, fremstillingsprocessen, dokumentation for tilknytning til området, elementer af virksomhedernes sociale ansvar;

55. foreslår, at producenter, deres sammenslutninger og erhvervsorganisationer bliver de centrale aktører, der i første omgang har tilladelse til at ansøge om registrering af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter;

56. mener, at der kunne blive tale om at anmode producenterne om et bidrag med henblik på at give dem en geografisk betegnelse, hvis det er et engangsbeløb, der står i et rimeligt forhold til de påløbne udgifter, og hvis denne praksis anvendes ensartet på EU-plan;

Kontrolforanstaltninger

57. mener, at der bør afsættes de nødvendige ressourcer til, at beskyttelsen i henhold til et sådant instrument bliver effektiv i praksis, uanset hvordan produkterne distribueres, i tilfælde af misbrug; understreger behovet for at sikre, at geografiske betegnelser beskyttes lige så godt på det digitale marked;

58. understreger relevansen af kvalitetskontrol i lyset af de betydelige forskelle, der er mellem landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter (f.eks. antal producenter);

59. anbefaler desuden, at der indføres en kontrol-, overtrædelses- og sanktionsordning for at overvåge geografiske betegnelser på produkter, der markedsføres i Europa;

6. oktober 2015

60. mener, at forbuddet mod forkert brug af geografiske betegnelser for at maksimere beskyttelsen af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter ikke kun bør finde anvendelse, når der er risiko for, at forbrugerne vildledes, eller når der er tale om illoyal konkurrence, men også i tilfælde, hvor produktets faktiske oprindelse er tydeligt angivet; foreslår derfor, at den yderligere beskyttelse, der er omhandlet i artikel 23 i TRIPS-aftalen, og som i første omgang kun gælder for vin og spiritus, udvides til at omfatte de geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter;

61. foreslår, at der indføres en procedure, hvorved interesserede parter kan anfægte registreringen af geografiske betegnelser;

62. mener, at dette vil lette indførelsen af effektive kontrolprocedurer og således gøre det muligt for forbrugere og producenter at beskytte sig mod forfalskninger, efterligninger og andre former for ulovlig praksis;

Sameksistens med ældre rettigheder

63. mener, at alle fremtidige geografiske betegnelser skal kunne sameksistere med allerede bestående rettigheder i forbindelse med produktet og bør tage hensyn til den nuværende bedste praksis på nationalt og lokalt plan i EU;

64. understreger, at forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser skal være klart defineret for at undgå konflikter;

65. foreslår, at reglerne om forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser finder anvendelse på beskyttelsen af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter;

66. foreslår, at de medlemsstater, som allerede yder beskyttelse, indrømmes en passende gennemførelsesperiode, samtidig med at der tillades overgangsordninger, hvorefter de to systemer kan sameksistere, inden man skifter til en EU-mekanisme;

o

o o

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

6. oktober 2015

P8_TA(2015)0336

De lokale myndigheders rolle i udviklingslandene i forbindelse med udviklingssamarbejde**Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om de lokale myndigheders rolle i udviklingslandene i forbindelse med udviklingssamarbejde (2015/2004(INI))**

(2017/C 349/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's årtusindeerklæring af 8. september 2000,
- der henviser til den rapport, der blev vedtaget i juli 2014 af FN's Åbne Arbejdsgruppe om Bæredygtige Udviklingsmål,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2014 om EU og den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 ⁽¹⁾,
- der henviser til rapporten vedrørende finansiering af bæredygtig udvikling, der blev vedtaget den 8. august 2014 af den mellemstatslige ekspertkomité,
- der henviser til ministererklæringen af juli 2014 fra det politiske forum på højt plan vedrørende bæredygtig udvikling,
- der henviser til FN's rapport »Millennium Development Goals 2014«,
- der henviser til slutdokumentet fra mødet på højt plan i det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde (GPEDC) i Mexico City i april 2014,
- der henviser til rapporten af 31. oktober 2014 med titlen »Dialogue on localizing the post-2015 development Agenda«, der er udarbejdet af FN's udviklingsprogram (UNDP), Global Taskforce ⁽²⁾ og UN Habitat,
- der henviser til FN's udviklingsgruppes (UNDG) rapport fra 2014 med titlen »Delivering the Post-2015 Development Agenda: opportunities at the national and local levels«,
- der henviser til UNDP's Human Development Report for 2014 med titlen »Sustaining Human Progress: Reducing Vulnerabilities and Building Resilience«,
- der henviser til FN's generalsekretærs sammenfattende rapport om dagsordenen for perioden efter 2015,
- der henviser til FN's »Gender Chart 2012«, som måler forbedringer i ligestillingsaspektet inden for de otte 2015-mål,
- der henviser til resultaterne af FN's konference om miljø og udvikling i 1992 og til rapporten fra opfølgingskonferencen om bæredygtig udvikling, som fandt sted i Rio de Janeiro, Brasilien, den 20.-22. juni 2012,
- der henviser til rapporten fra maj 2013 fra FN's panel på højt plan vedrørende udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0059.

⁽²⁾ Den globale taskforce for lokale og regionale forvaltninger for udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 hen imod Habitat III.

6. oktober 2015

- der henviser til rapporten fra juni 2012 fra FN's gruppe for udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 til FN's generalsekretær med titlen »Realising the future we want for all«,
- der henviser til Istanbul-handlingsprogrammet for de mindst udviklede lande for tiåret 2011-2020,
- der henviser til erklæringen og handlingsplanen om bistandseffektivitet som vedtaget på mødet på højt plan, der blev afholdt i Busan, Sydkorea, i december 2011,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og de retlige rammer for menneskerettighederne,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet og Accrahandlingsplanen,
- der henviser til erklæringen fra 1986 om retten til udvikling,
- der henviser til den europæiske konsensus om udvikling⁽¹⁾ og EU's adfærdskodeks for komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. maj 2013 »Styrkelse af lokale myndigheder i partnerlande for bedre regeringsførelse og mere effektive udviklingsresultater« (COM(2013)0280),
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2013 om lokale myndigheder og civilsamfundet: Europas engagement til støtte for en bæredygtig udvikling⁽³⁾ samt til Rådets konklusioner af 22. juli 2013 om lokale myndigheder i udviklingssamarbejdet,
- der henviser til artikel 7 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det på ny bekræftes, at EU skal »sikre sammenhæng mellem sine politikker og aktiviteter, samtidig med at der tages højde for alle Unionens mål«,
- der henviser til artikel 208 i TEUF, hvori det fastsættes, at »Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2015 »Et globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015« (COM(2015)0044),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juni 2014 »Et værdigt liv for alle: fra vision til fælles handling« (COM(2014)0335),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. maj 2014 »Styrkelse af den private sektors rolle i indsatsen for at opnå inklusiv og bæredygtig vækst i udviklingslandene« (COM(2014)0263),
- der henviser til arbejdsdokument af 30. april 2014 fra Kommissionens tjenestegrene, en værktøjskasse med titlen »A rights-based approach, encompassing all human rights for EU development Cooperation« (SWD(2014)0152),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. februar 2013 »Et værdigt liv for alle: Fattigdomsudryddelse og en bæredygtig udvikling i verden« (COM(2013)0092),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. september 2012 »Demokratiets rødder og bæredygtig udvikling: EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser« (COM(2012)0492),

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets konklusioner 9558/07 af 15.5.2007.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0432.

6. oktober 2015

- der henviser til Kommissionens offentlige høringer under overskriften »Towards a Post-2015 Development Framework« om udarbejdelsen af en EU-holdning, som fandt sted fra den 15. juni til den 15. september 2012,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. oktober 2008 »Lokale myndigheder: Igangsættere af udvikling« (SEC(2008)2570),
- der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om »den europæiske konsensus om udvikling«⁽¹⁾,
- der henviser til det europæiske charter for udviklingssamarbejde til støtte for lokalt selvstyre, der blev lanceret den 16. november 2008 i forbindelse med de europæiske udviklingsdage,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. april 2005 »Sammenhæng i udviklingspolitikken« (COM(2005)0134) og konklusionerne fra Udenrigsrådets 3166. samling af 14. maj 2012 »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring«,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 24. februar 2015 »Et værdigt liv for alle: fra vision til fælles handling«,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 9. oktober 2013 »Styrkelse af lokale myndigheder i partnerlande for bedre regeringsførelse og mere effektive udviklingsresultater«,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 9. juni 2010 »Forårspakke: EU's handlingsplan til realisering af millenniumudviklingsmålene«,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 22. april 2009 »Lokale myndigheder: igangsættere af udvikling«,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020⁽²⁾,
- der henviser til sin holdning af 2. april 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om det europæiske udviklingsår (2015)⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2013 om årtusindudviklingsmålene — fastlæggelse af rammen for tiden efter 2015⁽⁴⁾,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 19. maj 2014 om en rettighedsbaseret tilgang til udviklingssamarbejde, som indbefatter alle menneskerettighederne,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 12. december 2013 om finansiering af fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling i perioden efter 2015,
- der henviser til den fælles erklæring af 20. juni 2014 fra AVS og EU om udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A8-0232/2015),

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0269.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0283.

6. oktober 2015

- A. der henviser til, at lokale myndigheder, som er afgørende offentlige og institutionelle aktører med hensyn til lokal forvaltning og fremkomsten af græsrodsdemokrati og bæredygtig territorial udvikling baseret på inddragelse af lokalsamfundet og dets demokratiske udtryk, vil have en afgørende rolle at spille i opfyldelsen af målene for perioden efter 2015;
- B. der henviser til, at lokale myndigheder spiller en afgørende rolle i fastlæggelsen, tilrettelæggelsen og opfyldelsen af udviklingsmål;
- C. der henviser til, at lokale myndigheder udgør en stærk kontaktflade mellem lokalsamfundet og de nationale og globale mål på dagsordenen for perioden efter 2015;
- D. der henviser til, at lokale myndigheder spiller en afgørende rolle med hensyn til at beskytte udsatte befolkningsgrupper i skrøbelige stater og stater i krise;
- E. der henviser til, at den nye ramme med målene for bæredygtig udvikling giver mulighed for at sikre en bred inddragelse af civilsamfundsorganisationer, lokale myndigheder og nationale parlamenter; der henviser til, at det er af absolut afgørende betydning at styrke lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer for at sikre korrekt, gennemsigtig og ansvarlig regeringsførelse;
- F. der henviser til, at EU har været dybt involveret i at støtte lokale myndigheder i udviklingslandene med sigte på at bidrage til fattigdomsbekæmpelse og opfyldelse af 2015-målene, men også på at integrere demokratisk regeringsførelse på lokalt niveau;
- G. der henviser til, at repræsentanter for subnationale regeringer og lokale myndigheder har bidraget til møderne i FN's Generalforsamlings Åbne Arbejdsgruppe om Bæredygtige Udviklingsmål (OWG) og til, at Global Taskforce sammen med UNDP og UN Habitat har ledet FN's høringer om »Localising the post 2015-Agenda«;
- H. der henviser til, at FN's generalsekretær i sin sammenfattende rapport om udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 gentager, at det er nødvendigt, at den nye udviklingsdagsorden er forandringsskabende, universel, menneskecentreret og baseret på menneskerettighedsprincipperne og retsstatsprincippet; der henviser til, at generalsekretæren opfordrer til, at innovative partnerskaber, der omfatter lokale myndigheder, bliver de vigtigste aktører i gennemførelsen af denne dagsorden på det niveau, der er tættest på borgerne;
- I. der henviser til, at de mest afgørende mål og udfordringer på udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 vil afhænge af lokale tiltag og stærke partnerskaber;
- J. der henviser til, at verdens befolkning forventes at vokse fra ca. 7 til 9,3 milliarder mennesker i 2050, og at størstedelen af denne vækst forventes at ske i udviklingslandene, især i byområder; der henviser til, at overdreven urbanisering undergraver udviklingens bæredygtighed i alle dens dimensioner;
- K. der henviser til, at to en halv milliard nye byboere vil få behov for adgang til uddannelse, sundhedsydelser, beskæftigelse, fødevarer, sanitet, transport, boliger og elektricitet; der henviser til, at dette giver vigtige udfordringer for de lokale og regionale myndigheder og kommunerne, som er ansvarlige for at levere disse tjenesteydelser;
- L. der henviser til, at Rio-erklæringen lægger vægt på, at oprindelige folk og deres samfund spiller en afgørende rolle i miljøforvaltning og -udvikling; der henviser til, at regeringerne bør anerkende og støtte deres identitet, kultur og interesser og sikre deres reelle deltagelse i opnåelsen af bæredygtig udvikling;

6. oktober 2015

- M. der henviser til, at fattigdomsbekæmpelsen er ujævn, og at ulighederne imellem og inden for lande, som er vokset i både de industrialiserede lande og i udviklingslandene, udgør en væsentlig udviklingsmæssig udfordring;
- N. der henviser til, at voldelige konflikter og humanitære kriser fortsat hindrer udviklingsindsatsen; der henviser til, at sårbare grupper som kvinder, børn og ældre rammes hårdere af militære konflikter og kriser, og at lokale myndigheder er vigtige frontlinjeaktører i konfliktforebyggelse og -håndtering;
- O. der henviser til, at der stadig er behov for en yderligere indsats for at halvere procentdelen af mennesker, der er ramt af sult, idet 162 mio. småbørn er udsat for fejlernæring; der henviser til, at skjult sult kan defineres som mangel på mikronæringsstoffer, hvilket kan føre til uoprettelige sundhedsmæssige skader og få socioøkonomiske konsekvenser, som er knyttet til en nedgang i menneskers produktivitet;
- P. der henviser til, at klimaforandringer og ødelæggelse af miljøet udgør en trussel mod fattigdomsbekæmpelsen og en betydelig udfordring for lokale myndigheder, idet de rammer lokalsamfundene først;
- Q. der henviser til, at det er nødvendigt at skabe flere nye, ordentlige jobs for at kunne imødegå den demografiske vækst på globalt plan; der henviser til, at den private sektor genererer mange jobs, både i de industrialiserede lande og i udviklingslandene, og således kan være en afgørende partner i kampen mod fattigdom;
- R. der henviser til, at bistand fortsat spiller en unik rolle i fattigdomsbekæmpelsen og som en faktor, der på afgørende vis kan ændre spillets gang i udviklingslandene; der henviser til, at den skal målrettes bedre, så den opfylder behovene hos de mest udsatte befolkningsgrupper; der henviser til, at bistand alene ikke er nok, og at der derfor må gøres brug af innovativ finansiering;
- S. der henviser til, at mobiliseringen af internationale, offentlige og private økonomiske ressourcer vil være af afgørende betydning for fremme af bæredygtig lokal udvikling;
- T. der henviser til, at EU og dets medlemsstater som de største donorer af officiel udviklingsbistand, men også som vigtige politikfastlæggere og aktører inden for decentraliseret samarbejde således fortsat bør være drivkraften i den næste fase af forhandlingerne i FN-regi, navnlig for så vidt angår gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;
- U. der henviser til, at artikel 208 i TEUF fastsætter, at udryddelse af fattigdom er hovedmålet for EU's udviklingspolitik, og indfører udviklingsvenlig politikkohærens;

I. Lokale myndigheder som udviklingsaktører og Den Europæiske Unions rolle

1. minder om, at Busan-partnerskabet tilvejebringer et udvidet forum for nye udviklingsaktører, som f.eks. lokale og regionale aktører;
2. understreger, at de nye retningslinjer, der er fastlagt i Kommissionens meddelelse om lokale myndigheder og om anerkendelse af deres rolle som offentlige aktører, udgør et væsentligt skridt fremad for Den Europæiske Unions nye udviklingsdagsorden;
3. fremhæver, at det er nødvendigt, at disse nye retningslinjer omsættes i en effektiv gennemførelse af det europæiske samarbejde, både for så vidt angår den 11. europæiske udviklingsfond (EUF) og for så vidt angår instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde;
4. understreger, at strategisk planlægning på nationalt og lokalt plan er absolut nødvendig for at fremme og integrere de tre vigtigste dimensioner af udvikling: den sociale, den økonomiske og den miljømæssige dimension;
5. glæder sig over den støtte, der gives til at styrke lokale myndigheders kapacitet gennem den tematiske budgetpost til lokale myndigheder — navnlig den støtte, der gives til at styrke lokale myndigheders koordinationsstrukturer på nationalt, regionalt og europæisk plan — og oprettelsen af et partnerskab på europæisk plan;

6. oktober 2015

6. anerkender den vigtige rolle, som lokale myndigheder har i udviklingslandene; tilskynder til, at der indføres partnerskabsordninger mellem lokale myndigheder i EU-medlemsstater og lokale myndigheder i udviklingslande inden for områder, som f.eks. uddannelse og menneskelig kapacitet, for at gøre det muligt at opnå større nytteværdi, f.eks. i form af bedre miljøplanlægning;

7. mener, at disse koordinationsstrukturer spiller en afgørende rolle i at yde teknisk og metodologisk støtte til udviklingen af lokal kapacitet ved at fremme udvekslingen af viden med henblik på at støtte decentraliseringsprocessen og leveringen af basale tjenesteydelser; mener, at de desuden er et velegnet forum for politisk dialog og til at sørge for, at de lokale myndigheder bliver hørt på alle forvaltningsniveauer;

8. opfordrer indtrængende EU til at fremme decentraliseret samarbejde som en metode til at gennemføre udviklingsrammen for perioden efter 2015; opfordrer i dette øjemed Kommissionen til at overveje muligheden af at gøre decentralisering til en prioriteret finansieringssektor for dens eksterne finansieringsinstrumenter, begyndende med DCI og EUF, og til at optrappe indsatsen for at inkludere lokale myndigheder som fulgyldige aktører i gennemførelsen af den 11. EUF i partnerlande og -regioner samt i forbindelse med sektor- og budgetstøtte; opfordrer medlemsstaterne til at tildele lokale myndigheder en passende rolle i deres udviklingsprogrammer og samordne deres aktiviteter med Kommissionens og de øvrige medlemsstaters aktiviteter;

II. Politisk dialog, mobilisering af økonomiske ressourcer og regnskabsfremlæggelse

9. understreger, at det er nødvendigt at sikre en mere retfærdig overførsel af ressourcer fra det nationale niveau til underregioner, byer og kommuner;

10. understreger, at det som led i den igangværende decentraliseringsproces er nødvendigt at tilskynde nationale regeringer til at overføre en del af deres nationale budgetressourcer til de regionale og lokale forvaltningsniveauer; mener, at der i dette øjemed bør gives øget støtte til styrkelse af de lokale myndigheders finansielle og budgetmæssige kapacitet, bl.a. gennem deres sammenslutninger;

11. mener, at det er af afgørende betydning, at der afsættes noget EU-budgetstøtte til finansiering af lokale myndigheder;

12. fremhæver betydningen af, at der som led i det europæiske samarbejde etableres en reel politisk dialog mellem lokale myndigheder, som vil gøre det muligt at vurdere de nuværende fremskridt med, vanskeligheder ved og udsigter til at forbedre bistandseffektiviteten på lokalt plan;

13. opfordrer til, at denne dialog institutionaliseres, idet der trækkes på eksisterende koordinationsstrukturer inden for de forskellige samarbejdsrammer;

III. Lokale myndigheders rolle i gennemførelsen af 2015-målene: indhøstede erfaringer

14. understreger, at 2015-målene har vist, hvilken afgørende rolle lokale myndigheder spiller i bekæmpelsen af fattigdom og i leveringen af offentlige tjenesteydelser, såsom vand og kloakering, primær sundhedspleje og uddannelse;

15. glæder sig over udbredelsen af decentraliserede udviklingssamarbejdsinitiativer og anvendelsen af mekanismer til samarbejde mellem byer;

16. understreger, at det er nødvendigt at bevilge ekstra ressourcer til at styrke decentraliserede myndigheders kapacitet, således at de kan levere offentlige tjenester af høj kvalitet, sikre lige muligheder for alle og opbygge social sammenhængskraft;

17. beklager, at 2015-målene ikke i tilstrækkelig grad tog højde for den lokale dimensions betydning for udvikling; beklager, at udviklingsprogrammer ikke i tilstrækkelig grad tager højde for den kulturelle dimension, som er afgørende for at forstå den lokale kontekst; opfordrer til, at den kulturelle dimension tages med i betragtning i forbindelse med lokale, nationale og internationale fattigdomsbekæmpelsesstrategier;

18. beklager, at de nuværende 2015-mål er upræcise, hvad angår tilpasningen af de globale mål til nationale og lokale dynamikker;

6. oktober 2015

IV. Fastlæggelse af udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015: udfordringer og muligheder

19. mener, at processen for perioden efter 2015 bør tilvejebringe en klar vision for gennemførelsen af Rio+20-topmødets resultater, som anerkender de lokale myndigheders rolle;
20. fremhæver betydningen af, at der fastsættes pålidelige resultatmål og indikatorer for målene for bæredygtig udvikling, som modsvarer de lokale kontekster og lokalbefolkningernes behov og bekymringer; opfordrer EU til at styrke de lokale myndigheders rolle og tage højde for deres ekspertise i forbindelse med andre mål for bæredygtig udvikling;
21. opfordrer EU til fortsat at være særligt opmærksom på lokale myndigheder i forbindelse med udviklingsplanlægningen, implementeringen og strømmene af finansiel bistand; understreger, at dette vil kræve, at der gennemføres en ægte partcipatorisk proces på et tidligt tidspunkt i udviklingsfasen, og at decentraliseret offentlig bistand skal anerkendes og styrkes med dette in mente; understreger, at det er nødvendigt at sikre deres øgede deltagelse i fastlæggelsen af udviklingsstrategier;
22. opfordrer Unionen til at sikre, at lokale myndigheder er bedre repræsenteret i internationale forhandlinger om vedtagelsen af udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 på den internationale konference om udviklingsfinansiering og på den internationale klimakonference, COP21;
23. opfordrer EU til fortsat at støtte et selvstændigt mål om byer og bebyggelser;

V. Behovet for et fornyet effektivt globalt partnerskab (med civilsamfundsorganisationer, den private sektor osv.)

24. opfordrer EU til at bidrage til en styrkelse af partnerskaber med flere interessenter med henblik på gennemførelse på lokalt plan af dagsordenen for perioden efter 2015;
25. opfordrer til en klar fastlæggelse og fordeling af ansvarsområder blandt partnerne;

VI. Partnerskaber med den private sektor

26. minder om, at den offentlige sektor vil være en vigtig katalysator for og iværksætter af den nye globale udviklingsdagsorden, og understreger, at mobilisering af offentlige indtægter og en styrkelse af skattesystemet baseret på folks evne til at betale skat såvel som rimelige udbytter af en gennemsigtig udnyttelse af naturressourcer vil være af afgørende betydning for dens effektivitet;
27. gentager, at det er nødvendigt at støtte fremkomsten af en middelklasse gennem fremme af privat iværksætteri blandt unge, og navnlig blandt kvinder;
28. understreger betydningen af at styrke lokale virksomheder, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder med hensyn til jobskabelse og fremme af bæredygtig og inkluderende økonomisk vækst, især gennem offentlig-private politikker;
29. gentager behovet for at implementere effektive ansvarlighedsmekanismer og for at fastsætte obligatoriske sociale og miljømæssige beskyttelsesforanstaltninger;

VII. Partnerskaber med civilsamfundet

30. mener, at den globale udviklingsdagsorden for perioden efter 2015 er nødt til at ændre civilsamfundsorganisationernes rolle og betydning; mener, at medlemsstaterne bør arbejde tæt sammen med civilsamfundsorganisationer ved at etablere mekanismer til regelmæssig dialog, som bør være tiltrækkeligt effektive til at modtage positiv feedback fra civilsamfundet;

VIII. Støtte til national ansvarliggørelse og kapacitetsopbygning

31. understreger, at regeringer skal stå til ansvar over for både nationale aktører og det internationale samfund;

6. oktober 2015

32. understreger betydningen af gennemsigtighed og fremme af dialoger med mange interessenter for at styrke lokale kulturere, oprindelige folks, migranternes og minoriteters deltagelse;
33. mener, at der er behov for en betydelig indsats for at forbedre lokale myndigheders kapacitet til at levere offentlige tjenesteydelser;
34. understreger betydningen af at fremme god regeringsførelse på lokalt niveau gennem fremme af principperne om ansvarlighed, gennemsigtighed, deltagelse, lydhørhed og retsstatsforhold;
35. tilskynder til oprettelse af lokale høringsplatforme som led i budgetplanlægningen;
36. fremhæver det presserende behov for at reformere de offentlige dataindsamlings-tjenester;

IX. Oprindelige folk og udviklingsplanlægning

37. understreger, at oprindelige folk bør være dybt involveret i udarbejdelsen af lokale og regionale udviklings- og investeringsplaner;
38. opfordrer nationale regeringer og lokale myndigheder til at: a) styrke den lokale lovgivning med henblik på at sikre anerkendelse af traditionelle jordbesiddelsesordninger, b) samarbejde med traditionelle myndigheder om forvaltning af naturressourcer, c) tage hånd om de køns- og generationsbaserede problemstillinger, der findes blandt oprindelige folk, d) beskytte oprindelige folks viden og e) styrke kapaciteten hos oprindelige folk til at deltage i udviklingsplanlægning;

X. Teknologioverførsel

39. understreger, at nationale regeringer og lokale myndigheder bør skabe et gunstigt miljø for overførsel af teknologier;
40. mener, at et sådant samarbejde også bør omfatte langsigtede investeringer;

XI. Byer og boligbebyggelser

41. bifalder mobiliseringen af afrikanske storbyer og deres engagement i forberedelserne til FN's Habitat III-konference om boliger og bæredygtig byudvikling; opfordrer Kommissionen til at støtte disse mobiliseringsprocesser og indkalkulere støtte til forvaltningen af en bæredygtig urbaniseringsproces i sine partnerskabsplaner;
42. glæder sig over FN's åbne arbejdsgruppes beslutning om at medtage et selvstændigt mål om bæredygtig byudvikling;
43. fremhæver betydningen af at anlægge en territorial tilgang til behandlingen af spørgsmål som affaldshåndtering og fattigdom i byerne, mindskelse af ulighed, myndiggørelse af borgerne, inkluderende og partcipatorisk demokrati, innovativt infrastrukturdesign, levering af tjenesteydelser, jordforvaltning, byernes bidrag til globale miljøændringer og deres indvirkning på økosystemerne, mindskelse af naturkatastrofer og energiforbrug osv.;
44. understreger vigtigheden af at støtte udviklingslandene og de mindst udviklede lande, bl.a. gennem finansiel og teknisk bistand;

XII. God regeringsførelse og bekæmpelse af korrupsion

45. understreger, at det internationale samarbejde med henblik på at tackle ulovlige finansstrømme bør intensiveres for at sikre ens spilleregler på beskatningsområdet for lokale og internationale virksomheder;
46. fremhæver, at decentralisering af magten er et effektivt middel til at bekæmpe korrupsion, herunder den der hidrører fra multinationale selskaber, samt til at bidrage til modernisering af den offentlige administration og imødekomme folks behov gennem økonomiske og sociale reformer;

6. oktober 2015

XIII. Styrkelse af ressourcemobiliseringen

47. understreger, at det er nødvendigt at søge efter kreative og retfærdige finansieringsmekanismer;
48. fremhæver den altafgørende betydning af mobiliseringen af nationale ressourcer på lokalt niveau, for at dagsordenen for perioden efter 2015 kan lykkes, da dette er en nøgelfaktor i gennemførelsen af både nationale og lokale udviklingsstrategier og -politikker; understreger i denne forbindelse, at der er et presserende behov for at konsolidere de lokale myndigheders kapaciteter i partnerlandene inden for kommunal beskatning og budgetplanlægning; bifalder den gradvise indførelse af lokale finansobservatorier, som fortjener større støtte fra Den Europæiske Union;
49. finder det er mere effektivt at sætte ind på lokalt niveau for at forbedre lokalsamfundenes levevilkår, især i landdistrikterne, og mener, at en vigtig udfordring for lokale og nationale myndigheder er at tilskynde til en gradvis reintegration af den uformelle sektor uden at afskrække folk fra innovation;
50. opfordrer Verdensbanken og de internationale finansielle institutioner til at opdatere miljø- og socialsikringspolitikkerne;
51. minder om, at lokale myndigheder er i frontlinjen med hensyn til at tackle et stigende antal kriser, men at de som regel mangler kapaciteten og midlerne til at udvikle en effektiv respons;
52. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til mobilisering af innovative finansieringskilder til decentraliseret samarbejde, herunder instrumenter til blanding af lån og gavebistand, som endnu ikke er tilpasset til at imødekomme lokale myndigheders særlige behov;
53. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union til på denne måde at styrke de decentraliserede budgetter, som er en forudsætning for lokal udvikling;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

8. oktober 2015

P8_TA(2015)0342

Den Centralafrikanske Republik

Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om Den Centralafrikanske Republik (2015/2874(RSP))

(2017/C 349/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Centralafrikanske Republik,
- der henviser til sin beslutning af 11. februar 2015 om arbejdet i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU ⁽¹⁾,
- der henviser til beslutningerne fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om situationen i Den Centralafrikanske Republik (CAR) af 19. juni 2013, 19. marts 2014 og 17. juni 2015,
- der henviser til redegørelserne fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om situationen i Den Centralafrikanske Republik, særlig den af 13. oktober 2014,
- der henviser til erklæringen fra talspersonen fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om volden i Den Centralafrikanske Republik af 28. september 2015,
- der henviser til Rådets konklusioner om CAR af 9. februar 2015 og 20. juli 2015,
- der henviser til bemærkningerne fra Marie-Therese Keita Bocoum, FN's uafhængige ekspert om menneskerettigheds-situationen i CAR, af 1. oktober 2015,
- der henviser til opfordringen fra FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, og Sikkerhedsrådet af 28. september 2015 om øjeblikkeligt at bringe det pludselige voldsudbrud i CAR til ende,
- der henviser til FN-resolution 2217 (2015), hvori MINUSCA's mandat med det nuværende godkendte troppniveau forlænges til den 30. april 2016, som blev vedtaget af Sikkerhedsrådet på dets 7434. møde den 28. april 2015,
- der henviser til FN-resolution 2196 (2015), hvori sanktionsordningen over for Den Centralafrikanske Republik (CAR) forlænges til den 29. januar 2016, og mandatet for ekspertpanelet, der bistår 2127 CAR-sanktionskomiteén forlænges til den 29. februar 2016,
- der henviser til FN's evalueringsrapport af 15. maj 2015 om retshåndhævelse og bestræbelser på afhjælpende bistand i forbindelse med seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug begået af FN-personale og FN-relateret personale under fredsbevarende operationer,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 11. september 2015 om henstillingerne fra det uafhængige højniveaupanel om fredsoperationer,
- der henviser til den endelige rapport fra den internationale undersøgelseskommision om Den Centralafrikanske Republik af 19. december 2014,
- der henviser til den internationale konference på højt niveau om Den Centralafrikanske Republik under overskriften »Fra humanitær bistand til modstandsdygtighed«, som blev afholdt i Bruxelles den 26. maj 2015,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0035.

8. oktober 2015

- der henviser til aftalen om afvæbning, demobilisering, hjemsendelse og reintegration (DDRR), som blev undertegnet den 10. maj 2015 af et stort antal af de væbnede grupper i forbindelse med Banguiforummet,
 - der henviser til den reviderede Cotonouaftale,
 - der henviser til aftalen fra Libreville (Gabon) af 11. januar 2013 om en løsning på den politisk-militære krise i CAR, som blev undertegnet i stats- og regeringschefes regi af Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab (CEEAC), og som fastlægger betingelserne for at bringe krisen i Den Centralafrikanske Republik til ophør,
 - der henviser til de ekstraordinære topmøder mellem stats- og regeringscheferne i Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab (CEEAC), der blev afholdt i N'Djamena (Tchad) den 21. december 2012, den 3. april 2013 og den 18. april 2013, og til deres beslutning om at etablere et nationalt overgangsråd med lovgivnings- og forfatningsmæssige beføjelser og vedtage en køreplan for overgangsprocessen i CAR,
 - der henviser til den internationale kontaktgruppes møde den 3. maj 2013 i Brazzaville (Republikken Congo), hvor man godkendte køreplanen for overgangsperioden og oprettede en særlig fond til at hjælpe CAR,
 - der henviser til aftalen om indstilling af fjendtlighederne, som blev undertegnet i juli 2014,
 - der henviser til konklusionerne fra det syvende møde i den internationale kontaktgruppe, som blev holdt i Brazzaville den 16. marts 2015,
 - der henviser til de kommunikéer, der blev udstedt af Den Afrikanske Unions Råd for Fred og Sikkerhed den 17. september 2014 og den 26. marts 2015,
 - der henviser til CAR's forfatning, som blev vedtaget af overgangsrådet i slutningen af august 2015,
 - der henviser til Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) fra 1998, som blev ratificeret af CAR i 2001,
 - der henviser til den valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter, som CAR har undertegnet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at der udbrød nye sammenstød i slutningen af september 2015, som resulterede i 42 dødsfald og fik omkring 37 000 mennesker til at flygte fra deres hjem;
- B. der henviser til, at over 500 fanger i slutningen af september 2015 undslap fra Ngaragba-fængslet i Bangui og fra Bouar, heriblandt velkendte gerningsmænd til menneskerettighedskrænkelser og overgreb; der henviser til, at dette udgør en alvorlig trussel for civilbefolkningen og beskyttelsen af ofre og vidner; der henviser til, at fangeflugten er et tilbageslag for opretholdelsen af lov og orden og for kampen mod strafrihed i CAR;
- C. der henviser til, at betingelserne for bistandsorganisationer i Bangui er blevet forværret ifølge Kontoret for Koordination af Humanitære Anliggender; der henviser til, at flere af nødhjælpsorganisationernes kontorer og residenser er blevet plyndret, og at deres medarbejderes bevægelsesfrihed er blevet hindret, navnlig for sundhedspersonale på hospitaler;

8. oktober 2015

- D. der henviser til, at humanitær bistand vanskeliggøres på grund af kampene og talrige vejspærringer, som forhindrer myndighederne i at få adgang til tusindvis af internt fordrevne og vurdere deres behov; der henviser til, at bekymringerne angående sikker adgang til de forskellige kvarterer i Bangui også er gentaget af Læger uden Grænser (MSF), som oplyste, at sårede mennesker i mange tilfælde var ankommet til fods, og at organisationens ambulancer ikke havde kunnet køre rundt, fordi hovedstaden var blevet for farlig;
- E. der henviser til, at FN har besluttet at forlænge mandatet for MINUSCA til den 30. april 2016 med et godkendt loft for tropper på 10 750 militære medarbejdere, herunder 480 militærobservatører og stabsofficerer, samt 2 080 politimedarbejdere, heraf 400 politibetjente og 40 fængselsbetjente;
- F. der henviser til, at der ifølge FN's fredsbevarende mission i landet (MINUSCA) — til trods for at sikkerhedssituationen er blevet roligere på det seneste — stadig er spændinger i Bangui, som har været skueplads for angreb på civile, vold mellem befolkningsgrupper og angreb på nødhjælpsarbejdere;
- G. der henviser til, at Den Internationale Straffedomstols chefanklager, Fatou Bensouda, har opfordret alle dem, der er involveret i sammenstødene til »øjeblikkeligt at standse og afholde sig fra volden«, og tilføjet, at alle krigsforbrydelser, der begås, vil blive straffet; der henviser til, at den anden undersøgelse af konflikten i CAR blev indledt den 24. september 2014;
- H. der henviser til, at den seneste tids sammenstød truer med at få den spæde fredsproces til at gå i opløsning og kan bringe landet tilbage til den mørke periode i slutningen af 2013 og 2014, hvor tusinder blev dræbt og titusinder var nødt til at flygte fra deres hjem; der henviser til, at kriminalitet stadig udgør en alvorlig trussel; der henviser til, at situationen for kvinder i CAR er meget alvorlig, og til, at voldtægt ofte benyttes som et krigsvåben af alle de involverede parter;
- I. der henviser til, at kuppet i 2013 og den efterfølgende afsættelse af overgangsstatschefen, Michel Djotodia, og overgangspremierministeren, Nicolas Tiangaye, blev ledsaget af massive og alvorlige menneskerettighedskrænkelser med en klar risiko for folkedrab, inklusive udenretslige henrettelser, tortur, plyndringer, voldtægter og seksuelle overgreb i stort omfang, bortførelse af kvinder og børn og tvangsrekruttering af børnesoldater;
- J. der henviser til, at centralafrikanerne den 4. oktober 2015 ved en folkeafstemning skulle tage stilling til vedtagelsen af en ny forfatning og vælge deres repræsentanter samtidig ved præsident- og parlamentsvalg, som oprindeligt var planlagt til den 18. oktober 2015 (første runde) og den 22. november 2015 (anden runde); der henviser til, at overgangsmyndighederne i nogle uger har arbejdet på at udsætte afstemningerne, men at Det Nationale Valgagentur stadig ikke har bekendtgjort en ny dato, at valglisten stadig ikke er udarbejdet, og at der ikke er uddelt valgkort;
- K. der henviser til, at landet står midt i den værste humanitære krise siden dets uafhængighed i 1960, som berører hele befolkningen på 4,6 mio. mennesker, hvoraf halvdelen er børn; der henviser til, at 2,7 mio. mennesker har behov for hjælp, herunder fødevarerbistand, beskyttelse og adgang til sundhedspleje, drikkevand, sanitet og boliger; der henviser til, at det anslås, at mere end 100 000 børn har oplevet seksuelt misbrug og rekruttering til væbnede grupper i landet, og til, at det anslås at krisen har gjort en million børn skoleløse;
- L. der henviser til, at væbnede grupper i CAR den 5. maj 2015 nåede frem til en aftale om frigivelse af mellem 6 000 og 10 000 børnesoldater;
- M. der henviser til, at den fredsbevarende operation er blevet belastet af anklager om seksuelt misbrug af børn og piger begået af FN-soldater og franske fredsbevarende styrker;

8. oktober 2015

- N. der henviser til, at begge de væbnede grupper Seleka og anti-balaka tjener penge på handelen med tømmer og diamanter ved at kontrollere områder og »inddrive skatter« eller presse »beskyttelsespenge« af mineejere og handlende, og til, at handlende fra CAR har købt diamanter til en værdi af flere millioner dollars uden at undersøge ordentligt, om de finansierede væbnede grupper;
- O. der henviser til, at respekten for menneskerettighederne er en grundlæggende værdi for Den Europæiske Union og udgør et afgørende element i Cotonouaftalen, særlig artikel 8;
- P. der henviser til, at retfærdighed og retsforfølgelse af alvorlige menneskerettighedskrænkelser er blandt de absolut nødvendige opgaver for at få bragt overgrebene til ende og få genopbygget CAR;
- Q. der henviser til, at straffrihed stadig er kendetegnende for volden, til trods for at overgangsrådet har vedtaget, og den midlertidige præsident ved sin underskrift har godkendt, loven om oprettelse af en særlig straffedomstol sammensat af både nationale og internationale dommere og anklagere, der skal undersøge og retsforfølge alvorlige menneskerettighedskrænkelser, som er begået i CAR siden 2003;
- R. der henviser til, at EU i september 2014 igangsatte de første tre udviklingsprojekter under EU's multidonortrustfond for CAR inden for områderne sundhed, jobskabelse, genopbygning af ødelagt infrastruktur i Bangui samt styrkelse af kvinders status og deres økonomiske inklusion;
- S. der henviser til, at Det Europæiske Råd i marts 2015 iværksatte EU's militære rådgivningsmission i CAR (EUMAM RCA), der sigter mod at støtte de centralafrikanske myndigheder med forberedelsen af en reform af sikkerhedssektoren for så vidt angår de væbnede styrker;
- T. der henviser til, at EU siden maj 2015 har øget sin bistand til CAR med i alt 72 mio. EUR, herunder midler til humanitær bistand (med 10 mio. EUR i nye midler), budgetstøtte (med yderligere 40 mio. EUR) og et nyt bidrag til EU's trustfond for CAR (yderligere 22 mio. EUR);
- U. der henviser til, at EU den 15. juli 2014 lancerede sin første multidonorudviklingstrustfond til støtte for Den Centralafrikanske Republik, som sigter mod at lette overgangen fra nødhjælp til langsigtet udviklingsbistand;
1. udtrykker dyb bekymring over situationen i Den Centralafrikanske Republik, som kan bringe landet på randen af en borgerkrig, hvis ikke den seneste tids vold inddæmnes; beklager dybt tabet af menneskeliv og udtrykker medfølelse med ofrenes familier og med hele Den Centralafrikanske Republiks befolkning;
 2. fordømmer på det kraftigste angrebene mod humanitære organisationer og deres residenser i forbindelse med det seneste voldsudbrud; kræver fri bevægelighed for nødhjælpsarbejdere, så de kan nå frem til civile i nød, navnlig den del af befolkningen, der er fordrevet; minder om, at næsten en halv mio. internt fordrevne har presserende behov for mad, sundhedspleje, vand, sanitet og hygiejne, tag over hovedet og basale husholdningsartikler;
 3. opfordrer myndighederne i CAR til at fokusere på at bekæmpe straffrihed og genoprette retsstatsforhold, også ved at bringe dem, der er ansvarlige for volden, for en domstol; glæder sig over oprettelsen af den særlige straffedomstol til at undersøge og retsforfølge alvorlige menneskerettighedskrænkelser, som er begået i CAR siden 2003, og påpeger, at der er et presserende behov for, at den bliver funktionsdygtig; understreger, at international finansiel og teknisk bistand er afgørende for, at den kan fungere; opfordrer til, at der hurtigst muligt afholdes en international konference, hvor donorerne kan give tilsagn om deres bidrag; tilskynder myndighederne i CAR til at indføre en effektiv og åben rekrutteringsprocedure for bemanning af domstolen;

8. oktober 2015

4. roser Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab for dets afgørende rolle i fastlæggelsen af overgangsprocessen og det håndfaste standpunkt, der blev indtaget under høringerne i Addis Abeba den 31. januar 2015, vedrørende eventuelle parallelle initiativer, som kunne bringe det internationale samfunds igangværende bestræbelser på at genoprette fred, sikkerhed og stabilitet i CAR i fare;

5. glæder sig over overgangsregeringens hidtidige indsats, men opfordrer overgangsmyndighederne i CAR og det internationale samfund til at gøre noget ved de underliggende årsager til krisen, som f.eks. den udbredte fattigdom, økonomiske forskelle og uligheder, voksende arbejdsløshed og den manglende omfordeling af rigdommen fra landets naturressourcer via statsbudgettet; opfordrer til en samlet tilgang, der fokuserer på sikkerhed, humanitær bistand, stabilisering og økonomisk genopretning;

6. opfordrer det internationale samfund til at støtte den politiske proces i CAR i denne kritiske fase og til at forstærke de fælles bestræbelser på at lette den politiske dialog, opbygge tillid og sikre fredelig sameksistens mellem landets religiøse samfund; opfordrer indtrængende CAR's regering til at gøre genopbygning af uddannelsessystemet til en prioritet for at fremme fredelig sameksistens på lang sigt;

7. beklager dybt, at militsgrupperne fortsat styrkes, selv om FN har indført en våbenembargo; opfordrer alle parter til at overholde nedrustningsaftalen, som blev undertegnet den 10. maj 2015; understreger, at det skal være en absolut prioritet at få afvæbnet væbnede grupper, navnlig forud for præsident- og parlamentsvalget, som skal finde sted i CAR sidst på året;

8. opfordrer indtrængende Den Afrikanske Union og Den Europæiske Union til at benytte alle passende foranstaltninger og redskaber til at hjælpe overgangsregeringen med at undgå en allerede skrøbelig stats implosion, en optrapning af de interetniske spændinger og de konkurrerende militsgruppers vedvarende styrke og klare overgangen til en velfungerende, inkluderende og demokratisk stat, navnlig ved hjælp af instrumentet for fred og stabilitet, den afrikanske fredsfacilitet og den afrikanske beredskabsstyrke;

9. ser med tilfredshed på oprettelsen af Banguiforummet for forsoning og fred, og opfordrer til, at alle politiske, militære og religiøse ledere samt lokalsamfundene og civilsamfundet deltager uden betingelser; insisterer på, at der skal afholdes demokratiske valg;

10. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og andre internationale aktører til at gøre deres yderste for at støtte organiseringen af valgene som planlagt i overgangskøreplanen, navnlig ved at bidrage til det UNDP-ledede valgbistandsprogram, således at valgene kan afvikles inden udgangen af dette år, og man derved opfylder et centralt element i overgangskøreplanen;

11. gentager sin støtte til CAR's uafhængighed, enhed og territoriale integritet; minder om vigtigheden af folks ret til selvbestemmelse uden indblanding udefra;

12. bekræfter på ny sin støtte til FN, MINUSCA's fredsbevarende styrke og det franske militærkontingent, Sangaris, forud for de valg, der skal finde sted inden årets udgang; fordømmer på det kraftigste ethvert forsøg på at hindre de igangværende bestræbelser på at skabe stabilitet;

13. minder om, at overgangsperioden slutter den 30. december 2015; opfordrer indtrængende de nationale myndigheder til med støtte fra MINUSCA- og Sangaris-styrkerne at genoprette roen i landet, og mere specifikt i Bangui, for på bedste vis at fastholde tidsplanen for valgene;

14. glæder sig over EU's militære rådgivningsmission (EUMAM RCA) og igangsættelsen af projekterne med henblik på at genindsætte politiet og genoprette gendarmeriets kapacitet til at udføre nærpolitivirksomhed og bekæmpe uroligheder, genoprette den fælles operative kommandocentral, styrke domstolene og genopbygge fængselsfaciliteterne;

8. oktober 2015

15. fordømmer al volden mod børn og kvinder og opfordrer indtrængende alle militsgrupper og ikke-statslige væbnede grupper til at nedlægge deres våben, indstille al brug af vold og øjeblikkeligt frigive børn, som er blevet optaget i grupperne; anmoder alle aktører om at engagere sig i beskyttelsen af børns rettigheder og om at forhindre yderligere krænkelse af og overgreb mod børn; opfordrer indtrængende til, at piger og kvinder, som er ofre for voldtægt i forbindelse med væbnede konflikter, tilbydes hele viften af seksuelle og reproduktive sundhedsydelser;
16. opfordrer indtrængende til, at diamanthandlerne i CAR udviser behørig omhu, og at de internationale diamantvirksomheder gør noget ved svigt i forbindelse med Kimberlyprocessen, der finder sted i diamantforsyningskæden fra CAR; opfordrer myndighederne i CAR og udenlandske selskaber til at medvirke til at styrke forvaltningen i udvindingsektoren ved at efterleve gennemsigtighedsinitiativet for udvindingindustrien;
17. opfordrer de internationale diamantvirksomheder til nøje at granske diamanternes oprindelse for at undgå at bære ved til konflikten ved at købe ulovligt udvundne og handlede diamanter fra CAR; opfordrer indtrængende europæiske virksomheder, der handler med skovningsvirksomheder i CAR, til at overholde EU's forordning om træ og træprodukter, og opfordrer EU til håndfast at håndhæve denne forordning i forbindelse med import af træ og træprodukter fra CAR;
18. anmoder myndighederne i CAR til at udarbejde en nationalt ejet strategi til at tackle den ulovlige udnyttelse af og smuglernetværkene for naturressourcer;
19. opfordrer indtrængende lande, hvis soldater er ansvarlige for seksuelle overgreb under fredsbevarende missioner i CAR, til at drage dem til ansvar og stille dem for retten, da straffrihed ikke kan tolereres; understreger, at der er presserende behov for at reformere de fredsbevarende strukturer ved at indføre en velfungerende og gennemsigtig tilsyns- og ansvarlighedsmekanisme; er overbevist om, at sådanne alvorlige forbrydelser også ville kunne reduceres og forhindres ved hjælp af træning og uddannelse;
20. opfordrer indtrængende CAR, dets nabolande og andre medlemsstater i den internationale konference om De Store Søers Område (ICGLR) til at samarbejde på regionalt plan om at efterforske og bekæmpe regionale kriminelle netværk og væbnede grupper, der er involveret i ulovlig udnyttelse og smugling af naturressourcer, herunder guld, diamanter samt krybskytteri på og handel med vilde dyr;
21. opfordrer EU til at gøre alt, hvad der står i dets magt for at yde en mere koordineret og mere effektiv bistand til befolkning i CAR; glæder sig samtidig over optrapningen af EU's og medlemsstaternes humanitære indsats i CAR i lyset af behovene, som hele tiden udvikler sig; understreger, at der bør ydes livreddende bistand til dem, der har behov for det i CAR, såvel som til flygtninge i nabolandene;
22. fordømmer militsgruppernes ødelæggelse af offentlige arkiver og registre; opfordrer indtrængende EU til at støtte CAR's genoprettelse af det offentlige register og forhindre eventuelle uregelmæssigheder i forbindelse med valgene;
23. opfordrer medlemsstaterne og andre donorer til at optrappe deres bidrag til EU's fond for CAR, Békou-trustfonden, hvis formål er at fremme en stabilisering og genopbygning af Den Centralafrikanske Republik, idet der tages højde for behovet for en bedre sammenkobling af genopbygnings- og udviklingsprogrammer med den humanitære indsats;
24. opfordrer EU, AU og det internationale samfund til at støtte flygtningene fra CAR i nabolandene;
25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til overgangsmyndighederne i Den Centralafrikanske Republik, Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant, Federica Mogherini, FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, Den Afrikanske Unions institutioner, Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab (CEEAC), Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og EU's medlemsstater.

8. oktober 2015

P8_TA(2015)0343

Situationen i Thailand

Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om situationen i Thailand (2015/2875(RSP))

(2017/C 349/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Thailand, navnlig af 20. maj 2010⁽¹⁾, 6. februar 2014⁽²⁾ og 21. maj 2015⁽³⁾,
- der henviser til redegørelsen af 2. april 2015 fra talsmanden for næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Federica Mogherini om udviklingen i Thailand,
- der henviser til udtalelserne fra EU's delegation til Thailand i samråd med cheferne for EU's missioner i Thailand af 14. november 2014, 30. juni 2015 og 24. september 2015,
- der henviser til Rådets konklusioner af 23. juni 2014 om Thailand,
- der henviser til svaret af 15. maj 2013 fra den daværende næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender Catherine Ashton på vegne af Kommissionen om situationen for Andy Hall,
- der henviser til pressemeddelelsen af 1. april 2015 fra FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af retten til ytringsfrihed,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang af Thailand og dets anbefalinger af 5. oktober 2011,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere fra 1998,
- der henviser til den internationale konvention fra 1966 om borgerlige og politiske rettigheder, som Thailand er part i,
- der henviser til FN's konvention fra 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
- der henviser til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationers menneskerettighedserklæring,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at det statslige militær den 20. maj 2014 afsatte Thailands regering og fortsatte med at indføre militær undtagelsestilstand i hele landet samt gennemtvang en opløsning af bevogtningscentret for administration af ro og orden;
- B. der henviser til, at de militære styrker er gået videre med dannelsen af det nationale råd for fred og orden (NCPO), hvis leder general Prayuth Chan-Ocha vil udøve alle beføjelser og har ubegrænset beføjelse til at udstede ordrer og indføre forfatningsmæssige reformer;

⁽¹⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 152.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0107.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0211.

8. oktober 2015

- C. der henviser til, at centrale forfatningsmæssige organer, der er oprettet af NCPO, kontrolleres af militært personel, og at NCPO's medlemmer er omfattet af fuld immunitet for forseelser, forpligtelser eller ansvar af enhver art, mens de er ansat på grundlag af paragraf 44 og 47 i den midlertidige forfatning;
- D. der henviser til, at forfatningskomitéen den 29. august 2015 færdiggjorde udarbejdelsen af en ny forfatning, der blev forkastet af det nationale reformråd den 6. september 2015; der henviser til, at en ny forfatningskomité skal omskrive forfatningen inden for 180 dage, og til, at den seneste forkastelse kan forlænge militærstyret i landet;
- E. der henviser til, at førende websteder om den politiske situation og menneskerettighedssituationen i Thailand efter paragraf 44 i den midlertidige forfatning er blevet anklaget af NCPO for at true den nationale sikkerhed, og at der foregår intensiv censur af TV-kanaler og radiostationer i lokalsamfund, der er tilknyttet alle indenlandske politiske grupperinger;
- F. der henviser til, at den nyligt vedtagne lov om offentlige forsamlinger, der trådte i kraft den 14. august 2015, i alvorlig grad begrænser forsamlingsfriheden og fastsætter hårde domme på op til ti års fængsel for overtrædelser såsom at forårsage afbrydelse af offentlige tjenester;
- G. der henviser til, at hærens personel er blevet udpeget som »politibetjente til opretholdelse af fred og orden« til vilkårligt at tilbageholde personer og foretage undersøgelser og ransagninger uden en arrestordre;
- H. der henviser til, at deltagere i fredelige demonstrationer gentagne gange er blevet anklaget for at tilskynde til oprør og at overtræde loven, og der henviser til, at 14 aktivister fra den neodemokratiske bevægelse (Neo-Democracy Movement (NDM)) er blevet arresteret;
- I. der henviser til, at dødsstraf fortsat anvendes i Thailand, og til, at ny lovgivning har udvidet betingelserne for, hvornår det kan idømmes;
- J. der henviser til, at der har været en voldsom stigning i fængslinger i henhold til »majestætsfornærmelsesloven« siden statskuppet;
- K. der henviser til, at den nationale menneskerettighedskommission (NHRC) er blevet nægtet adgang til torturerede eller mishandlede personer, der tilbageholdes permanent uden sigtelse eller domstolsprøvelse og under militære domstoles myndighed;
- L. der henviser til, at der er sket en forværring af sikkerheden for lokalsamfunds- og jordrettighedsaktivister siden statskuppet;
- M. der henviser til, at Thailand ikke har undertegnet flygtningekonventionen fra 1951 eller protokollen hertil fra 1967 og ikke har en formel national asylramme; der henviser til, at de thailandske myndigheder fortsætter med at tilbagesende flygtninge og asylansøgere til lande, hvor de sandsynligvis vil blive udsat for forfølgelse;
- N. der henviser til, at Thailand i henhold til internationale traktater, som landet er part i, er forpligtet til at efterforske og behørigt retsforfølge tortur, dødsfald under forvaring og andre angiveligt alvorlige krænkelser af menneskerettighederne;
- O. der henviser til, at sagen om æreskrænkelse mod forsvareren af arbejdstagernes rettigheder, Andy Hall, som er EU-borger, er blevet afvist, men der henviser til, at han fortsat står tiltalt i sager om IT-kriminalitet og æreskrænkelse og i to civile sager om æreskrænkelse, som kan resultere i en fængselsstraf på syv år og en bøde på flere millioner dollar for at bidrage til en rapport fra Finnwatch vedrørende påstået misbrug af arbejdskraft fra en thailandsk ananasgrossists side til trods for, at de krænkelser af arbejdstagerrettighederne, som blev begået af selskabet, blev bekræftet af det thailandske Arbejdsministerium samt en af virksomhedens medarbejdere under tidligere retsmøder; der henviser til, at hans sag vil komme for en domstol den 19. oktober 2015;

8. oktober 2015

- P. der henviser til, at selv om Thailand har ratificeret Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 29, er vandrende arbejdstagere kun omfattet af ringe beskyttelse; der henviser til, at menneskehandel med arbejdstagere er et stort problem; der henviser til, at situationen i fiskerisektoren er særligt foruroligende;
- Q. der henviser til, at EU har sat nye forhandlinger med Thailand om en bilateral frihandelsaftale (FTA), der blev indledt i 2013, på pause, og der henviser til, at EU nægter at undertegne partnerskabs- og samarbejdsaftalen (PSA), der blev afsluttet i november 2013, indtil en demokratisk regering er på plads; der henviser til, at EU er Thailands tredjestørste handelspartner;
- glæder sig over EU's stærke engagement i den thailandske befolkning, med hvem EU har stærke og mangeårige politiske, økonomiske og kulturelle bånd; understreger, at EU, som ven og partner til Thailand gentagne gange har opfordret til, at den demokratiske proces genoprettes;
 - er dog dybt bekymret over den forværrede menneskerettighedssituation i Thailand efter det ulovlige statskup i maj 2014;
 - opfordrer indtrængende de thailandske myndigheder til at ophæve repressive restriktioner for retten til frihed og fredelig udøvelse af andre menneskerettigheder, navnlig dem, der er relevante for fredelig deltagelse i politiske aktiviteter;
 - opfordrer de thailandske myndigheder til at omstøde domme og straffe og til at tilbagetrække anklager og frigive personer og medieoperatører, der er blevet dømt eller anklaget for fredeligt at have udøvet deres ret til ytrings- og forsamlingsfrihed; opfordrer regeringen til omgående at ophæve paragraf 44 i den foreløbige forfatning og de dertil knyttede bestemmelser, der tjener som grundlag for de thailandske myndigheder til at undertrykke grundlæggende frihedsrettigheder og begå menneskerettighedskrænkelser straffrit;
 - opfordrer de thailandske myndigheder til at bidrage til at hindre de sikkerhedstrusler, der berører befolkningen generelt, og til bedre at tage hånd om bekymringerne hos medlemmerne af lokalsamfundet og hos jordrettighedsaktivister;
 - opfordrer de thailandske myndigheder til så hurtigt som muligt at påbegynde den politiske overdragelse af beføjelser fra militæret til de civile myndigheder; noterer sig den klare plan for frie og retfærdige valg og opfordrer til, at tidsplanen overholdes;
 - opfordrer til at overdrage alle retlige kompetencer i forhold til civile fra militære til civile domstole, at ophøre med vilkårlige tilbageholdelser under militær undtagelsestilstand og til at træffe foranstaltninger for at begrænse snarere end at styrke hærens beføjelser til at tilbageholde civile;
 - opfordrer myndighederne til at revurdere »majestætsforbudsloven« for at undgå, at den straffer fredelig udøvelse af politisk meningsudveksling, og til at ophøre med at anvende loven i udvidet omfang på spørgsmål uden relation hertil;
 - anmoder om, at retten til sikkerhed, herunder menneskerettighedsforkæmperes ret til sikkerhed, respekteres og beskyttes, og at alle krænkelser af menneskerettighedsforkæmperes rettigheder undersøges hurtigt, effektivt og uafhængigt;
 - noterer sig den thailandske regerings udnævnelse af en ny forfatningskomité med henblik på at udarbejde en ny forfatning så hurtigt som muligt; opfordrer til en forfatning med udgangspunkt i demokratiske principper såsom lighed, frihed, retfærdig repræsentation, gennemsigtighed, ansvarlighed, menneskerettigheder, retsstatsprincippet og offentlig adgang til ressourcer;
 - opfordrer den thailandske regering til at overholde sine egne forfatningsmæssige og internationale forpligtelser med hensyn til domstolenes uafhængighed, retten til ytringsfrihed, foreningsfrihed og retten til at deltage i fredelige forsamlinger samt politisk pluralisme, især i betragtning af den tiltagende strenghed af dens love mod æreskrænkende udtalelser;

8. oktober 2015

12. noterer sig de foranstaltninger, som den thailandske regering har truffet for at overholde minimumsstandarderne for afskaffelse af menneskehandel og for at sætte en stopper for det endemiske moderne slaveri i sin fiskeindustri forsyningskæde; tilskynder regeringen til at gennemføre disse foranstaltninger hurtigst muligt og til at styrke sin indsats;
 13. opfordrer Thailand til at undertegne og ratificere flygtningekonventionen fra 1951 eller protokollen hertil fra 1967;
 14. opfordrer indtrængende Thailand til at tage konkrete skridt hen imod afskaffelse af dødsstraf;
 15. ser med stor tilfredshed på godkendelsen af Thailands ligestillingslov, som signalerer en mere inklusiv fremtid for landets retlige behandling af lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner (LGBT);
 16. glæder sig over beslutningen om at afvise straffesagen om æreskrænkelser mod Andy Hall og om at løslade ham efterfølgende; opfordrer til, at de sager mod ham om IT-kriminalitet og kriminel æreskrænkelser, som verserer ved det sydlige Bangkoks straffedomstol, også frafaldes, eftersom hans handlinger som menneskerettighedsforkæmper havde til formål at påvise eksempler på menneskehandel og forbedre vandrende arbejdstageres retlige situation i Thailand, hvilket bekræfter hans ret til at foretage undersøgelser og advokatvirksomhed uden frygt for gengældelse; udtrykker med hensyn til de civile sager om æreskrænkelser bekymring for, at hans retssag ikke er fuldt ud upartisk, eftersom der har været beretninger om ejerskabsforbindelser mellem den sagsøgende virksomhed og højtstående thailandske politikere; anmoder EU's delegation om fortsat at følge hans retlige situation nøje og til at være til stede under hans retssag;
 17. glæder sig over Phukets regionaldomstols frikendelse den 1. september 2015 af journalisterne Chutima 'Oi' Sidasathian og Alan Morison;
 18. opfordrer indtrængende det internationale samfund, og EU i særdeleshed, til at sætte alt ind på at bekæmpe menneskehandel, slavearbejde og tvungen migration ved at slå til lyd for internationalt samarbejde om overvågning og forebyggelse af menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med arbejdsmarkedsspørgsmål;
 19. tilskynder EU og den thailandske regering til at indlede en konstruktiv dialog om spørgsmål vedrørende beskyttelse af menneskerettighederne og demokratiseringsprocesser i Thailand og i regionen; gentager sin støtte til demokratiseringsprocessen i Thailand;
 20. støtter Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten i deres fastholdelse af økonomisk og politisk pres for at sikre, at Thailand vender tilbage til demokratisk styre; minder i denne forbindelse den thailandske regering om, at der ikke skal forventes fremskridt med hensyn til frihandelsaftalen og partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Thailand, så længe militærjuntaen fortsat er ved magten;
 21. glæder sig over Thailands nye rolle som koordinator for forbindelserne mellem ASEAN og EU i 2015-2018; påpeger de indbyrdes fordele, som ASEAN og EU opnår gennem deres samarbejde;
 22. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationen samt medlemsstaternes delegationer, til at anvende alle til rådighed stående instrumenter til at sikre respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet i Thailand, navnlig ved at fortsætte med at overvåge efterforskningen og retssagerne mod oppositionsledere;
 23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen, Thailands regering og parlament, medlemsstaternes parlamenter og regeringer, FN's højkommissær for menneskerettigheder og regeringerne i Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationers medlemsstater.
-

8. oktober 2015

P8_TA(2015)0344

Massefordrivelse af børn i Nigeria som følge af Boko Harams angreb

Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om massefordrivelsen af børn i Nigeria som følge af Boko Harams angreb (2015/2876(RSP))

(2017/C 349/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Nigeria, navnlig beslutning af 17. juli 2014 ⁽¹⁾ og beslutning af 30. april 2015 ⁽²⁾,
 - der henviser til tidligere redegørelser fra Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, herunder af 8. januar, 19. januar, 31. marts samt 14. og 15. april og 3. juli 2015,
 - der henviser til erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd den 28. juli 2015,
 - der henviser til, at præsident Muhammadu Buhari's tale til FN's Generalforsamling den 28. september 2015 og FN's topmøde om terrorismebekæmpelse,
 - der henviser til Cotonouaftalen,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 af 31. oktober 2000 om kvinder, fred og sikkerhed,
 - der henviser til De Forenede Nationers (FN's) og Organisationen for Afrikansk Enheds (OAU's) charter om børns rettigheder og velfærd (1990),
 - der henviser til loven om børns rettigheder fra 2003 undertegnet og gjort til lov af Nigerias forbundsregering,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
 - der henviser til Den Afrikanske Unions konvention om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, som blev ratificeret af Nigeria den 16. maj 2003, og tillægsprotokollen hertil, som blev ratificeret af Nigeria den 22. december 2008,
 - der henviser til EU's Nødtrustfond for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika,
 - der henviser til rapporten fra FN's højkommisær for menneskerettigheder om krænkelse og overgreb begået af Boko Haram og indvirkningen på menneskerettighederne i de berørte lande af 29. september 2015; der henviser til erklæringerne fra FN's højkommisær for menneskerettigheder om muligheden for, at medlemmer af Boko Haram vil kunne anklages for krigsforbrydelser,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Nigeria, den mest folkerige og største økonomi i Afrika, som er præget af etnisk mangfoldighed og regionale og religiøse kløfter og en skillelinje mellem nord og syd med alvorlige økonomiske og sociale uligheder, siden 2009 er blevet kampplads for Boko Harams islamistiske terrorgruppe, der har aflagt troskabsed over for Da'esh; der henviser til, at terrorgruppen er blevet en voksende trussel mod stabiliteten i Nigeria og den vestafrikanske region; der henviser til, at de nigerianske sikkerhedsstyrker ofte har anvendt overdreven magt og begået overgreb under militæroperationer i kampen mod oprøret;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster P8_TA(2014)0008.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0185.

8. oktober 2015

- B. der henviser til, at mindst 1 600 civile er blevet dræbt af Boko Haram i de seneste 4 måneder, hvilket har bragt dødstallet op på mindst 3 500 civile alene i 2015;
- C. der henviser til, at Boko Harams målrettede aktioner mod skoledrenge og skolepiger i området siden begyndelsen af Boko Harams oprør har berøvet børn adgang til uddannelse, og at der er 10,5 mio. børn i den skolepligtige alder i Nigeria, der ikke går i skole, hvilket er det højeste antal i verden ifølge tal fra UNESCO; der henviser til, at Boko Haram ligesom Al-Shabaab i Somalia, AQIM, MUJAO og Ansar Dine i det nordlige Mali og Taliban i Afghanistan og Pakistan sigter mod børn og kvinder, der får en uddannelse;
- D. der henviser til, at øgede terror- og selvmordsbombeangreb ud over grænsen og ind i nabolandene, trods de nigerianske og regionale væbnede styrkers fremskridt, truer stabiliteten og levebrødet for millioner af mennesker i hele regionen; der henviser til, at børn er i alvorlig fare på grund af den forværrede humanitære situation med stigende fødevarer- og sundhedsrisiko kombineret med ringe adgang til uddannelse, sikkert drikkevand og sundhedsydelser;
- E. der henviser til, at FN anslår, at volden i staterne Borno, Yobe og Adamawa for nylig har medført, at antallet af internt fordrevne er steget drastisk til 2,1 mio., hvoraf 58 % er børn ifølge IOM; der henviser til, at mere end 3 mio. mennesker er påvirket af oprøret i sin helhed, og at 5,5 millioner har brug for humanitær bistand i Tchad Sø-Bassinet;
- F. der henviser til, at Nigeria har haft held til at gennemføre et hovedsageligt fredeligt præsident- og guvernørvalg på trods af Boko Harams trusler om at forstyrre afstemningen; der henviser til, at Nigeria og dets nabolande den 11. juni 2015 i Abuja oprettede en multinational fælles taskforce i overensstemmelse med de beslutninger, der blev truffet i Niamey i januar 2015 om bekæmpelse af Boko Haram;
- G. der henviser til, at Boko Haram har bortført over 2 000 kvinder og piger i Nigeria siden 2009, herunder kidnapningen af 276 skolepiger fra Chibok, i den nordøstlige del af landet den 14. april 2014, en handling, der chokerede hele verden og affødte en international kampagne (»Bring back our Girls«) for at redde pigerne; der henviser til, at mere end 200 af de piger, der blev fanget under denne hændelse, her næsten halvandet år efter stadig ikke er blevet fundet;
- H. der henviser til, at mange flere børn siden er forsvundet eller er blevet bortført eller rekrutteret til at fungere som krigere og husarbejdere, og piger er blevet udsat for voldtægt og tvangsægteskaber eller tvunget til at konvertere til islam; der henviser til, at der siden april 2015 er omkring 300 andre piger, der er blevet reddet af de nigerianske sikkerhedsstyrker fra terrororganisationers tilholdssteder, og omkring 60 andre, der har formået at undslippe deres fangvogtere andre steder fra, der har beskrevet deres liv i fangenskab til Human Rights Watch (HRW) som en dagligdag bestående af daglig vold og angst samt fysiske og psykiske overgreb; der henviser til, at den væbnede konflikt i det nordøstlige Nigeria i det forløbne år ifølge FN's særlige rapportør for børn og væbnede konflikter var en af verdens mest dødbringende for børn, med drab, stigende rekruttering og udnyttelse af børn, utallige bortførelser og seksuel vold mod piger; der henviser til, at UNICEF siger, at mere end 23 000 børn er blevet adskilt fra deres forældre og tvunget væk fra deres hjem af volden, og at de løber for at redde livet i Nigeria eller på tværs af grænsen til Cameroun, Tchad og Niger;
- I. der henviser til, at de fleste af de børn, der lever i lejre for internt fordrevne og flygtningelejre har mistet én eller begge forældre (enten dræbt eller forsvundet) såvel som søskende eller andre slægtninge; der henviser til, at adgangen til grundlæggende rettigheder for mange af disse børn — herunder ernæring, husly (indkvarteringsstederne er overfyldte og uhygiejnske), sundhed og uddannelse — på trods af at en række internationale og nationale humanitære organisationer opererer i lejrene, fortsat er af ubeskrivelig ringe kvalitet;
- J. der henviser til, at der er mindst 208 000 børn, der ikke har adgang til uddannelse, og 83 000, der mangler adgang til rent vand i subregionen (Nigeria, Cameroun, Tchad og Niger), og at 23 000 børn i det nordøstlige Nigeria er blevet adskilt fra deres familier;

8. oktober 2015

- K. der henviser til, at antallet af angreb fra Boko Harams side er steget i Nigeria så vel som i nabolandene Cameroun, Tchad og Niger; der henviser til, at Boko Haram fortsat bortfører børn og kvinder til at bære eksplosive anordninger, og bruger dem, uden deres viden, som selvmordsbombere; der henviser til, at nogle af de personer, der havde søgt tilflugt på Tchads side af Tchadsøen igen blev angrebet af de samme terrorister på tchadisk jord;
- L. der henviser til, at EU i juni 2015 ydede 21 mio. EUR i humanitær bistand til internt fordrevne i Nigeria og nabolande, der er ramt af terrororganisationernes vold;
- M. der henviser til, at UNICEF, sammen med regeringer og partnere i Nigeria, Cameroun, Tchad og Niger, optrapper sine operationer for at hjælpe tusinder af børn og deres familier i regionen ved at give dem adgang til rent vand, uddannelse, rådgivning og psykologisk bistand samt vaccinationer og behandling for alvorlig akut fejlernæring; der henviser til, at UNICEF kun har modtaget 32 % af de 50,3 mio. EUR, der er nødvendige i år til organisationens humanitære indsats i regionen omkring Tchadsøen;
- N. der henviser til, at en række af de bortførte kvinder og piger, der er undsluppet eller er blevet reddet eller befriet, vender hjem gravide og har alvorligt brug for reproduktiv sundhedspleje og graviditetspleje, og andre mangler adgang til grundlæggende helbredsundersøgelser efter voldtægt og posttraumatisk omsorg, social støtte og voldtægtsrådgivning ifølge HRW; der henviser til, at Kommissionen har erklæret, at kvinder, når graviditeter medfører ubærlige lidelser, skal have adgang til hele spektret af ydelser inden for seksuel og reproduktiv sundhed på grundlag af deres helbredstilstand, og således hævdet, at den humanitære folkeret skal have forrang under alle omstændigheder;
1. fordømmer på det kraftigste Boko Harams kriminelle handlinger, herunder terrorangreb og selvmordsbombeangreb i Tchad, Cameroun og Niger; støtter ofrene og kondolerer alle de familier, der har mistet deres kære; fordømmer den uophørlige vold i staterne Borno, Yobe og Adamawa i Nigeria og andre byer i landet;
 2. beklager dybt de handlinger, der har ført til massive fordrivelser af uskyldige børn og opfordrer til en koordineret international indsats for at bistå FN-organisationer og ngo'er i deres arbejde med at forebygge, at fordrevne børn og unge bliver udsat for seksuelt slaveri, andre former for seksuel vold og bortførelser og bliver tvunget ud i væbnet konflikt mod civile, offentlige og militære mål i Nigeria af terrorsekten Boko Haram; understreger, at det er bydende nødvendigt at beskytte børns rettigheder i Nigeria, et land, hvor mere end 40 % af den samlede befolkningen er mellem 0 og 14 år;
 3. mener, at der bør overvejes ikke-retlige foranstaltninger som et alternativ til retsforfølgelse og tilbageholdelse, når det drejer sig om børn, der tidligere var tilknyttet Boko Haram eller andre væbnede grupper;
 4. glæder sig over den nylige meddelelse fra Kommissionen om yderligere midler til fremme af stærk nødvendig humanitær bistand til regionen; udtrykker imidlertid alvorlig bekymring over finansieringskløften mellem forpligtelser og faktiske betalinger til UNICEF-operationer i regionen fra det internationale samfund som helhed; opfordrer donorerne til at leve op til deres tilsagn om snarest muligt for at afhjælpe det konstante behov for adgang til grundlæggende forsyninger som f.eks. drikkevand, basal sundhedspleje og uddannelse;
 5. opfordrer Nigerias præsident og hans nyudnævnte føderale regering til at vedtage effektive foranstaltninger til at beskytte civilbefolkningen, til at lægge særlig vægt på beskyttelse af kvinder og piger, til at gøre kvinders rettigheder og børns rettigheder til en prioritet i forbindelse med bekæmpelse af ekstremisme, til at yde hjælp til ofrene og til at retsforfølge lovovertrædere, og til at sikre kvinders deltagelse i beslutningstagningen på alle niveauer;
 6. opfordrer den nigerianske regering til, som lovet af præsident Buhari, at iværksætte en hurtig, uafhængig og grundig efterforskning af forbrydelser i henhold til folkeretten og andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser begået af alle parter i konflikten;

8. oktober 2015

7. glæder sig over ændringen i den militære ledelse og kræver, at alle menneskerettighedskrænkelser og forbrydelser begået af både terrorister og nigerianske sikkerhedsstyrker undersøges for at råde bod på den manglende ansvarlighed under den tidligere præsidentperiode; glæder sig over det løfte, som præsident Buhari har afgivet, om at undersøge beviser på, at de nigerianske militære styrker har begået alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, krigsforbrydelser og handlinger, der kan udgøre forbrydelser mod menneskeheden;
8. opfordrer indtrængende præsidenten for Forbundsrepublikken til at tage fat på de udfordringer, der er forbundet med at overholde alle valgkampagneløfter og de seneste erklæringer, hvoraf de vigtigste er at bekæmpe terrortruslen og at gøre respekt for menneskerettighederne og den humanitære folkeret til en central søjle i militære operationer, bringe Chibok-pigerne og alle andre bortførte kvinder, piger og børn hjem i levende live og uskadede, tage fat på det stigende problem med fejlernæring og bekæmpelse af korruption og straffrihed for at forebygge fremtidigt misbrug og arbejde hen imod retfærdighed for alle ofre;
9. opfordrer de nigerianske myndigheder og det internationale samfund til at arbejde tæt sammen og øge bestræbelserne på at vende den vedvarende tendens til yderligere fordrivelse af mennesker; bifalder den vilje til at bekæmpe terrortruslerne fra Boko Haram, der blev tilkendegivet på det regionale topmøde i Niamey den 20. og 21. januar 2015 af de 13 deltagerlande, og navnlig Tchads, Camerouns og Nigerias løfter om at gå ind i kampen mod Boko Harams terrortrusler; opfordrer den multinationale fælles taskforce til at overholde de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret samvittighedsfuldt i sine operationer mod Boko Haram; gentager, at en militær indsats alene ikke vil være tilstrækkelig til at bekæmpe Boko Harams oprør;
10. minder om, at Boko Harams oprindelse skyldes klager over dårlig regeringsførelse, udbredt korruption og voldsomme uligheder i det nigerianske samfund; opfordrer de nigerianske myndigheder til at afskaffe korruption, dårlig forvaltning og manglende effektivitet i de offentlige institutioner og hæren og fremme en retfærdig beskatning; opfordrer til vedtagelse af foranstaltninger til at afskære Boko Haram fra dens illegale indkomstkilder gennem samarbejde med nabolande, navnlig med hensyn til smugling og ulovlig handel;
11. opfordrer indtrængende det internationale samfund til at hjælpe Nigeria og de nabolande, der har taget imod flygtninge (Cameroun, Tchad og Niger) med at yde al nødvendig medicinsk og psykologisk bistand til dem, der har behov for det; appellerer til myndighederne i subregionen om at sikre let adgang til den fulde vifte af ydelser inden for seksuel og reproduktiv sundhed til kvinder og piger, der er blevet voldtaget, i overensstemmelse med den fælles artikel 3 Genèvekonventionerne; understreger, at det er nødvendigt at gennemføre en generel standard for behandling af ofre for voldtægt i forbindelse med krig og sikre forrang af den humanitære folkeret i situationer med væbnet konflikt; udtrykker sin dybeste medfølelse med kvinder og børn, der har overlevet den blinde terrorisme, der er blevet begået af Boko Haram; opfordrer til, at der etableres specialiserede uddannelsesprogrammer rettet mod kvinder og børn, der er ofre for krig, og samfundet som helhed, for at hjælpe dem med at overvinde den skræk, de har oplevet, og til at give tilstrækkelige og omfattende oplysninger til at bekæmpe stigmatisering og social udstødelse og til at hjælpe dem til at blive værdsatte samfundsmedlemmer;
12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at prioritere bistand til børn og unge i Nigeria, Cameroun, Tchad og Niger, der er blevet rykket op med rode, med særlig vægt på beskyttelse mod alle former for brutalitet og kønsbestemt vold og på adgang til uddannelse, sundhedspleje og sikkert drikkevand, inden for rammerne af Nødtrustfonden for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika;
13. opfordrer den nigerianske regering til at træffe foranstaltninger til at lette fordrevne personers, navnlig børns, tilbagevenden, garantere deres sikkerhed og bistå ngo'er i deres bestræbelser på at forbedre forholdene i lejrene for fordrevne som følge af konflikten, bl.a. ved at forbedre hygiejne og sanitære installationer med henblik på at forebygge mulig spredning af sygdomme;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Forbundsrepublikken Nigerias regering og parlament, repræsentanterne for Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater og Den Afrikanske Union.
-

8. oktober 2015

P8_TA(2015)0345

Sagen Ali Mohammed al-Nimr

Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om sagen Ali Mohammed al-Nimr (2015/2883(RSP))

(2017/C 349/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger af henholdsvis 12. februar 2015 om Raif Badawi-sagen fra Saudi-Arabien ⁽¹⁾, og af 11. marts 2014 om Saudi-Arabien, dets forbindelser med EU og dets rolle i Mellemøsten og Nordafrika ⁽²⁾,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf, som blev vedtaget i juni 1998 og revideret og ajourført i april 2013,
- der henviser til resolutionerne fra FN's Generalforsamling, navnlig resolutionen af 18. december 2014 om et moratorium for brugen af dødsstraf (A/RES/69/186),
- der henviser til erklæringerne af 22. september 2015 fra FN's menneskerettighedseksperters om sagen om Ali Mohammed al-Nimr,
- der henviser til FN's konvention om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
- der henviser til artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastsætter, at enhver har ret til ytringsfrihed, og til artikel 4, der forbyder tortur,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, som blev vedtaget i juni 2004 og revideret i december 2008,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, som Saudi-Arabien er part i,
- der henviser til artikel 18 i verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948 og til artikel 19 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til det arabiske charter om menneskerettigheder, som Saudi-Arabien er part i, særlig artikel 32, stk. 1, der garanterer retten til information og til menings- og ytringsfrihed, og artikel 8, som forbyder fysisk eller psykisk tortur eller grusom, nedværdigende, ydmygende eller umenneskelig behandling,
- der henviser til endnu et tilfælde for nyligt med en anden ung mand, Dawoud al-Marhoon, der er blevet dømt til halshugning, og som i en alder af 17 år angiveligt blev tortureret og tvunget til at underskrive en tilståelse, som embedsmænd brugte til at dømme ham på, efter at han var blevet arresteret under demonstrationer i Saudi-Arabiens østlige provins i maj 2012,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0037.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0207.

8. oktober 2015

- A. der henviser til, at Ali Mohammed al-Nimr, der er 21 år gammel og er nevø til en fremtrædende systemkritiker, i maj 2015 blev idømt dødsstraf, angiveligt ved halshugning efterfulgt af korsfæstelse, af Saudi-Arabiens højesteret på baggrund af strafferetlig tiltale om bl.a. tilskyndelse til oprør, uroligheder, deltagelse i demonstration, røveri og for at være en del af en terrorcelle; der henviser til, at Ali al-Nimr var under 18 år — og således stadig mindreårig — på det tidspunkt, hvor han blev anholdt, da han demonstrerede for demokrati og lige rettigheder i Saudi-Arabien; der henviser til, at han blev dømt til døden på grund af demonstrationerne i den hovedsageligt shia-muslimske østlige provins af Saudi-Arabien; der henviser til, at pålidelige kilder hævder, at Ali al-Nimr blev tortureret og tvunget til at skrive under på sin tilståelse; der henviser til, at han er blevet nægtet enhver garanti for en sikker sagsbehandling og behørig rettergang i overensstemmelse med folkeretten;
- B. der henviser til, at idømmelse af dødsstraf af en person, som var mindreårig på tidspunktet for overtrædelsen, og de efterfølgende påstande om tortur ikke er forenelige med Saudi-Arabiens internationale forpligtelser;
- C. der henviser til, at forbuddet mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf er medtaget i alle internationale og regionale menneskerettighedsinstrumenter og er en regel i den folkeretlige sædvaneret, som er bindende for alle stater, uanset om de har ratificeret de relevante internationale aftaler;
- D. der henviser til, at stigningen i antallet af dødsstraffe er tæt knyttet til afgørelser fra Saudi-Arabiens særlige straffedomstol i retssager som reaktion på terrorrelaterede lovovertrædelser; der henviser til, at der ifølge internationale menneskerettighedsorganisationer blev gennemført mindst 175 henrettelser i Saudi-Arabien mellem august 2014 og juni 2015;
- E. der henviser til, at denne sag er én af mange, som har ført til strenge domme og brug af chikane mod saudiarabiske aktivister, som er blevet retsforfulgt for at have ytret deres meninger, og hvoraf flere er blevet dømt under procedurer, der ikke opfylder de internationale standarder for en retfærdig rettergang, hvilket blev bekræftet af FN's tidligere højkommissær for menneskerettigheder i juli 2014;
- F. der henviser til, at artikel 19 i verdenserklæringen om menneskerettigheder fastsætter, at enhver har ret til menings- og ytringsfrihed, såvel online som offline; der henviser til, at denne ret omfatter frihed til at hævde sin opfattelse uden indblanding og til at søge, modtage og meddele oplysninger og tanker ved et hvilket som helst meddelelsesmiddel og uanset landegrænser;
- G. der henviser til, at Saudi-Arabiens FN-ambassadør i Genève, Faisal bin Hassan Trad, er blevet udnævnt til leder af et panel af uafhængige eksperter i FN's Menneskerettighedsråd;
- H. der henviser til, at indledningen af dialogen om menneskerettigheder mellem Kongeriget Saudi-Arabien og EU kan være et konstruktivt skridt til at fremme gensidig forståelse og fremme reformer i landet, herunder en reform af retsvæsenet;
- I. der henviser til, at Saudi-Arabien er en magtfuld og vigtig politisk og økonomisk aktør i Mellemøsten og Nordafrika;
- fordømmer på det kraftigste, at Ali Mohammed al-Nimr er blevet idømt dødsstraf; gentager sin fordømmelse af brugen af dødsstraf og støtter kraftigt indførelsen af et moratorium for dødsstraf som et skridt på vejen hen imod afskaffelse;
 - opfordrer de saudiarabiske myndigheder, og navnlig Hans Majestæt Kongen af Saudi-Arabien, Salman bin Abdulaziz Al Saud, til at standse henrettelsen af Ali Mohammed al-Nimr og benåde ham eller omstøde hans dom; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og medlemsstaterne til at benytte alle deres diplomatiske redskaber og alle deres kræfter på omgående at få standset denne henrettelse;
 - minder om, at Kongeriget Saudi-Arabien er part i konventionen om barnets rettigheder, der udtrykkeligt forbyder anvendelsen af dødsstraf for forbrydelser begået af personer under 18 år;

8. oktober 2015

4. opfordrer indtrængende de saudiarabiske myndigheder til at afskaffe den særlige straffedomstol, der blev oprettet i 2008 til behandling af terrorsager, men som i voksende omfang er blevet benyttet til retsforfølgelse af fredelige systemkritikere på grundlag af tilsyneladende politisk motiverede anklagepunkter i retssager, der krænker den grundlæggende ret til en retfærdig rettergang;
 5. opfordrer den saudiarabiske regering til at sikre en hurtig og upartisk undersøgelse af de påståede tilfælde af tortur og til at sikre, at Ali Mohammed al-Nimr får al den lægebehandling, som han måtte have behov for, og regelmæssig adgang til at se sin familie og til at få retshjælp;
 6. minder Saudi-Arabien om dets forpligtelser som medlem af FN's Menneskerettighedsråd; bemærker, at Saudi-Arabien for nylig er blevet udnævnt til leder af et panel af uafhængige eksperter i FN's Menneskerettighedsråd; opfordrer indtrængende de saudiarabiske myndigheder til at sikre, at normerne for så vidt angår respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i deres land er i overensstemmelse med en sådan international rolle;
 7. opfordrer til en styrket mekanisme for dialog om menneskerettigheder mellem EU og Saudi-Arabien og udveksling af ekspertviden om retlige anliggender med henblik på at styrke beskyttelsen af individuelle rettigheder i Kongeriget Saudi-Arabien i overensstemmelse med den reform af retsvæsenet, som det har iværksat; opfordrer de saudiarabiske myndigheder til at fortsætte de nødvendige menneskerettighedsreformer, navnlig dem, der vedrører begrænsning af dødsstraf og henrettelse;
 8. opfordrer Saudi-Arabien til at undertegne og ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), som trådte i kraft i 1976, hvis artikel 6 fastsætter, at »ethvert menneske har en naturgiven ret til livet«;
 9. udtrykker alvorlig bekymring over den rapporterede stigning i antallet af dødsdomme i Kongeriget Saudi-Arabien i 2014 og over den alarmerende hastighed, hvormed domsafgørelser har krævet dødsstraf i 2015;
 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, H.M. Kong Salman bin Abdulaziz Al Saud, Kongeriget Saudi-Arabiens regering, FN's højkommissær for menneskerettigheder og FN's Menneskerettighedsråd.
-

8. oktober 2015

P8_TA(2015)0347

Realkreditlovgivning og risikable finansielle instrumenter i EU: Spaniens tilfælde**Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om realkreditlovgivning og risikable finansielle instrumenter i Spanien (på grundlag af modtagne andragender) (2015/2740(RSP))**

(2017/C 349/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til andragende 626/2011 og 15 andre om realkreditlovgivningen i Spanien (179/2012, 644/2012, 783/2012, 1669/2012, 0996/2013, 1345/2013, 1249/2013, 1436/2013, 1705/2013, 1736/2013, 2120/2013, 2159/2013, 2440/2013, 2563/2013 og 2610/2013),
- der henviser til andragende 513/2012 og 21 andre om risikable finansielle instrumenter i Spanien (548/2012, 676/2012, 677/2012, 785/2012, 788/2012, 949/2012, 1044/2012, 1247/2012, 1343/2012, 1498/2012, 1662/2012, 1761/2012, 1851/2012, 1864/2012, 169/2013, 171/2013, 2206/2013, 2215/2013, 2228/2013, 2243/2013 og 2274/2013),
- der henviser til forhandlingerne i Udvalget for Andragender med de involverede andragere, senest den 16. april 2015,
- der henviser til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentet og af Rådets direktiv 2014/65/EU af den 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og 2011/61/EU ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens redegørelse — i den fælles drøftelse af 19. maj 2015 om insolvensprocedurer — om gennemgang og udvidelse af Kommissionens henstilling af 12. marts 2014 om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens, hvad angår familieinsolvens og en ny chance for enkeltpersoner og husstande,
- der henviser til sin beslutning af 11. juni 2013 om socialt boligbyggeri i Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
- der henviser til forespørgsel til Kommissionen om realkreditlovgivningen og risikable finansielle instrumenter i Spanien, på grundlag af modtagne andragender (O-000088/2015 — B8-0755/2015),
- der henviser til Udvalget for Andragenders beslutningsforslag,
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til de talrige modtagne andragender, som har sat fokus på tusindvis af tragiske personlige sager, hvor borgere helt eller delvist har mistet deres livsopsparing, og at disse andragender fremhæver de hindringer, som forbrugerne står over, når de ønsker at få nøjagtig og væsentlig information om finansielle instrumenter;

⁽¹⁾ EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34.⁽²⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349.⁽³⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0246.

8. oktober 2015

- B. der henviser til, at civilsamfundsorganisationer i Spanien har protesteret mod hundredtusinder af udsættelser, urimelige vilkår i realkreditaftaler og manglende beskyttelse af låntagere; der henviser til, at der ifølge en af disse organisationer (Plataforma de Afectados por la Hipoteca, PAH) har været 19 261 udsættelser i Spanien i løbet af første kvartal 2015 (6 % mere sammenlignet med første kvartal 2014); der henviser til, at PAH anslår, at der har været mere end 397 954 udsættelser i Spanien siden 2008; der henviser til, at mere end 100 000 husholdninger har mistet deres hjem;
- C. der henviser til, at krisens indvirkning har forværret situationen for de udsatte familier, som stadig skal betale af på deres gæld og den stigende rente på gælden; der henviser til, at den spanske regering introducerede muligheden for »datio in solutum« som en ekstraordinær foranstaltning i lov 6/2012; der henviser, at »datio in solutum« ifølge officielle data fra andet kvartal 2014 kun er blevet godkendt i 1 467 af 11 407 ansøgninger eller 12,86 % af det samlede antal;
- D. der henviser til, at nationale og europæiske domstole har påpeget et antal urimelige klausuler og praksis i den spanske realkreditsektor (se Domstolens domme C-243/08 *Pannon GSM*; C-618/10, *Banco Español de Crédito* og C-415/11 *Catalunyacaixa*), som burde have været blevet forhindret af direktiverne 93/13/EØF, 2004/39/EF og 2005/29/EF, hvis disse direktiver fuldt ud havde været omsat og gennemført i Spanien;
- E. der henviser til, at direktiv 2014/17/EU om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (realkreditdirektivet) vil finde anvendelse på realkreditaftaler, der eksisterer efter den 21. marts 2016, og vil forpligte kreditorer til at informere forbrugerne om hovedtrækkene ved kreditaftalen;
- F. der henviser til, at de spanske myndigheder som resultat af *Aziz*-dommen (sag C-415/11) med en hasteprocedure vedtog lov 1/2013 af 14. maj 2013 om foranstaltninger til øget beskyttelse af realkreditdebitorer, gældsoplægning og socialt boligbyggeri (*Ley 1/2013 de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de la deuda y alquiler social*);
- G. der henviser til, at de spanske myndigheder som resultat af dommen i sag C-169/14 ændrede den nationale klageordning på kreditområdet ved hjælp af en afsluttende bestemmelse i lov 9/2015 af 25. maj 2015 om hasteforanstaltninger i konkurssager (*Ley 9/2015 de medidas urgentes en material concursal*), for at bringe den i overensstemmelse med direktiv 93/13/EØF;
- H. der henviser til, at det spanske parlament har vedtaget et »kodeks for god praksis for en bæredygtig gældsoplægning i forbindelse med realkreditlån i fast ejendom til beboelse«, der som oftest er blevet ignoreret af finansielle organer på grund af dets frivillige status og har haft meget begrænsede resultater med hensyn til at undgå udsættelser, tilskynde »datio in solutum«, idet berettigelseskravene udelukker mere end 80 % af de berørte;
- I. der henviser til, at forbrugerne i mange tilfælde ikke var blevet behørigt informeret af bankerne om omfanget af risikoen i forbindelse med de foreslåede investeringer, og der henviser til, at bankerne i sådanne tilfælde heller ikke foretog passende tests til at afgøre, om kunderne havde tilstrækkelig viden til at kunne forstå de finansielle risici, som de udsatte sig for; der henviser til, at mange af de berørte borgere er ældre mennesker, der har investeret deres livsopsparinger i, hvad de fik fortalt, var risikofri investeringer;
- J. der henviser til, at det skønnes, at 700 000 spanske borgere i løbet af de seneste få år har været ofre for finansiel svig, eftersom de i ond tro fik solgt risikable finansielle instrumenter af deres banker, uden at være blevet behørigt informeret om omfanget af risiciene og de faktiske konsekvenser af ikke at have adgang til deres opsparinger;
- K. der henviser til, at den voldgiftsmekanisme, der blev indført af de spanske myndigheder, er blevet afvist af mange af ofrene for finansiel svig;

8. oktober 2015

- L. der henviser til, at direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) (direktiv 2004/39/EF) regulerer investeringsselskabers og kreditinstitutters investeringsservice i forbindelse med finansielle instrumenter, herunder præferenceaktier (»preferentes«); der henviser til, at artikel 19 i MiFID indeholder forpligtelser for de erhvervsdrivende ved ydelse af investeringsservice til kunder;
1. opfordrer Kommissionen til at kontrollere implementeringen af dommen i sag C-415 (*Aziz*) og direktiv 93/13/EØF om realkreditlovgivningen for at garantere fuld overholdelse fra de nationale myndigheders side;
 2. opfordrer de finansielle enheder i Unionen til at afholde sig fra bedragerisk adfærd over for kunder i forbindelse med realkredit, avancerede finansielle produkter og kreditkort, herunder pålæggelse af alt for høje renter og gebyrer og arbitrært ophør af en tjeneste;
 3. opfordrer de finansielle enheder overalt i Unionen til at undgå at ty til udsættelse af familier fra deres eneste bolig og i stedet engagere sig i gældsoplægning;
 4. opfordrer den spanske regering til at gøre brug af de instrumenter, den har til rådighed, for at finde en samlet løsning for drastisk at reducere det uacceptable antal udsættelser;
 5. opfordrer Kommissionen til nøje at følge gennemførelsen af direktiv 2014/17/EU i alle medlemsstater om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (realkreditdirektivet);
 6. opfordrer Kommissionen til at videreformidle visse medlemsstaters bedste praksis med anvendelsen af »datio in solutum« og til at vurdere dennes indvirkning på forbrugerne og på branchen;
 7. advarer Kommissionen om den tvivl, som EU's generaladvokat udtrykte vedrørende lovligheden af de foranstaltninger, der blev indført af den spanske regering for at løse de overtrædelser, som blev fordømt af Domstolen den 14. marts 2013, og forhindre urimelig praksis i realkreditsektoren;
 8. opfordrer Kommissionen til nøje at kontrollere, at den spanske regering faktisk gennemfører de nye foranstaltninger for at kunne løse eksisterende problemer og for at forebygge urimelig bank- og handelspraksis;
 9. opfordrer Kommissionen til at lancere informationskampagner om finansielle produkter og til at forstærke den finansielle forståelse gennem uddannelse for at kunne sikre, at EU-borgere bliver bedre informeret om de risici, der er i forbindelse med at benytte sig af finansielle produkter;
 10. opfordrer Kommissionen til at videreformidle bedste praksis, der styrker beskyttelsen af borgere med finansielle problemer; mener, at undervisning i grundlæggende finansiell viden bør anses for et ekstra redskab til at undgå konsekvenserne af overdreven gældsætning;
 11. opfordrer Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Centralbank (ECB) til at udarbejde en kampagne om bedste praksis for at tilskynde bankerne og deres personale til at give klar, forståelig og korrekt information; understreger, at forbrugere har brug for at foretage en informeret beslutning baseret på en fuld forståelse af de risici, som de kan blive udsat for, og at handlere og banker ikke må vildlede forbrugere;
 12. opfordrer EBA og ECB, for at bevare styrken af EU's finansielle sektor til at tage yderligere skridt til at kræve, at bankerne holder eventuelt risikable handelsaktiviteter adskilt fra deres indlånsvirksomhed, hvis sådanne aktiviteter udgør en risiko for den finansielle stabilitet;
 13. opfordrer Kommissionen og ECB til at evaluere den spanske voldgiftsmekanisme, som er oprettet for de borgere, der er ofre for finansiell svig;

8. oktober 2015

14. opfordrer Kommissionen til at overvåge den korrekte gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen i Spanien i forbindelse med finansielle instrumenter, herunder præferenceaktier;
 15. opfordrer Kommissionen til at følge op på de modtagne klager og til at foretage de nødvendige undersøgelser;
 16. anmoder Kommissionen om at forelægge et lovforslag om familieinsolvens;
 17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til den spanske regering, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.
-

8. oktober 2015

P8_TA(2015)0348

Dødsstraf**Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om dødsstraf (2015/2879(RSP))**

(2017/C 349/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om afskaffelse af dødsstraffen, navnlig beslutning af 7. oktober 2010 ⁽¹⁾,
 - der henviser til fælleserklæringen af 10. oktober 2014 fra Federica Mogherini, næstformand for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og Thorbjørn Jagland, Europarådets generalsekretær, i anledning af den europæiske dag og verdensdagen mod dødsstraf,
 - der henviser til protokol nr. 6 og 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention,
 - der henviser til artikel 2 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf,
 - der henviser til, at EU's ordning for kontrol med udførsel af varer, der kan anvendes til dødsstraf, i øjeblikket er ved at blive ajourført;
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og anden valgfri protokol hertil,
 - der henviser til FN's konvention fra 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
 - der henviser til undersøgelsen om det verdensomspændende narkotikaproblems indvirkning på menneskerettighederne, der blev offentliggjort af FN's Højkommissær for Menneskerettigheder i september 2015,
 - der henviser til resolutionerne fra FN's Generalforsamling, navnlig resolutionen af 18. december 2014 om et moratorium for brugen af dødsstraf (A/RES/69/186),
 - der henviser til sluterklæringen fra den femte verdenskongres mod dødsstraf, der blev afholdt i Madrid den 12.-15. juni 2013,
 - der henviser til den europæiske dag og verdensdagen mod dødsstraf, der afholdes den 10. oktober hvert år,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at afskaffelse af dødsstraffen i hele verden er et af hovedmålene i EU's menneskerettighedspolitik;
- B. der henviser til, at verdensdagen mod dødsstraf den 10. oktober 2015 vil fokusere på at skabe opmærksomhed om anvendelsen af dødsstraf for narkotikarelaterede lovovertrædelser;
- C. der henviser til, at over 160 af FN's medlemsstater med en række forskellige retssystemer, traditioner, kulturer og religiøse baggrunde ifølge FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder enten har afskaffet dødsstraf eller ikke anvender den;

⁽¹⁾ EUT C 371 E af 20.12.2011, s. 5.

8. oktober 2015

- D. der henviser til, at de seneste tal viser, at man har kendskab til mindst 2 466 personer i 55 lande, som blev idømt dødsstraf i 2014 — en stigning på næsten 23 % i forhold til tallet for 2013; der henviser til, at der blev gennemført mindst 607 henrettelser på verdensplan i 2014; der henviser til, at disse tal ikke omfatter de mennesker, der menes at være blevet henrettet i Kina, som er fortsat med at henrette flere mennesker end resten af verden tilsammen, samtidig med at landet dømmer tusindvis flere til døden; der henviser til, at der stadig afsiges dødsdomme og gennemføres henrettelser i et alarmerende omfang i 2015; der henviser til, at stigningen i antallet af dødsdomme er tæt knyttet til domstolsafgørelser i masseretssager som reaktion på terrorrelaterede lovovertrædelser i lande som Egypten og Nigeria; der henviser til, at Tchad og Tunesien overvejer en mulig genindførelse af dødsstraffen; der henviser til, at dødsdomme fortsat afsiges og eksekveres i visse stater i USA;
- E. der henviser til, at der rapporteres om, at folk er blevet dømt til døden ved stening i Pakistan, Nigeria, Afghanistan, Iran, Irak, Sudan, Somalia and Saudi-Arabien, og der henviser til, at hundredvis af kvinder er blevet stenet for udenomsægteskabelige forhold i de seneste år; der henviser til, at stening som henrettelsesmetode betragtes som en form for tortur;
- F. der henviser til, at otte stater har dødsstraf for homoseksualitet i deres lovgivning (Mauretania, Sudan, Iran, Saudi-Arabien, Yemen, Pakistan, Afghanistan og Qatar), og at provinser i Nigeria og Somalia officielt gennemfører dødsstraf for seksuelt samkvem mellem personer af samme køn;
- G. der henviser til, at dødsstraf ofte anvendes mod underprivilegerede, mentalt syge og mod medlemmer af nationale og kulturelle mindretal;
- H. der henviser til, at 33 stater anvender dødsstraf for narkotikarelaterede lovovertrædelser, hvilket resulterer i omkring 1 000 henrettelser om året; der henviser til, at man har kendskab til, at henrettelser for sådanne lovovertrædelser i 2015 har fundet sted i Kina, Iran, Indonesien og Saudi-Arabien; der henviser til, at der i 2015 stadig er blevet afsagt dødsdomme for narkotikarelaterede lovovertrædelser i Kina, Indonesien, Iran, Kuwait, Malaysia, Saudi-Arabien, Sri Lanka, De Forenede Arabiske Emirater og Vietnam; der henviser til, at disse lovovertrædelser kan omfatte forskellige tiltaler for narkotikahandel eller besiddelse af narkotika;
- I. der henviser til, at der i de seneste 12 måneder er sket en global genopblussen i brugen af dødsstraf over for narkotikakriminalitet, idet en række stater henretter mennesker for narkotikarelaterede lovovertrædelser i betydeligt stigende grad, søger at genindføre dødsstraf for narkotikakriminalitet eller at bringe langvarige moratorier for dødsstraf til ophør;
- J. der henviser til, at Iran angiveligt har henrettet 394 narkotikakriminelle i de første seks måneder af 2015, sammenlignet med 367 i hele 2014; der henviser til, at halvdelen af alle henrettelser i Saudi-Arabien i år har været for narkotikakriminalitet, sammenlignet med kun 4 % af det samlede antal i 2010; der henviser til, at mindst 112 narkotikakriminelle sidder på dødsbænken i Pakistan og afventer henrettelse;
- K. der henviser til, at et antal borgere fra EU-medlemsstater enten er blevet henrettet eller afventer henrettelse i tredjelande for narkotikarelaterede lovovertrædelser;
- L. der henviser til, at det i artikel 6, stk. 2, i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder hedder, at dødsstraf kun må anvendes til de »mest alvorlige forbrydelser«; der henviser til, at FN's Menneskerettighedskomité og FN's særlige rapportører om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser og tortur har erklæret, at der ikke må idømmes dødsstraf for narkotikarelaterede lovovertrædelser; der henviser til, at obligatorisk dødsstraf for narkotikarelaterede lovovertrædelser og dens anvendelse er i strid med folkeretten og internationale normer;
- M. der henviser til, at Det Internationale Kontroludvalg for Narkotiske Midler har opfordret de stater, der anvender dødsstraf, til at afskaffe den for narkotikarelaterede lovovertrædelser;

8. oktober 2015

- N. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne har givet mindst 60 mio. EUR til narkotikabekæmpelsesprogrammerne under FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC) med fokus på håndhævelse af narkotikalovgivning i lande, der aktivt anvender dødsstraf for narkotikakriminalitet; der henviser til, at der i nylige rapporter fra NGO'er er blevet udtrykt bekymring over, at EU-finansierede narkotikabekæmpelsesprogrammer i lande, der stadig har dødsstraf, måske kan anspore til, at der idømmes dødsstraf og eksekveres henrettelser, og der henviser til, at disse rapporter kræver en vurdering;
- O. der henviser til, at Kommissionen under EU's instrument, der bidrager til stabilitet og fred (IcSP), og dets forgænger, stabilitetsinstrumentet (IfS), har iværksat to omfattende regionale narkotikabekæmpelsesforanstaltninger — kokain- og heroinruteprogrammerne, som omfatter lande, der anvender dødsstraf for narkotikakriminalitet; der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 10 i IcSP-forordningen er forpligtet til at anvende operationelle retningslinjer for menneskerettighederne og den humanitære folkeret i forbindelse med foranstaltninger til bekæmpelse af organiseret kriminalitet;
1. gentager sin fordømmelse af brugen af dødsstraf og støtter kraftigt indførelsen af et moratorium for dødsstraf som et skridt på vej til afskaffelse; understreger endnu en gang, at afskaffelsen af dødsstraf bidrager til at øge den menneskelige værdighed, og at EU's endelige mål er en universel afskaffelse;
 2. fordømmer alle henrettelser, hvor de end finder sted; er fortsat dybt bekymret over, at mindreårige og personer med mentalt eller intellektuelt handicap idømmes dødsstraf, og opfordrer til omgående og definitivt at gøre en ende på denne form for praksis, der krænker internationale menneskerettighedsnormer; udtrykker sin dybe bekymring over de masseretssager, der for nylig har ført til et stort antal dødsdomme;
 3. udtrykker alvorlig bekymring over den praksis med stening, der stadig anvendes i adskillige lande, og opfordrer indtrængende regeringerne i de pågældende lande til straks at vedtage lovgivning, der forbyder stening;
 4. opfordrer indtrængende Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne til fortsat at bekæmpe anvendelsen af dødsstraf og til kraftigt at støtte moratoriet som et skridt på vej til afskaffelse, til fortsat at insistere på afskaffelse af dødsstraf på verdensplan, til kraftigt at opfordre de lande, der stadig eksekverer dødsstraf, til at overholde internationale minimumsnormer, til at indskrænke anvendelsesområdet for og brugen af dødsstraf og til at offentliggøre klare og nøjagtige oplysninger om antallet af dødsdomme og henrettelser; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til fortsat at holde et vågent øje med udviklingen i alle lande, i særdeleshed Hviderusland, som er det eneste europæiske land, der stadig har dødsstraf, og til at benytte alle de midler, den har til rådighed, til at gøre sin indflydelse gældende;
 5. glæder sig over, at dødsstraffen er afskaffet i visse amerikanske stater, og tilskynder EU til at fortsætte sin dialog med USA med henblik på en total afskaffelse, således at man kan stå sammen om at bekæmpe dødsstraf på verdensplan;
 6. opfordrer Kommissionen til at give særlig opmærksomhed, for så vidt angår bistand og politisk støtte, til lande, der gør fremskridt med hensyn til afskaffelse af dødsstraf, eller som tilskynder til et universelt moratorium for dødsstraf; opfordrer til bilaterale og multilaterale initiativer mellem medlemsstater, EU, FN, tredjelande og andre regionale organisationer på områder, der har med dødsstraf at gøre;
 7. minder om, at dødsstraf er uforenelig med værdier såsom respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, lighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, som EU er grundlagt på, og at enhver medlemsstat, der genindfører dødsstraffen, derfor vil gøre sig skyldig i overtrædelse af traktaterne og EU's charter om grundlæggende rettigheder;
 8. er særlig bekymret over den stigende anvendelse af dødsstraf i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme i en række lande og over muligheden for, at den genindføres i andre lande;

8. oktober 2015

9. fordømmer anvendelse af dødsstraf til at undertrykke opposition eller på grund af religiøs overbevisning, homoseksualitet eller utroskab eller på grund af forhold, som enten anses for at være banale eller overhovedet ikke anses for at være en forbrydelse; opfordrer derfor de stater, der gør homoseksualitet til en forbrydelse, til ikke at anvende dødsstraf for det;
10. er fortsat helt overbevist om, at dødsstraf ikke afskrækker folk fra at handle med narkotika eller forhindrer dem i at blive ofre for narkotikamisbrug; opfordrer lande, der stadig har dødsstraf, til at indføre alternativer til dødsstraf for narkotikakriminalitet, som især fokuserer på programmer til forebyggelse af narkotikamisbrug og skadebegrænsende programmer;
11. gentager sin henstilling til Kommissionen og medlemsstaterne om, at afskaffelse af dødsstraf for narkotikarelaterede lovovertrædelser bør gøres til en forudsætning for økonomisk bistand, teknisk bistand, kapacitetsopbygning og andre former for støtte til narkotikabekæmpelsespolitikken;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på ny at bekræfte det kategoriske princip, at europæisk hjælp og bistand, herunder UNODC's narkotikabekæmpelsesprogrammer, ikke må lette retshåndhævende operationer, der fører til dødsdomme og henrettelse af de anholdte;
13. opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke kontrollen med udførsel af produkter, der kan anvendes til dødsstraf;
14. er dybt bekymret over den manglende åbenhed omkring Kommissionens og medlemsstaternes bistand til narkotikabekæmpelsesoperationer i lande, der aktivt anvender dødsstraf for narkotikakriminalitet; anmoder om, at Kommissionen offentliggør en årlig beretning om sin finansiering af narkotikabekæmpelsesprogrammer i lande, der stadig har dødsstraf for narkotikakriminalitet, hvori den gør rede for, hvilke menneskerettighedsgarantier der er blevet anvendt til at sikre, at denne finansiering ikke anvendes til at fremme dødsstraf;
15. opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest at gennemføre de operationelle retningslinjer, der er fastsat i artikel 10 i IcSP-forordningen, og til at anvende dem konsekvent på kokain- og heroinruteprogrammerne;
16. opfordrer indtrængende Kommissionen til at efterleve henstillingerne i EU's narkotikahandlingsplan (2013-2016) om, at der bør udvikles et »værktøj til vejledning om og evaluering af menneskerettighederne« for at sikre, at menneskerettighederne »er effektivt integreret i EU's eksterne narkotikainsats«;
17. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til at udstikke retningslinjer for en omfattende og effektiv europæisk dødsstrafspolitik med henblik på de snesevis af europæiske statsborgere, der risikerer henrettelse i tredjelande, som bør omfatte stærke og forstærkede mekanismer til identifikation, ydelse af juridisk bistand og diplomatisk repræsentation;
18. opfordrer EU og medlemsstaterne til at sikre, at FN's Generalforsamlings særlige samling om verdens narkotikaproblem, der skal afholdes i april 2016, kommer til at omhandle dødsstraf for narkotikarelaterede lovovertrædelser, og fordømmer anvendelsen heraf;
19. støtter alle FN-organer, mellemstatslige regionale organer og NGO'er i deres fortsatte bestræbelser på at anspore stater til at afskaffe dødsstraf; opfordrer Kommissionen til at fortsætte finansieringsprojekter på dette område via det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder;
20. glæder sig over de nylige ratifikationer af den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der har til formål at afskaffe dødsstraf, hvormed antallet af deltagerstater er steget til 81; opfordrer alle stater, der ikke deltager i protokollen, til at ratificere den omgående;
21. opfordrer de medlemsstater af Europarådet, der mangler at ratificere protokol 6 og 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention, om at gøre det, med henblik på at sikre effektiv afskaffelse af dødsstraffen inden for hele Europarådets område;
22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, formanden for FN's Generalforsamling og regeringerne i FN's medlemsstater.

8. oktober 2015

P8_TA(2015)0349

Erfaringerne fra katastrofen med det røde slam fem år efter ulykken i Ungarn**Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om erfaringer fra katastrofen med rødt slam fem år efter ulykken i Ungarn (2015/2801(RSP))**

(2017/C 349/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til principperne for Unionens miljøpolitik som fastsat i artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig princippet om forebyggende indsats og om, at forureneren betaler,
- der henviser til, at EU er part i konventionen om beskyttelse af havmiljø og kystområder i Middelhavet (»Barcelona-konventionen«) og dens protokoller,
- der henviser til Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000, der erstatter afgørelse 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a, i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og Rådets afgørelse 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald ⁽²⁾ (den europæiske affaldsliste),
- der henviser til Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18. december 2014 om ændring af beslutning 2000/532/EF vedrørende listen over affald i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽³⁾,
- der henviser til den begrundede udtalelse, som Kommissionen i juni 2015 sendte til Ungarn med anmodning om at opdatere miljøstandarderne på et andet affaldsanlæg for rødt slam ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (direktivet om minedriftsaffald) ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2001/331/EF af 4. april 2001 om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2008 om gennemgangen af henstilling 2001/331/EF om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« ⁽⁸⁾ (syvende miljøhandlingsprogram),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader ⁽⁹⁾ (miljøansvarsdirektivet),

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 370 af 30.12.2014, s. 44.

⁽⁴⁾ Europa-Kommissionen — Faktablade: June infringement package (overtrædelsessager i juni): key decisions (vigtige afgørelser); http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-15-5162_en.htm

⁽⁵⁾ EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15.

⁽⁶⁾ EFT L 118 af 27.4.2001, s. 41.

⁽⁷⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 67.

⁽⁸⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171.

⁽⁹⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

8. oktober 2015

- der henviser til Kommissionens beslutning 2009/335/EF af 20. april 2009 om tekniske retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens gennemførlighedsundersøgelse af idéen med en EU-facilitet for risikodeling ved industrikatastrofer ⁽²⁾,
 - der henviser til rapporten »Implementation challenges and obstacles of the Environmental Liability Directive«, endelig rapport udarbejdet for Kommissionen — GD for Miljø, 2013,
 - der henviser til spørgsmålene til Rådet og Kommissionen om erfaringer fra katastrofen med rødt slam fem år efter ulykken i Ungarn (O-000096/2015 — B8-0757/2015 and O-000097/2015 — B8-0758/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at et kollaps af en spildevandsdam den 4. oktober 2010 udløste et udslip af næsten en million kubikmeter stærkt basisk rødt slam, oversvømmede adskillige landsbyer, dræbte 10 personer, sårede næsten 150 og forurenede store landområder, heriblandt fire Natura 2000-områder;
- B. der henviser til, at rødt slam i denne spildevandsdam var farligt affald i henhold til Rådets direktiv 91/689/EØF;
- C. der henviser til, at Kommissionens afgørelse 2014/955/EU udtrykkeligt anfører, at rødt slam bør klassificeres som farligt affald i mangel af bevis på det modsatte; der henviser til, at denne afgørelse finder anvendelse siden den 1. juni 2015;
- D. der henviser til, at der er risiko for, at rødt slam tidligere er blevet forkert klassificeret som ikke-farligt affald også i andre medlemsstater og dermed har givet anledning til fejlbehæftede tilladelser;
- E. der henviser til, at rødt slam er udvindingsaffald i henhold til direktivet om minedriftsaffald, der fastsætter sikkerhedskrav for håndtering af udvindingsaffald, bl.a. baseret på den bedste tilgængelige teknik;
- F. der henviser til, at der også er alvorlige problemer med miljøforurening på grund af anden minedrift (f.eks. anvendelse af cyanid i guldminedrift) eller forkert behandlet farligt affald i forskellige medlemsstater;
- G. der henviser til, at henstilling 2001/331/EF tilstræber at øge overholdelsen af og bidrage til en mere konsekvent gennemførelse og håndhævelse af EU's miljølovgivning;
- H. der henviser til, at Europa-Parlamentets beslutning af 20. november 2008 beskrev gennemførelsen af miljølovgivningen i medlemsstaterne som ufuldstændig og inkonsekvent, og at Kommissionen indtrængende opfordredes til at fremsætte lovforslag om miljøinspektioner inden udgangen af 2009;
- I. der henviser til, at det i det syvende miljøhandlingsprogram erklæres, at EU vil udvide kravene vedrørende kontrol og overvågning til at omfatte Unionens samlede miljølovgivningskompleks og udvikle kontrolstøttekapaciteten på EU-plan yderligere;

⁽¹⁾ EUT L 101 af 21.4.2009, s. 25.

⁽²⁾ Undersøgelse af gennemførligheden af at oprette en fond, der skal dække miljøansvar og tab som følge af industriulykker. Endelig rapport. Kommissionen, GD ENV, den 17. april 2013; <http://ec.europa.eu/environment/archives/liability/eld/eldfund/pdf/Final%20report%20ELD%20Fund%20BIO%20for%20web2.pdf>

8. oktober 2015

- J. der henviser til, at miljøansvarsdirektivet har til formål at opstille rammebestemmelser om miljøansvar, der bygger på princippet om, at forureneren betaler, og fastsætter, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at anspore de relevante økonomiske og finansielle aktører til at udvikle instrumenter og markeder for finansiel sikkerhed; der henviser til, at det i artikel 18, stk. 2, kræves, at Kommissionen forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet inden den 30. april 2014, som endnu ikke er blevet forelagt;
- K. der henviser til, at det i den af Kommissionen udarbejdede rapport fra 2013 om gennemførelsen af miljøansvarsdirektivet blev konkluderet at »medlemsstaternes nationale lovgivning ikke har resulteret i lige vilkår, men i et sammensurium af ansvarsordninger for at undgå og afhjælpe miljøskade i hele EU«;
- L. der henviser til, at Kommissionen i 2010 som reaktion på katastrofen med rødt slam meddelte, at den ville genoverveje at indføre harmoniseret obligatorisk finansiel sikkerhedsstillelse, tilmed før revisionen af miljøansvarsdirektivet, der skulle finde sted i 2014;
1. bemærker, at katastrofen med rødt slam i 2010 var Ungarns værste industrikatastrofe, og mindes ofrene i anledning af femårsdagen for denne tragiske begivenhed;
 2. anerkender de nationale myndigheders hurtige og effektive intervention i krisehåndteringsfasen og den store indsats fra civilsamfundet under den hidtil usete katastrofe;
 3. minder om, at Ungarn udløste EU-civilbeskyttelsesmekanismen og modtog et europæisk eksperthold, der fik til opgave at udarbejde henstillinger, bl.a. med henblik på at finde optimale løsninger for at hindre eller begrænse skader;
 4. bemærker, at katastrofen med rødt slam kan forbindes med den ringe gennemførelse af EU's love, mangler i forbindelse med inspektioner, huller i den relevante EU-lovgivning og operatørens arbejde;
 5. er bekymret over, at man de seneste fem år tilsyneladende slet ikke har lært af erfaringen, eftersom en ringe gennemførelse af relevante EU-love og internationale konventioner og mangelfulde inspektioner fortsætter, og næsten ingen af hullerne i den relevante EU-lovgivning er blevet lukket siden;
 6. betragter direktivet om minedriftsaffald og den europæiske affaldsliste som områder af særlig bekymring;
 7. er bekymret over, at der findes lignende anlæg i flere medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der gennemføres passende inspektioner;
 8. opfordrer alle medlemsstater, der har damme med rødt slam, til at efterprøve, om rødt slam er korrekt klassificeret som farligt og hurtigst muligt revidere eventuelle tilladelser baseret på forkerte klassificeringer; opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger og rapporterer tilsvarende til Kommissionen; opfordrer Kommissionen til senest ved udgangen af 2016 at offentliggøre en rapport om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet;
 9. anser det for væsentligt at lægge større vægt på katastroforebyggelse i lyset af, at lignende miljøhændelser også er foregået i andre medlemsstater;
 10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke deres indsats for at sikre fuld gennemførelse og korrekt anvendelse af al relevant EU-lovgivning og af alle relevante internationale konventioner, ikke kun hvad angår aluminiumsproduktion og miljøvenlig håndtering af rødt slam, men også miljøvenlig håndtering af farligt affald generelt;

8. oktober 2015

11. påpeger, at anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik i forbindelse med håndteringen af udvindingsaffald skal sikres nøje, og opfordrer til at gå over til udelukkende at anvende teknologier for tør deponering senest ved udgangen af 2016, samtidig med at det sikres, at dette ikke medfører luft- eller vandforurening;
12. opfordrer Kommissionen til at lægge mere vægt på forskning i og udvikling af forebyggelse og behandling af farligt affald;
13. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for udførelsen af stresstest af eksisterende miner med store affaldsdamme;
14. mener, at en effektiv miljøforebyggelse kræver strenge regler for miljøinspektioner og passende foranstaltninger til at sikre deres anvendelse;
15. opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres nationale miljøinspektionsorganer for at sætte dem i stand til at foretage gennemsigtig, regelmæssig og systemisk kontrol af industrianlæg, bl.a. ved at sikre uafhængighed, tildele tilstrækkelige ressourcer og definere klare ansvarsområder og ved at fremme styrket samarbejde og koordinerede tiltag;
16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre overvågning baseret på bindende og ikke-bindende eksisterende instrumenter og samtidig undgå unødvendige administrative byrder;
17. gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremsætte et lovforslag om miljøinspektioner, der ikke pålægger industrien yderligere finansielle byrder;
18. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvide bindende kriterier for medlemsstaternes inspektioner til at omfatte EU's samlede miljølovgivningskompleks og til at udvikle miljøkontrolstøttekapacitet på EU-plan;
19. er bekymret over, at betydelige forskelle mellem ansvarsordninger i EU kan undergrave fælles standarder og udsætter visse medlemsstater og regioner for en større risiko for miljøkatastrofer og de finansielle konsekvenser heraf;
20. finder det beklageligt, at Kommissionen endnu ikke har forelagt sin rapport i medfør af miljøansvarsdirektivet; opfordrer Kommissionen til at gøre dette inden udgangen af 2015;
21. opfordrer Kommissionen til under den nuværende revision af miljøansvarsdirektivet at sikre, at forslaget til revision fuldt ud gennemfører princippet om, at forureneren skal betale;
22. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, hvordan Kommissionens beslutning 2009/335/EF er blevet gennemført i medlemsstaterne, og hvorvidt lofterne for etablerede instrumenter for finansiel sikkerhed er tilstrækkelige; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå harmoniseret obligatorisk finansiel sikkerhedsstillelse;
23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre gennemsigtighed i de finansielle aspekter af afhjælpningen af miljøkatastrofer, herunder den finansielle kompensation til ofre;
24. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovforslag om adgang til domstolsprøvelse i overensstemmelse med bestemmelserne i det syvende miljøhandlingsprogram; opfordrer Kommissionen til at gøre dette inden udgangen af 2016;
25. understreger betydningen af at inddrage lokale myndigheder, borgere og civilsamfundet i beslutningstagningsprocessen vedrørende deponering af farligt affald og i planlægningen af risikohåndteringsforanstaltninger;

8. oktober 2015

26. opfordrer de ansvarlige myndigheder til regelmæssigt at underrette offentligheden om forureningens omfang og de mulige indvirkninger på dyre- og plantelivet samt på de lokale befolkningers sundhed;
 27. opfordrer Kommissionen til yderligere at udvikle idéen med en EU- facilitet for risikodeling ved industrikatastrofer under fuld overholdelse af princippet om, at forureneren betaler, for at dække eventuelle omkostninger ud over et højt niveau af obligatoriske finansielle sikkerhedsstillelser;
 28. mener, at en sådan specifik EU- facilitet for risikodeling ved industrikatastrofer også bør omfatte afhjælpning af gamle miljøbyrder, der fortsat udgør en fare for samfundet, og for hvilke den eksisterende lovramme ikke fastsætter nogen objektivt ansvarlig, som kan dække afhjælpningsomkostningerne;
 29. understreger betydningen af samarbejde og solidaritet på EU-niveau i tilfælde af miljø- og industrikatastrofer;
 30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

8. oktober 2015

P8_TA(2015)0350

Forlængelse af handlingsplanen om ligestilling og styrkelse af kvinders position i udviklingssamarbejdet

Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om fornyelsen af EU's handlingsplan om ligestilling og styrkelse af kvinders position i udviklingssamarbejdet (2015/2754(RSP))

(2017/C 349/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvori det slås fast, at ligestilling mellem mænd og kvinder er et af de vigtigste principper, som Den Europæiske Union bygger på,
- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der fastsætter princippet om udviklingsvenlig politikkohærens, ifølge hvilket der skal tages højde for målene med udviklingssamarbejdet i forbindelse med politikker, der forventes at berøre udviklingslandene,
- der henviser til den fjerde verdenskonference om kvinder, der blev holdt i Beijing i september 1995, til Beijingerklæringen og -handlingsplanen og de efterfølgende slutdokumenter fra de ekstraordinære FN-samlinger Beijing + 5, + 10, + 15, + 20 om flere foranstaltninger og initiativer til at gennemføre Beijingerklæringen og -handlingsplanen vedtaget henholdsvis den 9. juni 2000, den 11. marts 2005, den 2. marts 2010 samt den 9. marts 2015,
- der henviser til gennemførelsen af handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD), der fandt sted i Kairo i 1994, hvor det internationale samfund anerkendte og bekræftede, at seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder er afgørende for bæredygtig udvikling,
- der henviser til EU-strategien for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 (COM(2010)0491),
- der henviser til EU's handlingsplan om ligestilling og styrkelse af kvinders position i udviklingssamarbejdet (2010-2015), gennemførelsesrapporten for 2013 (SWD(2013)0509) og i relation hertil konklusionerne fra Rådet af 19. maj 2014 og gennemførelsesrapporten for 2014 (SWD(2015)0011),
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. maj 2015 om kønsaspektet i forbindelse med udvikling og om et nyt globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2014 om EU og den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 ⁽¹⁾,
- der henviser til evalueringen af EU-støtte til ligestilling og styrkelse af kvinders position i partnerlandene ⁽²⁾,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) af 18. december 1979,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0059.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/europeaid/evaluation-eu-support-gender-equality-and-womens-empowerment-partner-countries-final-report_en

8. oktober 2015

- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed,
 - der henviser til forespørgslerne til Rådet og til Kommissionen om genoptagelse af EU's handlingsplan om ligestilling og styrkelse af kvinders position i udviklingssamarbejdet (O-000109/2015 — B8-0762/2015 og O-000110/2015 — B8-0763/2015),
 - der henviser til Udviklingsudvalgets beslutningsforslag,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union (EU) er engageret i at fremme ligestilling og sikre integration af ligestillingsaspektet i alle sine foranstaltninger; der henviser til, at ligestilling og styrkelse af kvinders position er en forudsætning for at nå målene for bæredygtig udvikling i perioden efter 2015 og samtidig er et selvstændigt menneskerettighedsspørgsmål, der bør efterstræbes uanset dets fordele for udvikling og vækst; der henviser til, at kønsbaseret vold er en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne og aldrig bør retfærdiggøres med religion, kultur eller tradition;
- B. der henviser til, at det af 20-årsevalueringen af gennemførelsen af Beijingerklæringen og -handlingsplanen fremgik, at fremskridtene i retning af ligestilling og styrkelse af kvinders position havde været langsomme og ujævne, og at intet land i verden fuldt ud havde udlignet kønsskævheden; der henviser til, at man i evalueringen fandt, at denne mangel på fremskridt var blevet forværret af den stadige og vedvarende underinvestering i ligestilling og styrkelse af kvinders position;
- C. der henviser til, at to af 2015-målene, som eksplicit tager fat på kvinders rettigheder — nemlig at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og styrke kvinders rettigheder (udviklingsmål 3) samt at mindske mødredødeligheden (udviklingsmål 5) — kun i meget ringe grad er opfyldt; der henviser til, at omkring 800 kvinder på verdensplan hver dag dør på grund af komplikationer i forbindelse med graviditet eller fødsel, og til, at omkring 222 millioner kvinder i udviklingslandene ikke har adgang til sikre og moderne præventionsmidler, alt imens andelen af udviklingsbistand rettet mod familieplanlægning i forhold til den samlede globale sundhedsbistand er faldende;
- D. der henviser til, at størstedelen af verdens fattige er kvinder og husstande med et kvindeligt overhoved; der henviser til, at marginaliserede kvinder i stigende grad er udsatte; der henviser til, at 62 millioner piger på verdensplan ikke går i skole;
- E. der henviser til, at en ud af tre kvinder på verdensplan sandsynligvis vil blive udsat for fysisk eller seksuel vold på et tidspunkt i sit liv; der henviser til, at 14 millioner piger hvert år tvinges ind i ægteskab; der henviser til, at EU er engageret i den enkeltes ret til at have fuld kontrol over og frit at kunne bestemme i spørgsmål vedrørende vedkommendes egen seksualitet og seksuelle og reproduktive sundhed uden diskrimination, tvang eller vold;
- F. der henviser til, at Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) har rapporteret⁽¹⁾, at investeringerne er »helt utilstrækkelige til at opnå ligestilling« til trods for medlemmernes tredobling af bistanden til dette formål, således at beløbet nåede op på 28 mia. USD i 2012; der henviser til, at finansiering med ligestillingsformål hovedsageligt er koncentreret i de sociale sektorer med det resultat, at der underinvesteres i økonomiske og produktive sektorer, selv om OECD's analyse viser, at investeringer i ligestilling giver de bedste resultater blandt alle udviklingsinvesteringerne;

⁽¹⁾ https://europa.eu/eyd2015/sites/default/files/users/Madara.Silina/from_commitment_to_action_financing_for_gewe_in_sdgs_oecd.pdf

8. oktober 2015

G. der henviser til, at 2,5 mia. mennesker, hvoraf størstedelen er kvinder og unge, fortsat er udelukket fra den formelle, finansielle sektor;

Et kvantespring i den anden handlingsplan om ligestilling (GAP2)

1. mener, at konklusionerne fra evalueringen af den første handlingsplan om ligestilling (GAP1) viser et klart behov for et kvantespring i EU's indsats vedrørende ligestilling og styrkelse af kvinders position, og at der er behov for et fornyet politisk engagement fra EU-Udenrigstjenestens og Kommissionens side for at forbedre resultaterne; understreger betydningen af at gennemføre de vigtigste henstillinger fra evalueringen i efterfølgeren til den nuværende ligestillingshandlingsplan, begyndende med fuldt udbyggede forvaltningsforanstaltninger;

2. glæder sig over Kommissionens intention om at indlede et nybrud med den nye ligestillingshandlingsplan, og mener derfor, at GAP2 bør tage form af en meddelelse fra Kommissionen; beklager, at GAP2 er blevet udarbejdet som et fælles arbejdsdokument, ikke som en meddelelse; opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at påbegynde gennemførelsen af den nye plan snarest muligt, så der kan opnås konkrete resultater, som en del af EU's bredere engagement i ligestilling og styrkelse af kvinders position i bæredygtig udvikling og til at inddrage Parlamentet i denne proces;

3. mener, at der i GAP2 bør fokuseres på alle aspekter af EU's udenrigspolitik — udviklingssamarbejde, humanitær bistand, handel, menneskerettigheder og udenrigsanliggender, migration og asyl — i tråd med princippet om udviklingsvenlig politikkohærens, og at den også bør finde anvendelse på udviklingslande, nabolandslande og udvidelseslande;

4. mener, at ligestilling og styrkelse af kvinders position bør være en hovedaktivitet for EU-institutionerne med et klart ledelsesansvar både i centraladministrationen og i EU-delegationerne; understreger, at delegationscheferne, kontorcheferne og den øverste ledelse skal være ansvarlige for rapportering, overvågning og evaluering af politikkerne for ligestilling og styrkelse af kvinders position, og at integration af ligestillingsaspektet skal indarbejdes i jobbeskrivelser og i den oplæring, der gives til alle medarbejdere;

5. mener, at næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) bør sikre, at alle kommissionsmedlemmer med ansvar for udenrigspolitiske anliggender udviser det nødvendige lederskab med henblik på at sikre en vellykket gennemførelse af GAP2; glæder sig over Rådets konklusioner fra maj 2015, hvori medlemslandenes engagement i en forandringsdagsorden om kvinder og pigers rettigheder understreges; fremhæver behovet for komplementaritet mellem Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens foranstaltninger og medlemsstaternes foranstaltninger;

6. beklager, at ligestillingsspørgsmål ikke bliver behandlet i GD DEVCO's årsrapport for 2014, og opfordrer til, at spørgsmål vedrørende ligestilling og styrkelse af kvinders position fremover medtages i alle årsrapporter fra alle Kommissionens generaldirektorater (GD'er), som er involveret i udenrigspolitiske anliggender, samt fra EU-Udenrigstjenesten; opfordrer alle EU-delegationer til at aflevere en årlig rapport om handlingsplanen om ligestilling og præsentere et sammendrag af indsatsen vedrørende ligestilling og styrkelse af kvinders position i deres årsrapporter, midtvejsevalueringer og evalueringer på landeniveau; mener, at resultaterne bør integreres i den resultatorienterede overvågning (ROM);

7. bemærker, at midtvejsevalueringen i 2017 af programmeringsdokumenterne for instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) udgør en god lejlighed til at vurdere, hvilke virkninger DCI-finansierede programmer har for kvinder og piger, klart at identificere hvilken andel af de DCI-finansierede programmer, der er til gavn for kvinder og piger, og foretage de fornødne omfordelinger, såfremt dette viser sig at være nødvendigt;

8. oktober 2015

8. minder om EU-princippet om udviklingsvenlig politikkoherens og understreger vigtigheden af, at der er sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker, samt behovet for at sikre politikkoherens mellem den nye handlingsplan om ligestilling og den næste handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati; understreger, at kønsproblematikker skal være en systematisk og integreret del af alle menneskerettighedsdialoger mellem EU og tredjelande; opfordrer til, at EU-Udenrigstjenesten indfører dialoger om køn i tillæg til menneskerettighedsdialogerne med tredjelande;

9. gentager, at fuldstændig samordning mellem de centrale tjenester, delegationerne og medlemslandes ambassader er afgørende for en succesfuld gennemførelse af GAP2 ved hjælp af kønsspecifikke landeprofiler og andre værktøjer; understreger i denne forbindelse, at evalueringen af landeprogrammeringen for Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) udgør en lejlighed til at sikre, at den fuldstændige gennemførelse af GAP2 er på rette spor, samt at justere denne efter behov;

Dataindsamling og mål

10. kræver mere effektive gennemførelsesstrategier, og insisterer på, at der anvendes kønssensitive kvantitative og kvalitative indikatorer, samt på systematisk og rettidig indsamling af kønsopdelte data vedrørende modtagere og deltagere fordelt på alle aktiviteter som led i kontrol- og evalueringsprocessen; fastholder, at dataene bør gøres tilgængelige for offentligheden for at sikre finansiel ansvarlighed og gennemsigtighed; mener, at afrapporteringen bør tilpasses og integreres i eksisterende overvågnings- og evalueringsystemer som den resultatramme, der anvendes af Kommissionens Generaldirektorat for Internationalt Samarbejde og Udvikling (GD DEVCO); understreger, at det er nødvendigt at investere i nationale statistikker, og opfordrer alle medlemslande til at indføre kønssensitive overvågningsystemer;

11. anmoder EU-delegationerne og medlemsstaternes ambassader om at prioritere og investere i kønsanalyser af høj kvalitet som udgangspunkt for strategier og programmering på landeniveau; mener, at EU bør revidere de nationale vejledende programmer på baggrund af den nye handlingsplan om ligestilling;

12. erkender, at piger og unge kvinder er særligt dårligt stillede og udsatte, og at der er behov for særligt fokus med henblik på at sikre, at piger får adgang til uddannelse, at give dem mulighed for at leve et liv uden vold, at få fjernet diskriminerende lovgivning og praksis samt at styrke pigers og kvinders position på globalt plan;

13. understreger, at der er behov for klare mål og indikatorer, målt og opdelt efter køn, alder, handicap og andre faktorer, samt bedre mulighed for at kunne følge budgetbevillingerne; understreger, at målene og overvågningsmetoden bør tilpasses til den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 og andre relevante internationale rammer;

14. understreger, at EU skal anvise og sikre tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til at opfylde sine forpligtelser med hensyn til ligestilling og styrkelse af kvinders position; fremhæver betydningen af integration af ligestillingsaspektet i de offentlige finanser gennem en budgetlægning, der er kønssensitiv og imødegår uligheder;

Centrale aspekter i den nye handlingsplan om ligestilling

15. mener, at handlingsplanen om ligestilling skal tage fat på forhindringerne for en fuldstændig gennemførelse af EU's retningslinjer om vold mod kvinder og piger og udryddelse af alle former for vold; opfordrer til en samlet EU-strategi mod vold mod kvinder og piger, som skal omfatte en forøget indsats for og forøgede ressourcer til at forebygge og udrydde alle diskriminerende praksisser mod kvinder samt bekæmpe og retsforfølge alle former for vold, herunder menneskehandel, kønslemlestelse af kvinder og piger, tvangssterilisation, tvungne graviditeter, kønsdrab, vold i hjemmet og voldtægt inden for ægteskabet, børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber samt kønsbaseret vold i konfliktsituationer og i situationer efter konflikter; opfordrer til, at der udvikles særlige EU-foranstaltninger for at styrke rettighederne for forskellige grupper af kvinder, idet der sættes særligt fokus på unge mennesker, migranter, kvinder der lever med HIV, LGBTI-personer og personer med handicap;

16. understreger, at det er vigtigt at forbedre pigers adgang til uddannelse på alle niveauer og fjerne de kønsbaserede barrierer for læring;

8. oktober 2015

17. fremhæver, at brugen af voldtægt som krigsvåben og undertrykkelsesform skal udryddes, og at EU må lægge pres på tredjelandes regeringer og alle implicerede aktører i de regioner, hvor denne form for kønsbaseret vold finder sted, for at få sat en stopper for denne praksis og bringe gerningsmændene for en domstol, og arbejde med de overlevende og berørte kvinder og lokalsamfund for at hjælpe dem med at heles og komme på fode igen;

18. fremhæver kvindelige migranternes, flygtninges og asylsøgerees sårbarhed og behovet for særlig beskyttelse af dem; opfordrer til særlige foranstaltninger for at styrke og fuldt ud sikre kvindelige asylsøgerees rettigheder; opfordrer til en stærk indsats på europæisk plan for at tackle den igangværende migrations- og flygtningekrise, herunder en holistisk og kønssensitiv tilgang til migration og asyl, som er ensartet i alle medlemsstater;

19. anerkender, at sundhed er en menneskerettighed; fremhæver betydningen af universel adgang til sundhedspleje og sygesikring, herunder til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, som der er indgået aftale om i overensstemmelse med handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling og Beijinghandlingsprogrammet; opfordrer i denne henseende til en yderligere indsats for at øge kvinders adgang til sundhed og sundhedsoplysning, familieplanlægning, svangerskabsrådgivning samt seksuel og reproduktiv sundhed, især for at tage hånd om det stort set uopfyldte udviklingsmål 5 om mødres sundhed, herunder nedbringelse af spædbørns- og børnedødeligheden; påpeger, at en sådan adgang vil bidrage til opfyldelsen af alle de sundhedsrelaterede udviklingsmål; glæder sig i denne forbindelse navnlig over Rådets konklusioner af maj 2015;

20. understreger, at det er nødvendigt at skabe gunstige betingelser, navnlig ved at fjerne sociale og juridiske hindringer for kvinders adgang til produktive aktiver, herunder jord, naturressourcer og økonomiske ressourcer, og fremme deres deltagelse i økonomien, ordentlige arbejdsvilkår, social beskyttelse, der tager hensyn til kønsaspektet, samt lige løn for lige arbejde;

21. mener, at virksomhederne har en vigtig rolle at spille i fremme af ligestilling gennem foranstaltninger, der bidrager til at styrke kvinders økonomiske position og økonomiske rettigheder — som f.eks. at sikre kvinder ordentligt arbejde, lige løn, adgang til finansiering og bankvæsen og mulighed for at deltage i ledelse og beslutningstagning samt at beskytte dem mod diskrimination og misbrug på arbejdspladsen — og gennem virksomhedernes kønsspecifikke, sociale ansvar; opfordrer i denne forbindelse til, at der gives øget støtte til lokale SMV'er, specielt til kvindelige iværksættere, således at de bliver i stand til at drage nytte af den vækst, der drives frem af den private sektor; fremhæver den positive rolle, som mikrofinansiering, socialt iværksætteri og alternative forretningsmodeller, f.eks. gensidige selskaber og kooperativer, fortsat spiller i forbindelse med styrkelsen af kvinders økonomiske position og inklusion;

22. erkender, at det er nødvendigt at forhindre forskelsbehandling af kvinder på grund af ægteskab eller moderskab og sikre, at de reelt har ret til at arbejde;

23. bemærker, at styrkelse af kvinders position og fødevarerikkerhed gensidigt understøtter hinanden; understreger behovet for at styrke kvinders position i landdistrikterne ved at sætte ind over for forskelsbehandling i adgangen til jord, vand, almen uddannelse, erhvervsuddannelse, markeder og finansielle ydelser; opfordrer til en betydelig forøgelse af de offentlige investeringer i landbrug og udvikling af landdistrikterne med fokus på små landbrugsbedrifter, landbrugs-kooperativer og landbrugernetværk;

24. fremhæver behovet for at inkludere kvinder og sørge for, at de er repræsenteret på nye økonomiske områder, som er vigtige for bæredygtig udvikling, bl.a. i sektorerne for grøn og cirkulær økonomi, vedvarende energi og IKT;

25. gentager, at formel og uformel uddannelse spiller en afgørende rolle for styrkelsen af kvinders og pigers status i den sociale, økonomiske, kulturelle og politiske sfære; fremhæver behovet for, at en EU-strategi for uddannelse i forbindelse med udvikling inkluderer et stærkt kønsperspektiv, navnlig på områderne uddannelse med henblik på bæredygtighed, forsoning efter konflikter, livslang læring og erhvervsuddannelse, videnskab, teknologi, ingeniørvidenskab og matematik, såvel som den rolle, humaniora spiller i interkulturel udveksling;

8. oktober 2015

26. understreger vigtigheden af øget kvindelig deltagelse i udarbejdelsen og gennemførelsen af udviklingsrammen for perioden efter 2015; opfordrer til øget økonomisk støtte til kvinderettighedsorganisationer, -politik og kapacitetsopbygningsforanstaltninger med sigte på løbende at involvere civilsamfundet og øge græsrodsorganisationers, i særdeleshed kvindeorganisationers, deltagelse i høringer af interessentgrupper på lokalt, regionalt, nationalt og internationalt plan;
27. bemærker, at handlingsplanen om ligestilling skal beskæftige sig med LGBTI-personers rettigheder i tredjelande og skal omfatte fremme og beskyttelse af LGBTI-rettigheder;
28. fremhæver betydningen af at styrke kvinders juridiske rettigheder og adgang til klage og domstolsprøvelse gennem kønssensitive reformer af lovgivningen; mener, at målrettet finansiering til ligestilling på retshjælpsområdet bidrager til at styrke retsstatsprincippet;
29. opfordrer EU til at fremme øget deltagelse af kvinder i fredsbevarende og -skabende processer samt i EU's militære og civile krisestyringsmissioner; gentager i denne forbindelse sin opfordring til EU om at fremme FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed, og opfordrer til, at kønsperspektiver og kvinderettigheder indarbejdes i alle freds- og sikkerhedsinitiativer;
30. opfordrer EU til at fremme kvinders og pigers grundlæggende menneskerettigheder, som er sikret i verdenserklæringen om menneskerettighederne; insisterer i denne forbindelse på behovet for at sikre beskyttelsen af alle kvinders og pigers ret til liv og værdighed ved aktivt at bekæmpe skadelige praksisser som kønsdrab;
31. understreger vigtigheden af foranstaltninger, der styrker kvinders og kvinderettighedsorganisationers lederskab og deltagelse i både offentlige og private sfærer; opfordrer til øgede bestræbelser på at forøge kvinders og kvinderettighedsorganisationers deltagelse i det politiske liv, navnlig gennem integration af sådanne bestræbelser i alle demokratistøtteprogrammer, herunder i Parlamentets samlede strategi for demokratistøtte (CDSA);
32. understreger, at det er nødvendigt at inddrage mænd og drenge og fremme deres aktive engagement i og ansvar for at gøre noget ved diskriminatoriske sociale normer og bekæmpe kønsstereotyper og vold mod kvinder og piger;

o

o o

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's optræden udadtil, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt UN Women.
-

8. oktober 2015

P8_TA(2015)0351

Lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv

Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (2014/2160(INI))

(2017/C 349/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8, 10, 19 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv⁽¹⁾ (omarbejdning),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 7. marts 2014 om styrkelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder gennem åbenhed,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2013 med titlen »Beretning om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning)« (COM(2013)0861),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. september 2010 »Strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015« (COM(2010)0491),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2010 »Fornyet vilje til at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder — Et kvindecharter« (COM(2010)0078),
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020) vedtaget af Rådet den 7. marts 2011,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende artikel 157 i TEUF,
- der henviser til indeks for fremskridt på ligestillingsområdet fra Det Europæiske Ligestillingsinstitut,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention fra 1994 om deltidsarbejde, ifølge hvilken medlemsstaterne er forpligtet til i deres offentlige indkøbsaftaler at indføre en arbejdsklausul om bl.a. ligeløn,
- der henviser til ILO's konvention nr. 1951 om lige løn for mænd og kvinder,
- der henviser til artikel 11, stk.1, litra d), i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, der blev vedtaget med FN's Generalforsamlings resolution 34/180 af 18. december 1979,
- der henviser til rapport fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder fra december 2014 med titlen »Being Trans in the European Union«,

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

8. oktober 2015

- der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. maj 2012 med henstillinger til Kommissionen om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ⁽²⁾,
 - der henviser til den vurdering af gennemførelsen på europæisk plan af direktiv 2006/54/EF, der er foretaget af Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0213/2015),
- A. der henviser til, at ligebehandling af mænd og kvinder er et af de grundlæggende principper i EU-retten;
 - B. der henviser til, at forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering er forbudt i henhold til EU-retten;
 - C. der henviser til, at økonomisk uafhængighed er en forudsætning for, at europæiske borgere, både kvinder og mænd, kan bestemme over deres eget liv og træffe reelle valg;
 - D. der henviser til, at direktiv 2006/54/EF indeholder en udtrykkelig henvisning til EU-Domstolens retspraksis, ifølge hvilken princippet om ligebehandling for mænd og kvinder ikke kan indskrænkes til at omfatte et forbud mod den forskelsbehandling, der følger af, at den pågældende tilhører det ene eller det andet køn, men også finder anvendelse på den forskelsbehandling, der følger af den pågældendes kønsskifte;
 - E. der henviser til, at princippet om ligeløn har været stadfæstet i traktaterne siden den første begyndelse i 1957; der henviser til, at princippet om lige løn for arbejde af samme værdi nu anerkendes i artikel 157 i TEUF og er inkorporeret i det omarbejdede direktiv 2006/54/EF (i det følgende benævnt »det omarbejdede direktiv«);
 - F. der henviser til, at det omarbejdede direktiv havde til formål at gøre EU-lovgivningen på dette område mere sammenhængende og bringe det i overensstemmelse med Domstolens retspraksis samt forenkle og modernisere de relevante ligestillingslove på nationalt niveau og dermed bidrage til at forbedre kvindernes situation på arbejdsmarkedet; der henviser til, at andelen af kvinder i topledstillinger i virksomheder, som opererer inden for EU, fortsat lå på under 18 % i 2014;
 - G. der henviser til, at det omarbejdede direktiv har indført visse nye elementer såsom gennemførelsen af ligestillingsprincippet og definitionen af begrebet indirekte forskelsbehandling og beskyttelse mod forskelsbehandling, der udspringer af den pågældendes kønsskifte, og udtrykkeligt henviser til foreneligheden mellem arbejds-, privat- og familieliv; der henviser til, at hovedudfordringen for alle EU-medlemsstater er den korrekte anvendelse og håndhævelse af reglerne om ligeløn som fastlagt i direktiv 2006/54/EF, og der henviser til, at virkningen af disse nye elementer i medlemsstaterne fortsat er begrænsede; der henviser til, at fremskridt sker ekstremt langsomt til trods for det omfattende regelværk, som har været gældende i næsten 40 år, de foranstaltninger, der er truffet, og de ressourcer, der er anvendt, og at den kønsbestemte lønforskel stadig eksisterer og udgør et gennemsnit på 16,4 % i hele EU, men med betydelige forskelle mellem medlemsstaterne;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0375.

⁽²⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 75.

8. oktober 2015

- H. der henviser til, at lønningerne bl.a. oftere forhandles individuelt, og at dette resulterer i manglende informationer og gennemsigtighed om lønstrukturerne for ansatte, hvilket skaber et miljø, hvor kønsbestemte skævheder og diskriminerende lønstrukturer forbliver skjulte for de ansatte og/eller deres repræsentanter og derfor er yderst vanskelige at bevise og således hindrer en effektiv håndhævelse af princippet om lige løn for lige arbejde, hvilket desuden hæmmes af manglen på retssikkerhed vedrørende begrebet arbejde af samme værdi og af proceduremæssige hindringer;
- I. der henviser til, at øget lighed mellem mænd og kvinder er til gavn for økonomien og samfundet generelt, og at en mindskelse af lønforskellen mellem mænd og kvinder bidrager til at reducere fattigdomsniveauet og øge kvinders livstidsindkomst og er afgørende for vækst i beskæftigelsen, konkurrenceevne og konjunkturopsving; der henviser til, at lønforskellen er endnu mere udtalt blandt kvinder, som på forskellig vis er ringere stillet, som f.eks. kvinder med handicap, kvinder tilhørende mindretal og ufaglærte kvinder; der henviser til, at eneforsørgerfamilier oftere er at finde blandt arbejdende fattige, og at andelen af eneforsørgere er højere blandt kvinder end mænd; der henviser til, at den kønsbestemte lønforskel således har alvorlige indvirkninger på mange europæiske familiers levevilkår og muligheder i livet;
- J. der henviser til, at beskæftigelsesfrekvenserne for kvinder generelt er lavere end for mænd; der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen for mænd i 2013 var 69,4 % i EU-28, medens den var 58,8 % for kvinder ⁽¹⁾;
- K. der henviser til, at der er blevet gjort begrænset fremskridt med hensyn til kvinders beskæftigelsesfrekvens, og den beskæftigelsesmæssige og sektorbestemte opdeling af mænd og kvinder i forskellige jobtyper er fortsat relativt høj, idet visse faggrupper primært består af kvinder, og disse sektorer og job har en tendens til at være mindre velbetalte eller prestigefyldte på trods af de eksisterende rammer på EU-niveau og nationalt niveau; der henviser til, at denne situation også har en indvirkning på den kønsbestemte lønforskel i løbet af en livstid; der henviser til, at vertikal opdeling, hvor kvinder fortrinsvis figurerer i deltidsjobs og lavtlønsjobs eller lavere stillinger i hierarkiet, også bidrager til den kønsbestemte lønforskel; der henviser til, at horisontal og vertikal opdeling udgør hindringer for kvinders faglige udvikling og medfører, at kvinder er mindre synlige og mindre repræsenteret i de sociale og offentlige sfærer, og bidrager som sådan mere generelt til større ulighed, og der henviser til, at overvindelsen heraf og flere kvinder i højere stillinger i organisatoriske hierarkier vil udgøre positive forbilleder for unge kvinder og piger;
- L. der henviser til, at beskæftigelsen er lavest i landdistrikter, samt at mange kvinder står uden for det officielle arbejdsmarked og derfor ikke er registreret som arbejdsløse eller figurerer i statistikkerne over samme, hvilket giver særlige økonomiske og juridiske problemer i forbindelse med barsel og sygdom med hensyn til optjening af pensionsrettigheder og adgang til socialsikring samt i tilfælde af skilsmisse; der henviser til, at landdistrikter er ugunstigt stillede på grund af manglen på jobmuligheder af høj kvalitet;
- M. der henviser til, at styrkelse af kvinder og piger gennem uddannelse, navnlig inden for områderne videnskab, teknologi, ingeniørvidenskab og matematik, og tilskyndelsen af kvinder til at deltage i erhvervsuddannelse og livslang læring på tværs af sektorer er vigtige elementer til at fremme ligebehandling og lige muligheder inden for beskæftigelse; der henviser til, at kvinders færdigheder og kompetencer ofte undervurderes i lighed med de erhverv og arbejdspladser, hvor kvinder er i overtal, uden at dette nødvendigvis kan begrundes med objektive kriterier;
- N. der henviser til, at direktiv 2006/54/EF fastlægger, at medlemsstaterne med henblik på at sikre fuld ligestilling mellem mænd og kvinder i praksis på arbejdsmarkedet kan opretholde eller vedtage foranstaltninger, der tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for det underrepræsenterede køn at udøve en erhvervsaktivitet eller at forebygge eller opveje ulemper i den erhvervmæssige karriere ⁽²⁾;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Employment_statistics

⁽²⁾ Artikel 3 i direktiv 2006/54/EF og artikel 157, stk. 4, i TEUF.

8. oktober 2015

- O. der henviser til, at moderskab og pleje af børn og ældre samt syge eller handicappede familiemedlemmer og andre omsorgsafhængige personer udgør yderligere arbejde eller undertiden fuldtidsarbejde, der næsten udelukkende udføres af kvinder; der henviser til, at dette arbejde sjældent betales og værdsættes ikke tilstrækkeligt af samfundet, selv om det er af afgørende social betydning, bidrager til social velfærd og kan måles med økonomiske indikatorer såsom BNP; der henviser til, at dette medfører en forøgelse af den indtægtsforskel, der findes mellem mænd og kvinder, og har en ødelæggende indvirkning på kvinders karrierer på grund af »omkostningerne« ved de år, der bruges uden for arbejdsmarkedet, eller nedsat timetal som følge af deltidsoordninger og øger følgelig pensionsforskellen mellem mænd og kvinder; der henviser til, at indvirkningen af disse elementer på livstidsindkomsten varierer i de forskellige medlemsstater, alt efter i hvilket omfang der ydes støtte til forældre, herunder børnepasningsmuligheder, enten via lovgivningsmæssige foranstaltninger eller kollektive overenskomster;
- P. der henviser til, at lønforskellen mellem kvinder og mænd øges efter pensionering, og at pensionsforskellen således er betydeligt større end lønforskelle; der henviser til, at kvinder i gennemsnit får 39 % mindre i pension end mænd; der henviser til, at denne situation er forårsaget af sociale og økonomiske faktorer, som f.eks. i faglig henseende stærkt kønsopdelte arbejdsmarkeder, undervurdering af kvinders arbejde, den større andel af kvinder, der arbejder på deltid, lavere timeløn og færre år i beskæftigelse; der henviser til, at dette øger fattigdomsrisikoen for pensionerede kvinder; der henviser til, at mere end en tredjedel af ældre kvinder i EU ikke har nogen pension overhovedet;
- Q. der henviser til, at visse kategorier af kvinder risikerer at blive udsat for flere forskellige former for forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, bl.a. kvinder tilhørende mindretal, lesbiske, biseksuelle kvinder, transkønnede kvinder, enlige kvinder, kvinder med handicap og ældre kvinder;
- R. der henviser til, at det klart angives i det omarbejdede direktiv, at enhver form for mindre gunstig behandling i forbindelse med graviditet eller barselsorlov er forskelsbehandling; der henviser til, at det ligeledes indeholder klare bestemmelser om en garanti for at vende tilbage til det samme eller tilsvarende job efter barselsorlov samt beskyttelse mod afskedigelse for mænd og kvinder, når de udøver deres ret til forældreorlov og/eller adoptionsorlov;
- S. der henviser til, at arbejdsmarkedets parter (fagforeninger og arbejdsgivere) og civilsamfundsorganisationer spiller en meget vigtig rolle med hensyn til at fremme ligebehandling og konceptet for arbejde baseret på ligeløn;
- T. der henviser til, at der er ligestillingsorganer i alle medlemsstaterne, men deres arbejde og indvirkning varierer betydeligt alt efter deres uafhængighedsniveau og deres kompetencer og ressourcer; der henviser til, at sådanne organer bør støttes og styrkes på passende vis i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver vedrørende fremme af, tilsyn med og støtte til ligebehandling på en uafhængig og effektiv måde;
- U. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har anmodet Kommissionen om at revidere den eksisterende lovgivning med henblik på at løse problemet med den kønsbestemte lønforskel; der henviser til, at afvikling af denne lønforskel ville være et middel til at øge beskæftigelsesfrekvensen blandt kvinder, forbedre situationen for mange europæiske familier og mindske kvinders fattigdomsrisiko, navnlig ved pensionsalderen;
- V. der henviser til, at afviklingen af den kønsbestemte lønforskel ville være et middel til at opfylde målene i Europa 2020-strategien med hensyn til beskæftigelse og til at reducere fattigdom og sikre arbejdstagernes fri bevægelighed som en grundlæggende europæisk frihedsrettighed; der henviser til, at en reduktion af lønforskellen mellem mænd og kvinder på ét procentpoint ifølge konklusionerne af evalueringen af den europæiske merværdi ⁽¹⁾ vil forøge den økonomiske vækst med 0,1 %;
- W. der henviser til, at traditionelle kønsroller og stereotyper stadig har stor indflydelse på opgavefordelingen i hjemmet, i uddannelsen, i karrieren, på arbejdspladsen og i samfundet generelt;

⁽¹⁾ Evaluering af den europæiske merværdi, »Anvendelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for lige arbejde af samme værdi«, udarbejdet af Parlamentet i 2013.

8. oktober 2015

Samlet vurdering

1. noterer sig, at medlemsstaterne generelt har bragt deres nationale love i overensstemmelse med EU-retten ⁽¹⁾; påpeger, at det har vist sig ikke at være tilstrækkeligt blot at foretage en korrekt overførsel af bestemmelserne i det omarbejdede direktiv til den nationale lovgivning for at opnå fuld anvendelse og effektiv håndhævelse af dem, og at der fortsat er lønforskel mellem mænd og kvinder;
2. beklager, at direktivets gennemførelse i national ret, selv om medlemsstaterne blot skulle gennemføre de »væsentlige ændringer«, som det omarbejdede direktiv indebar, kun har været tilstrækkeligt klar og korrekt i to medlemsstater, medens der fortsat foreligger uafklarede spørgsmål i de resterende 26 medlemsstater; påpeger imidlertid, at disse ændringer ikke var blevet klart identificerede; understreger, at Kommissionens bestræbelser på at overvåge gennemførelsen havde begrænset virkning med hensyn til at sikre en sammenhængende tilgang og sikre de nødvendige retningslinjer til at opnå en effektiv gennemførelse på nationalt niveau;
3. fremhæver, at medlemsstaterne ikke greb muligheden for at forenkle og modernisere deres lovgivning om lige muligheder for og ligebehandling af kvinder og mænd i forbindelse med beskæftigelse og erhverv; påpeger, at medlemsstaterne ikke kun forventes at gennemføre direktivet, men også at sikre overvågningen af gennemførelsen af ligelønsprincippet og håndhævelsen af alle tilgængelige midler til afhjælpning af lønmæssig forskelsbehandling;
4. beklager, at Kommissionen stadig ikke har vedtaget det lovgivningsmæssige initiativ, som den ville have fremlagt sidste år for at fremme og lette en effektiv gennemførelse af ligelønsprincippet i praksis; opfordrer derfor Kommissionen til at finde de svage punkter i det omarbejdede direktiv og omgående udarbejde et lovgivningsmæssigt forslag til erstatning for det og til i dette forslag at tilvejebringe et mere effektivt middel til at overvåge gennemførelsen og håndhævelsen af direktivet i medlemsstaterne;
5. påpeger, at frygten for at miste deres job endvidere har fået mange kvinder til at opgive muligheden for at forene arbejds- og familielivet ved hjælp af en kortere arbejdsdag eller lignende ordninger, hvilket gør det vanskeligt at opnå et afbalanceret familieliv, og at dette har forværret det faldende fødselstal i visse medlemsstater; anmoder Kommissionen om at vurdere denne tendens og de foranstaltninger, forskellige regeringer har truffet for at imødegå fænomenet, og til at foreslå foranstaltninger, der skal mindske krisens indvirkning på ligebehandling på arbejdspladsen og balancen mellem arbejdslivet og privatlivet;

Anvendelse af ligelønsbestemmelserne

6. understreger, at forskellene i mænd og kvinders beskæftigelsesfrekvens og lønniveau muligvis er blevet reduceret en smule i de senere år, hvilket imidlertid ikke skyldes en forbedring af kvinders stilling, men den kendsgerning, at mænds beskæftigelsesfrekvens og lønniveau er faldet under den økonomiske krise;
7. understreger, at der i overensstemmelse med Domstolens retspraksis skal tages hensyn til ligelønsprincippet i forbindelse med hvert enkelt aflønningselement, der gives til mænd og kvinder;
8. gentager, at det er nødvendigt med klare harmoniserede definitioner med henblik på sammenligning på EU-plan af forskellige begreber, såsom kønsbestemt lønforskel, kønsbestemt forskel i pension, løn, direkte og indirekte løndiskriminering og navnlig »ligestillet« arbejde og arbejde af samme værdi; mener, at arbejdets værdi i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis bør vurderes og sammenlignes ud fra objektive kriterier såsom krav til uddannelse, erhvervsuddannelse og videreuddannelse, færdigheder, indsats og ansvar, udført arbejde og arten af de involverede opgaver; påpeger, at den nuværende beregning af den kønsbestemte lønforskel som følge af de forskellige typer ansættelseskontrakter, der findes, både løbende og aftalebestemte, kan føre til en forvredet forståelse af problemet med ligeløn; opfordrer Kommissionen til at analysere disse eventuelle forvriddinger og foreslå passende løsninger, herunder indførelsen af obligatoriske lønrevisioner for børsnoterede selskaber i medlemsstaterne, bortset fra små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og muligheden for sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse;

⁽¹⁾ Ifølge Kommissionens beretning om anvendelsen af det omarbejdede direktiv (COM(2013)0861).

8. oktober 2015

9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at kortlægge anvendelsen af de nuværende jobevaluerings- og jobklassifikationssystemer, som varierer i betragtelig grad; opfordrer Kommissionen til at indføre retningslinjer for kønsneutrale jobevaluerings- og jobklassifikationssystemer, herunder specifikke foranstaltninger såsom forholdsrig repræsentation af mænd og kvinder i evalueringskomitéer, udarbejdelse af kønsneutrale jobbeskrivelser og vægtningsskalaer samt definition af klare kriterier for vurdering af arbejdets værdi; opfordrer medlemsstaterne til at indføre og anvende klare og kønsneutrale jobevaluerings- og jobklassifikationssystemer baseret på de retningslinjer, der er offentliggjort af Kommissionen, således at de kan afsløre indirekte lønmæssig forskelsbehandling, som har tilknytning til undervurdering af jobs, der typisk varetages af kvinder;

10. fastholder, at jobevaluerings- og jobklassifikationssystemer fortrinsvis bør baseres på kollektive forhandlinger;

11. påpeger, at klare og harmoniserede jobklassifikationssystemer og større løngennemsigtighed vil forbedre adgangen til domstolsprøvelse; bemærker, at adskillige medlemsstater allerede har truffet specifikke foranstaltninger til løngennemsigtighed; understreger den forskel, der findes mellem disse foranstaltninger, og noterer sig Kommissionens henstillinger om løngennemsigtighed fra 2014, men beklager imidlertid den ikkebindende karakter heraf; opfordrer medlemsstaterne til aktivt at gennemføre disse henstillinger fra Kommissionen gennem åbenhed og fortsatte positive foranstaltninger ad lovgivningens vej, da dette har vist sig at være mest effektivt, ved at indføre anbefalede og skræddersyede lønåbenhedsforanstaltninger; opfordrer Kommissionen til at evaluere den reelle indvirkning af disse henstillinger, herunder kravet for virksomheder om regelmæssigt at aflægge rapport om den gennemsnitlige løn for hver medarbejder- eller stillingsgruppe opdelt efter køn; opfordrer Kommissionen til i sit nye lovgivningsmæssige forslag at medtage de foranstaltninger, der er omtalt i Kommissionens henstillinger fra 2014 om løngennemsigtighed, den kønsbestemte lønforskel og ligestillingsorganernes beføjelser; opfordrer medlemsstaterne til at lægge pres på diskriminerende lønpraksis og fremme løngennemsigtighed som anmodet af fagforeninger og ligestillingsorganer blandt andre interesseparter;

Anvendelse af bestemmelserne om ligebehandling

12. understreger vigtigheden af at bekæmpe indirekte forskelsbehandling inden for pensionsordninger, herunder ikke blot arbejdsmarkedspensioner, men også lovpligtige pensionsordninger; påpeger, at Den Europæiske Unions Domstol har præciseret, at arbejdsmarkedspensionsordninger skal betragtes som løn, og at princippet om ligebehandling derfor også gælder for disse ordninger, selv om sondringen mellem lovpligtige og arbejdsmarkedstilknyttede pensionsordninger volder problemer i nogle medlemsstater, og at arbejdsmarkedspensioner er et ukendt begreb i andre medlemsstater, hvilket kan medføre indirekte forskelsbehandling på arbejdsmarkedet; erkender, at kvinders adgang til arbejdsmarkedspensionsordninger er mere begrænset på grund af kortere arbejdstider, kortere anciennitet og horisontal og vertikal kønsopdeling på arbejdsmarkedet og den kønsbestemte lønforskel, og at der i forbindelse med bidragspligtige ordninger sjældent tages hensyn til plejerelaterede pauser og ufrivilligt deltidsarbejde; opfordrer Kommissionen til at undersøge indvirkningen af skiftet fra lovpligtige offentlige pensionsordninger til arbejdsmarkedspensionsordninger og private ordninger på kønsbestemte pensionsforskelle; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge og rapportere om gennemførelsen af dette princip, eftersom gennemførelsen i den nationale lovgivning har vist sig at være uklar i nogle medlemsstater;

13. opfordrer medlemsstaterne til at sikre deres barselsrettigheder og træffe foranstaltninger til at forhindre uberettiget afskedigelse af ansatte under graviditet og ved genoptagelse af arbejdet efter endt barselsorlov; opfordrer Rådet til endelig at vedtage en fælles holdning, hvad angår revisionen af direktivet om gennemførelse af foranstaltninger til fremme af forbedringer af sikkerheden og sundheden for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (direktivet om barselsorlov); opfordrer Rådet til så hurtigt som muligt at vedtage en fælles holdning vedrørende forslaget til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger;

14. noterer sig, at der findes betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til gennemførelsen af bestemmelserne om beskyttelse mod forskelsbehandling i forbindelse med barselsorlov og fædre- og/eller adoptionsorlov; understreger, at det er nødvendigt på en sammenhængende måde at løse de specifikke udfordringer, der findes, herunder de sektorbestemte (offentlig-privat) og de organisatoriske (sidstnævnte både mellem virksomheder og mellem store, små og mellemstore virksomheder) forskelle, situationen vedrørende atypiske kontrakter og deltidskontrakter og praksis med at ophæve tidsbegrænsede kontrakter i beskyttelsesperioden og tilskynde til frivillig opsigelse;

8. oktober 2015

15. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at bekæmpe alle de forskellige former for forskelsbehandling, at sikre anvendelsen af princippet om ikkeforskelsbehandling og princippet om lighed på arbejdsmarkedet og i adgangen til beskæftigelse, herunder bekæmpelse af forskelsbehandling rettet mod etniske minoriteter og personer med handicap samt forskelsbehandling på grund af køn, alder, religion eller tro, seksuel orientering og kønsidentitet, og til navnlig at vedtage sociale beskyttelsesforanstaltninger til at sikre, at kvinders løn og velfærdsrettigheder, herunder pensionsrettigheder, er de samme som for mænd med samme eller lignende erfaring, der udfører samme arbejde eller et arbejde af samme værdi;

16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ved etablering af effektive tilsynsordninger at træffe overvågnings- og kontrolforanstaltninger til at forbedre indsamlingen af data om tilfælde af kønsbestemt chikane og forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling i forbindelse med graviditet og barsel og andre former for orlov; mener, at der i disse tilfælde også bør fastsættes bestemmelser om en sanktionsordning, men at der frem for alt bør gøres bestræbelser med hensyn til forebyggelse for at stille tilbud til rådighed for gravide eller kvinder med små børn, der kan hjælpe dem med at forene deres graviditet eller barselsorlov med deres job, uden at de skal være tvunget til at vælge mellem job og familie, hvilket stadig sker alt for ofte; opfordrer Kommissionen til at medtage en vurdering af gennemførelsen af artikel 26 (vedrørende sexchikane) i sin evalueringsrapport om gennemførelsen af direktiv 2006/54/EF;

17. opfordrer Kommissionen til at foreslå klare foranstaltninger til en mere effektiv bekæmpelse af sexchikane på arbejdspladsen; konstaterer med beklagelse, at 30 % af de transkønnede jobsøgende på trods af EU-reglerne om beskyttelse af personer mod forskelsbehandling på beskæftigelsesområdet oplevede forskelsbehandling i forbindelse med jobsøgning, og at transkønnede kvinder var den gruppe, som var mest udsat for at føle sig diskrimineret i det år, der var genstand for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheds LGBT-undersøgelse; påpeger, at dette er en krænkelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge effektiviteten af de nationale klageorganer og -procedurer i forbindelse med gennemførelsen af ligestillingsdirektiverne, hvad angår kønsidentitet, kønsudtryk og kønsskifte; opfordrer Kommissionen til at give medlemsstaterne ekspertbistand med hensyn til, hvordan de kan tackle forskelsbehandling på grund af »kønsskifte« på beskæftigelsesområdet; opfordrer Kommissionen til at støtte og tilskynde medlemsstaterne til at medtage transpersoner og interseksuelle i mangfoldigheds-kurser og til at samarbejde med arbejdsgiverne om foranstaltninger på arbejdspladsen, f.eks. at fremme anonyme rekrutteringsprocedurer; opfordrer medlemsstaterne til at anvende midler fra Den Europæiske Socialfond (ESF) til aktivt at tackle forskelsbehandling af transpersoner i tråd med EU-Domstolens praksis;

18. finder det beklageligt, at mange medlemsstater ikke indførte en udtrykkelig beskyttelse mod forskelsbehandling på grund af kønsskifte, da de gennemførte direktivet i deres nationale lovgivning, og opfordrer Kommissionen til at drage medlemsstaterne til ansvar; gentager, at det er vigtigt, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning tydeligt medtager forbud mod alle former for forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering eller kønsidentitet; mener, at den nuværende retlige beskyttelse, som er fastsat i direktivet, af de personer, der har til hensigt at få foretaget, der er ved at få foretaget eller har fået foretaget et kønsskifte, bør udvides til at omfatte alle transpersoner; opfordrer i denne forbindelse til udtrykkeligt at medtage et forbud mod forskelsbehandling på grund af kønsidentitet i en eventuel kommende omarbejdning;

19. påpeger, at adgangen til domstolsprøvelse på dette område er begrænset af forskellige årsager såsom retssagernes længde eller omkostninger, de udfordringer, som ligestillingsorganer i visse medlemsstater står over for, manglende løngennemsigtighed, manglende gratis retshjælp, frygt for stigmatisering eller repressalier, hvis ofrene taler om forskelsbehandling på arbejdspladsen; understreger, at anvendelsen af reglen om bevisbyrden også volder problemer i adskillige medlemsstater, hvilket gør det vanskeligt at forsvare kvindelige arbejdstagere, eftersom de ofte ikke har adgang eller blot begrænset adgang til de relevante oplysninger, og at de endvidere frygter at miste deres job; opfordrer medlemsstaterne og regionale og lokale myndigheder til at indtage en aktiv rolle med hensyn til at yde bistand til ofre for forskelsbehandling, enten direkte eller gennem støtte til ligestillingsorganer, fagforeninger, lokalsamfundsorganisationer og NGO'er, der arbejder på dette område; påpeger, at en relevant løsning til forbedring af adgangen til domstolsprøvelse på dette område ville være at give uafhængige ligestillingsorganer beføjelse til at yde bistand til ofre for forskelsbehandling, herunder gratis retshjælp og ret til at repræsentere enkeltpersoner i sager om lønmæssig forskelsbehandling; foreslår i denne henseende, at der skal indføres fortrolige indberetningssystemer i medlemsstaterne, således at kvinder får mulighed for at indberette eventuelle tilfælde af forskelsbehandling på arbejdspladsen;

8. oktober 2015

20. opfordrer Kommissionen til at vurdere, udveksle og sammenligne de eksisterende former for bedste praksis og udbrede resultaterne af denne vurdering med hensyn til effektive foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe til at tilskynde arbejdsgivere, fagforeninger og organisationer, der er involveret i erhvervsuddannelse, til at forebygge enhver form for forskelsbehandling på grund af køn, navnlig chikane og sexchikane på arbejdspladsen, ved at øge adgangen til beskæftigelse, tilbyde yderligere erhvervsuddannelse og fremme bedste praksis;

21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at lette og forbedre kvinders adgang til livslang læring, erhvervsuddannelse og mentornetværk i hele Europa, navnlig i mandsdominerede sektorer, og til at udbrede bedste praksis;

Fremme af ligebehandling og dialog mellem arbejdsmarkedets parter

22. gentager, at ligestillingsorganer bør have kompetencer og passende ressourcer og personale til at overvåge og rapportere effektivt og uafhængigt om den lovgivning, der fremmer ligestillingen mellem mænd og kvinder; understreger, at ligestillingsorganers uafhængighed skal sikres i alle medlemsstaterne, og at disse organers præcise institutionelle form hører under medlemsstaternes ansvar;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde arbejdsmarkedets parter (fagforeninger og arbejdsgivere), civilsamfundet og ligestillingsorganerne til at fremme overvågningen af ligestillingspraksis på arbejdspladsen, bl.a. fleksible arbejdsformer, med det formål at lette foreneligheden mellem arbejde og privatliv og yderligere kontrol med kollektive overenskomster, gældende løntariffer og jobklassifikationssystemer, således at enhver form for direkte eller indirekte forskelsbehandling af kvinder undgås; understreger ligeledes betydningen af andre instrumenter såsom adfærdskodekser, forskning og udveksling af erfaringer og god praksis på ligestillingsområdet med henblik på at sikre en bedre beskyttelse mod forskelsbehandling;

24. mener, at databeskyttelse ikke må bruges som undskyldning for ikke at offentliggøre årlige lønrapporter på arbejdspladsen;

25. opfordrer medlemsstaterne til at stramme store og mellemstore virksomheders forpligtelse til at sikre systematisk fremme af ligebehandling og til regelmæssigt at levere den relevante information til deres ansatte, herunder informationer om ligelønsspørgsmål; gentager, at indførelsen af økonomiske sanktioner for arbejdsgivere, der ikke respekterer ligeløn, sandsynligvis vil være en relevant metode til at udligne den kønsbestemte lønforskel;

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke de institutionelle mekanismer til gennemførelse af ligestilling mellem kvinder og mænd, f.eks. ved for så vidt angår ligelønsprincippet at sikre, at kontrol- og håndhævelsesagenter har de nødvendige tekniske, menneskelige og økonomiske ressourcer, og til at tilskynde arbejdsmarkedets parter til at måle de kollektive overenskomsters ligestillingsdimension;

27. henleder opmærksomheden på behovet for at styrke offentlige arbejdstilsynsordninger og vedtage metoder til at måle arbejdets værdi og f.eks. fastlægge erhverv med lav løn, hvor de ansatte primært er kvinder, og som således indebærer en form for indirekte løndiskriminering;

28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til kraftigt at øge oplysningsforanstaltningerne om rettigheder for personer, der er blevet offer for kønsbestemt forskelsbehandling; understreger, at det er nødvendigt, at alle interesserede parter, herunder ligestillingsorganer, arbejdsmarkedets parter (fagforeninger og arbejdsgivere) og NGO'er, samarbejder med henblik på at bekæmpe stereotyper om mænds og kvinders arbejde og deres indvirkning på arbejdets værdi og lav løn, herunder i forbindelse med jobadgang, og at selskaberne udvælger de bedst kvalificerede kandidater på grundlag af en sammenlignende analyse af deres kvalifikationer under anvendelse af forud fastsatte, klare, neutralt formulerede, ikkediskriminerende og utvetydige kriterier;

29. påpeger, at et af de nye elementer, der blev indført med det omarbejdede direktiv, er henvisningen til foreneligheden mellem arbejds-, privat- og familieliv; opfordrer Kommissionen til efter samråd med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter (fagforeninger og arbejdsgivere) at udvikle specifikke foranstaltninger til at sikre stærkere rettigheder for mænd og kvinder på dette område; understreger, at udviklingen af offentlige børneoplysningsfaciliteter i overensstemmelse med Barcelonamålene er særlig nødvendig i denne henseende;

8. oktober 2015

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvide og højne offentlighedens bevidsthed om ligeløn og forskellen i pension og den direkte og indirekte forskelsbehandling af kvinder på arbejdspladsen på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan; opfordrer Kommissionen til at indføre et europæisk år for bekæmpelse af den kønsbestemte lønforskel;

31. bemærker med interesse, at mange kvinder vælger selvstændig erhvervsvirksomhed, eftersom dette er den eneste arbejdsform, der giver dem mulighed for at forene deres familie- og arbejdsliv; bemærker imidlertid, at social beskyttelse og sociale ydelser for selvstændige i mange medlemsstater ikke kan sammenlignes med dem, der gælder for lønmodtagere;

Henstillinger

32. gentager sin opfordring til medlemsstaterne om at gennemføre og styrke det omarbejdede direktiv 2006/54/EF konsekvent og til at tilskynde arbejdsmarkedets parter (fagforeninger og arbejdsgivere) og NGO'er til at spille en mere aktiv rolle med hensyn til at fremme ligebehandling, bl.a. ved hjælp af handlingsplaner til bekæmpelse af alle kønsbestemte lønforskelle, med konkrete foranstaltninger og resultatovervågning på virksomhedsniveau, sektorniveau, nationalt niveau og EU-niveau;

33. opfordrer Kommissionen til efter dens beretning om anvendelsen af det omarbejdede direktiv og denne beslutning at revidere det omarbejdede direktiv 2006/54/EF, sådan som Parlamentet allerede har opfordret til, især i sin beslutning af 24. maj 2012, der indeholder specifikke og klare henstillinger;

34. understreger, at kønsneutrale jobklassifikations- og jobvurderingssystemer og løngennemsigtighed er uomgængelige foranstaltninger til fremme af ligebehandling; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at medtage disse foranstaltninger i dens forslag til et nyt direktiv til erstatning for det omarbejdede direktiv; påpeger, at kun en harmoniseret fremgangsmåde er forenelig med arbejdskraftens frie bevægelighed som en grundlæggende frihedsrettighed i EU;

35. påpeger behovet for at finde en jobvurderingsmetode uden kønsbaserede skævheder, der giver mulighed for, at jobs kan sammenlignes på grundlag af deres omfang og kompleksitet, således at et pågældende jobs position kan fastlægges i forhold til et andet inden for en given sektor eller organisation, uanset om de pågældende jobs er besat af kvinder eller mænd;

36. opfordrer til ligelig kønsrepræsentation i selskabsbestyrelser;

37. opfordrer Kommissionen til i det nye direktiv at indføre obligatoriske lønrevisioner for børsnoterede selskaber i medlemsstaterne, bortset fra små og mellemstore virksomheder (SMV'er), for at fremhæve den kønsbestemte lønforskel og indføre sanktioner på EU-plan, der vil udelukke virksomheder, som ikke opfylder deres ansvar med hensyn til ligestilling mellem kønnene, fra offentlige indkøb af varer og tjenesteydelser, der finansieres via EU-budgettet; opfordrer medlemsstaterne til at gøre det samme med virksomheder, der finansieres med offentlige tilskud;

38. opfordrer medlemsstaterne til selv at foregå med et godt eksempel med hensyn til at bekæmpe den lønforskel, som kvinder er ofre for, i administrationen samt i offentlige institutioner og virksomheder generelt;

39. opfordrer Kommissionen til at indføre fælles standarder og kontroller med henblik på at sikre nationale ligestillingsorganers uafhængighed og effektivitet;

40. opfordrer medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ofre for ulige behandling og forskelsbehandling, navnlig dem, der er ofre for forskellige former for forskelsbehandling, har ret til forholdsmæssig erstatning i overensstemmelse med de gældende lovbestemmelser;

41. opfordrer medlemsstaterne til at tage de nødvendige skridt til at vende bevisbyrden og sikre, at det altid er arbejdsgiveren, der skal bevise, at en påvist forskel i behandlingen ikke har medført diskrimination;

8. oktober 2015

42. understreger behovet for at øge indsatsen på nationalt plan og EU-plan for at bekæmpe de vedvarende stereotyper gennem oplysningskampagner rettet mod alle samfundslag, større inddragelse af medierne, strategier til at tilskynde kvinder til at vælge karrierer og professioner, hvor de er underrepræsenterede, og integrering af kønsaspektet i uddannelse og erhvervsuddannelse;
43. understreger, at kun en effektiv gennemførelse af ligestillingsprincippet vil føre til en reel forbedring af kvinders situation på arbejdsmarkedet, og at dette kræver ægte politisk vilje og strategisk samarbejde mellem forskellige aktører på europæisk niveau, nationalt niveau, sektorniveau og organisationsniveau; opfordrer følgelig Kommissionen til at udarbejde en aktiv strategi med referencepunkter, målsætninger og tidsbundne mål for at mindske tallene for ulighed inden for beskæftigelse og arbejdsløshed, hvilket er gjort med et godt resultat på andre områder, som f.eks. nedbringelse af antallet af trafikulykker i EU;
44. opfordrer medlemsstaterne til aktivt at anvende kønsbudgettering for at fremme forbedringen af kvinders situation på arbejdsmarkedet; opfordrer Kommissionen til at fremme udveksling af bedste praksis med hensyn til kønsbudgettering;
45. fremhæver betydningen af at træffe positive foranstaltninger, der fremmer kvinders inddragelse i den politiske og økonomiske beslutningstagning; påpeger, at bindende kvoter har vist sig at være en af de bedste måder til at opfylde dette mål;
46. påpeger, at der desuden er behov for positive foranstaltninger for at motivere det underrepræsenterede køn til at gå ind i visse erhverv, hvor der er en tydelig horisontal kønsopdeling;
47. opfordrer Kommissionen til at undersøge de faktorer, der fører til pensionsforskelle og til at vurdere behovet for specifikke foranstaltninger til at formindske disse forskelle på EU-niveau og nationalt niveau, herunder ved hjælp af lovgivningsmæssige og/eller ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger;
48. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at reducere forskellene i mænds og kvinders pensioner, der er en direkte konsekvens af lønforskellene mellem mænd og kvinder, og til at vurdere de nye pensionssystemers konsekvenser for de forskellige kategorier af kvinder, idet der i særlig grad fokuseres på deltidskontrakter og atypiske kontrakter;
49. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe lønmæssige uligheder mellem kønnene i alle relevante EU-politikker og nationale programmer, især i dem, der er rettet mod bekæmpelse af fattigdom;
50. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse, der sammenligner situationen for henholdsvis erhvervsaktive mødre, mødre, der vælger at blive hjemme, og kvinder uden børn, og således belyser situationen for hver af disse grupper kvinder på arbejdsmarkedet, især hvad angår beskæftigelses-, løn- og pensionsforskelle og karriereudvikling;
51. understreger relevansen af at have pålidelige, sammenlignelige og tilgængelige kvantitative og kvalitative indikatorer og kønsbaserede statistikker for at sikre gennemførelsen af og opfølgningen på direktivet og minder i denne forbindelse om Det Europæiske Ligestillingsinstituts rolle; opfordrer medlemsstaterne til at levere årlige statistikker af høj kvalitet om kønsbestemte lønforskelle til Eurostat, således at det er muligt at vurdere udviklingen i hele EU;
52. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse om, hvordan procedurer vedrørende den officielle anerkendelse af en persons kønsskifte eller manglen på sådanne procedurer påvirker transkønnede personers stilling på arbejdsmarkedet, navnlig deres adgang til beskæftigelse, lønniveau, karriereudvikling og pension;

8. oktober 2015

53. påpeger, at de landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester bør indeholde målsætninger om at mindske kønsbestemte løn- og pensionsforskelle, forskelsbehandling og fattigdomsrisikoen blandt ældre kvinder og om effektivt at gennemføre ligebehandlingsprincipper;

54. opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at undersøge kvinders beskæftigelsessituation i den tredje sektor, den sociale økonomi og samarbejdsøkonomien og til så hurtigt som muligt at fremsætte en strategi, der skal fremme og beskytte kvinders job og situation i disse sektorer;

55. opfordrer medlemsstaterne til at øge deres indsats for at bekæmpe sort arbejde og usikre ansættelsesforhold; fremhæver det store omfang af sort arbejde, som udføres af kvinder, og som indvirker negativt på deres indkomst og socialsikringsdækning og -beskyttelse og endvidere indvirker negativt på EU's BNP; understreger nødvendigheden af især at tage spørgsmålet om husligt arbejde, der for det meste udføres af kvinder, op som en særlig udfordring, eftersom dette arbejde hovedsageligt foregår i den uformelle sektor, er individualiseret og i sagens natur usynligt, og derfor kræver, at der træffes skræddersyede foranstaltninger for at tackle problemet effektivt; beklager desuden misbruget af atypiske ansættelsesformer, herunder nul timerskontrakter, for at slippe for at opfylde ansættelses- og socialsikringskrav; beklager, at der har været en stigning i antallet af kvinder i job, som er fanget i fattigdom;

56. finder det vigtigt, at Kommissionen foreslår foranstaltninger til at a) mindske den kønsbestemte lønforskel, b) styrke kvinders økonomiske uafhængighed, c) forbedre adgangen til arbejdsmarkedet og karriereudvikling for kvinder, d) grundlæggende øge ligheden i beslutningstagningen og e) fjerne kønsdiskriminerende strukturer og praksisser;

o

o o

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

14. oktober 2015

P8_TA(2015)0359

På vej til en ny international klimaaf tale i Paris**Europa-Parlamentets beslutning af 14. oktober 2015 På vej til en ny international klimaaf tale i Paris (2015/2112(INI))**

(2017/C 349/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den dertil hørende Kyotoprotokol,
- der henviser til den 15. partskonference (COP 15) under UNFCCC og den femte partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP5), og som afholdtes i København den 7.-18. december 2009, samt til Københavnsaftalen,
- der henviser til den 16. partskonference (COP 16) under UNFCCC og den sjette partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP6), og som afholdtes i Cancún, Mexico, den 29. november til den 10. december 2010, samt til Cancúnaftalerne,
- der henviser til den 17. partskonference (COP 17) under UNFCCC og den syvende partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP7), og som afholdtes i Durban, Sydafrika, fra den 28. november til den 9. december 2011, og navnlig til de beslutninger, der udgør Durbanplatformen for en styrket indsats,
- der henviser til den 18. partskonference (COP 18) under UNFCCC og den ottende partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP8), og som afholdtes i Doha, Qatar, fra den 26. november til den 8. december 2012, samt til vedtagelsen af aftalen »The Doha Climate Gateway«,
- der henviser til den 19. partskonference (COP 19) under UNFCCC og den niende partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP9), som afholdtes i Warszawa, Polen, den 11.-23. november 2013, og til den internationale mekanisme til håndtering af tab og skader, der blev aftalt i Warszawa,
- der henviser til den 20. partskonference (COP 20) under UNFCCC og den tiende partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP10), som afholdtes i Lima, Peru, den 1.-12. december 2014, samt til Limaopfordringen til at gøre en indsats på klimaområdet,
- der henviser til den 21. partskonference (COP 21) under UNFCCC og den ellefte partskonference, der tjener som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP11), som skal afholdes i Paris, Frankrig, fra den 30. november til den 11. december 2015,
- der henviser til sine beslutninger af 25. november 2009 om EU's strategi for klimakonferencen i København (COP 15) ⁽¹⁾, af 10. februar 2010 om resultatet af COP 15 ⁽²⁾, af 25. november 2010 om klimakonferencen i Cancún (COP 16) ⁽³⁾, af 16. november 2011 om klimakonferencen i Durban (COP 17) ⁽⁴⁾, af 22. november 2012 om klimakonferencen i Doha, Qatar (COP 18) ⁽⁵⁾, af 23. oktober 2013 om klimakonferencen i Warszawa, Polen (COP 19) ⁽⁶⁾ og af 26. november 2014 om klimakonferencen i Lima, Peru (COP 20) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 25.

⁽³⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 77.

⁽⁴⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 83.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0452.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0443.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0063.

14. oktober 2015

- der henviser til EU's klima- og energipakke fra december 2008,
- der henviser til Kommissionens grønbog af 27. marts 2013 med titlen »En ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030« (COM(2013)0169),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet ⁽¹⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 4. februar 2009 med titlen »2050: Fremtiden begynder i dag — henstillinger til EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer« ⁽²⁾, af 15. marts 2012 om en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 ⁽³⁾ og af 5. februar 2014 om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 som led i pakken om en energiunion med titlen »Parisprotokollen — En plan for bekæmpelsen af globale klimaændringer efter 2020« (COM(2015)0081),
- der henviser til EU-strategien for tilpasning til klimaændringerne fra april 2013 og de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene,
- der henviser til den sammenfattende rapport fra FN's Miljøprogram (UNEP) fra november 2014 med titlen »The Emissions Gap Report 2014« og til UNEP's Adaptation Gap Report 2014,
- der henviser til ledernes erklæring vedtaget på G7-topmødet i Schloss Elmau i Tyskland den 7. og 8. juni 2015 med titlen »Think ahead. Act together«, hvor de bekræftede, at de havde til hensigt at opfylde deres tilsagn om inden 2050 at nedbringe deres drivhusgasemissioner med mellem 40 % og 70 % i forhold til 2010, idet det var nødvendigt at sikre, at nedbringelsen var tættere på 70 % end 40 %,
- der henviser til Verdensbankens rapporter med titlerne »Turn Down the Heat: Why a 4 °C Warmer World Must be Avoided«, »Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impacts, and the Case for Resilience« og »Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action«,
- der henviser til rapporten fra Den Globale Kommission om Økonomi og Klima med titlen »Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report«,
- der henviser til encyklikaen »*laudato si*«,
- der henviser til den femte vurderingsrapport (AR5) fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPPC) og dets sammenfattende rapport,
- der henviser til EU's og medlemsstaternes tilsigtede nationalt bestemte bidrag, som blev fremsendt til UNFCCC af Letland og Europa-Kommissionen den 6. marts 2015,
- der henviser til New York-erklæringen om skove fra FN's klimatopmøde i september 2014,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en indsats for at imødegå udfordringerne ved skovrydning og skovødelæggelse med henblik på at bekæmpe klimaændringer og tab af biodiversitet (COM(2008)0645),

⁽¹⁾ EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 44.

⁽³⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 75.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0094.

14. oktober 2015

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 23. og 24. oktober 2014,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning, Energi, Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget og Transport- og Turismeudvalget (A8-0275/2015),
- A. der henviser til, at klimaændringer udgør en akut og potentielt uoprettelig verdensomspændende trussel mod menneskeskabte samfund og biosfæren, og at de derfor gør det nødvendigt at gribe in på internationalt plan fra alle parter side;
- B. der henviser til, at opvarmningen af klimasystemet i henhold til den videnskabelige dokumentation, som blev forelagt i IPCC AR5 fra 2014, er indiskutabel; der henviser til, at klimaændringerne er en realitet, og til, at den opvarmning, der har kunnet observeres siden midten af det 20. århundrede, primært skyldes menneskelige aktiviteter; der henviser til, at de udbredte og dybtgående konsekvenser af klimaændringerne allerede er åbenbare i naturlige og menneskeskabte systemer i alle verdensdele og i verdenshavene;
- C. der henviser til, at EU nedbragte sine emissioner med 19 % i perioden mellem 1990 og 2013 inden for rammerne af Kyotoprotokollen, samtidig med at EU's BNP steg med mere end 45 %; der henviser til, at emissionerne i verden steg med mere end 50 % i perioden mellem 1990 og 2013;
- D. der henviser til, at National Oceanic and Atmospheric Administrations (NOAA) seneste resultater viser, at den samlede månedlige gennemsnitlige koncentration af kuldioxid i atmosfæren for første gang, siden målingerne blev påbegyndt, oversteg 400 dele pr. million i marts 2015;
- E. der henviser til *Adaptation Gap 2014 Report*, der er udarbejdet af FN's Miljøprogram (UNEP), og som fremhæver de enorme omkostninger ved ikke at gøre noget og konkluderer, at omkostningerne ved tilpasning til klimaændringer i udviklingslande sandsynligvis vil nå op på to eller tre gange de tidligere overslag på 70-100 mia. USD om året i 2050, hvilket vil medføre et betydeligt hul i finansieringen af tilpasningen efter 2020, medmindre der afsættes nye yderligere midler til tilpasning;
- F. der henviser til, at problemet med klimafinansiering er uløseligt forbundet med det mere generelle problem med finansieringen af en bæredygtig global udvikling;
- G. der henviser til, at klimaændringer kan skærpe konkurrencen om ressourcer, såsom fødevarer, vand, græsningsarealer, og kan blive den væsentligste årsag til folkevandringer, både inden for og på tværs af de nationale grænser inden for en ikke alt for fjern fremtid;
- H. der henviser til, at der på klimakonferencen i Doha i december 2012, blev vedtaget en ændring af protokollen, der fastsætter en anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen gældende fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2020 med juridisk bindende tilsagn om emissionsnedbringelser, medtagelse af en ny gasart (nitrogentrifluorid), en ambitionsmekanisme, der sikrer en forenklet procedure, som gør det muligt for en part at justere sit tilsagn ved at hæve sit ambitionsniveau i en forpligtelsesperiode, og til slut en bestemmelse, som automatisk justerer en parts mål for at forhindre en stigning i dens emissioner i perioden 2013 til 2020 ud over de gennemsnitlige emissioner for årene 2008 til 2010;
- I. der henviser til, at partnerne til UNFCCC under COP18 vedtog et mål om kønsbalance i organer, der oprettes i henhold til konventionen og Kyotoprotokollen (Beslutning 23/CP.18), for at fremme kvinders medvirken og sikre en mere effektiv klimaændringspolitik, der behandler mænds og kvinders behov ligeligt, og for at holde rede på fremskridtene i virkeliggørelsen af målet om kønsbalance ved at fremme en kønsbevidst klimapolitik;

14. oktober 2015

- J. der henviser til, at afbødningen af den globale opvarmning ikke bør ses som en hindring for bestræbelserne på at opnå økonomisk vækst, men derimod skal ses som drivkraften i opnåelsen af ny og bæredygtig økonomisk vækst og beskæftigelse;
- K. der henviser til, at EU hidtil har spillet en fremtrædende rolle i bekæmpelsen af den globale opvarmning og vil fortsætte med at gøre det frem til en ny international klimaaftale i Paris i slutningen af 2015; der kræver, at dette ambitionsniveau deles af andre store forurenere;

Behov for hurtig handling på globalt plan

1. anerkender det ekstraordinære omfang og alvoren af de trusler, der opstår som følge af klimaændringer, og er yderst bekymret over, at verden er alvorligt på afveje i forhold til at begrænse den globale opvarmning til under 2 °C i forhold til det førindustrielle niveau; opfordrer regeringerne til omgående at træffe konkrete foranstaltninger over for klimaændringerne og i retning af en global ambitiøs og juridisk bindende aftale i Paris i 2015 med henblik på at nå dette mål;
2. bemærker, at det maksimale verdensomspændende kulstofbudget efter 2011 i henhold til konklusionerne i IPCC AR5 udgør 1 010 gigaton CO₂, hvis der skal være en rimelig chance for at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur på under 2 °C over det førindustrielle niveau; understreger, at alle lande skal bidrage, og at en forsinkelse af processen vil forøge omkostningerne og reducere valgmulighederne; understreger konklusionerne i rapporten om ny klimaøkonomi »Better Growth, Better Climate« om, at lande på alle indkomstniveauer har mulighed for at skabe varig økonomisk vækst, samtidig med at de reducerer de enorme risici, der er forbundet med klimaændringer; anbefaler, at aftaler og konventioner bør tilsigte at inddrage EU-tiltrædelseslandene i Den Europæiske Unions klimaprogrammer;
3. minder om, at en begrænsning af stigningen i temperaturen i verden til 2 °C i gennemsnit ikke er nogen garanti for, at det er muligt at undgå betydelige uønskede klimapåvirkninger; opfordrer partskonferencen til at vurdere muligheden for at begrænse den globale temperaturstigning til under 1,5 °C i gennemsnit;
4. henviser til konklusionerne i IPCC's femte vurderingsrapport, der på ud på, at selv et fuldstændigt ophør af CO₂-emissioner fra industrilandene ikke vil garantere, at målet på under 2 °C opnås uden betydelige nye tilsagn fra udviklingslande.
5. mener, at det er vigtigt, at alle landene fremlægger deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC) hurtigst muligt for at skabe en løftestangsvirkning og vise, at alle landene bevæger sig i samme retning afhængigt af deres nationale situation; mener, at INDC ligeledes kan omfatte tilpasningsforanstaltninger, da sådanne foranstaltninger er en prioritet for en række lande;
6. anerkender den afgørende betydning, som et stabilt klimasystem spiller for fødevarerikthed, energiproduktion, vand og sanitet, infrastruktur, bevarelse af biodiversitet og terrestriske og marine økosystemer samt fred og velstand på globalt plan; minder om, at klimaændringerne fremskynder tabet af biodiversitet; glæder sig derfor over encyklikaen »laudato si«;
7. glæder sig over G7-tilsagnet om at dekarbonisere den globale økonomi i løbet af dette århundrede og at omlægge energisektoren inden 2050; minder imidlertid om, at det ifølge videnskaben er nødvendigt at indlede dekarboniseringen meget tidligere, hvis der skal være reel chance for at forblive under 2 °C; anmoder de parter, der er i stand til det, om reelt at gennemføre deres nationale dekarboniseringsmål og -strategier ved at prioritere udfasning af emissioner fra kul, som er den mest forurenende energikilde;
8. gør opmærksom på, at de lande, der ikke har den nødvendige kapacitet til at udarbejde deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag, kan få bistand fra Den Globale Miljøfacilitet, De Forenede Nationers Udviklingsprogram eller den globale klimaalliance samt fra EU;

14. oktober 2015

En ambitiøs, global og juridisk bindende aftale

9. understreger, at 2015-protokollen skal være juridisk bindende og ambitiøs fra starten, når den vedtages i Paris, og at den bør tilsigte at udfase CO₂-emissionerne senest i 2015 eller kort tid efter for at holde verden på en omkostningseffektiv emissionsbane, som er kompatibel med »under 2 °C«-målet, og så CO₂-emissionsniveauet i verden topper så tidligt som muligt; opfordrer EU til at samarbejde med sine internationale partnere om dette og vise et godt eksempel på god praksis; understreger, at aftalen skal indeholde en forudsigelig ramme, som tilskynder erhvervslivet til at investere i og udvikle effektive teknologier til nedbringelse af CO₂-emissioner og til tilpasning;

10. advarer imod at stile efter globale emissionsnedbringelsesstrategier, der tillader væsentlige CO₂-emissioner i 2050 og derefter, da dette vil indebære store risici og være afhængigt af usikre, energiintensive og kostbare teknologier til at fjerne og lagre CO₂ fra atmosfæren; afhængigt af, hvor stor overskridelsen er, afhænger sådanne emissionsstrategiers evne til at holde klimaændringen under 2 °C af forekomsten og udbredt udnyttelse af biomasse til energi med CO₂-opfangning og -lagring (BECCS) og skovrejsning, uden at det er sandsynligt, at der vil stå jordarealer til rådighed, tillige med brugen af andre ukendte, endnu ikke udviklede teknologier til CO₂-fjernelse (CDR);

11. mener, at en ambitiøs og juridisk bindende international aftale ville bidrage til at fjerne bekymringen over CO₂-lækage og konkurrenceevne inden for de relevante sektorer og navnlig i den energiintensive sektor;

12. mener, at det i tilfælde af en kløft mellem ambitionsniveauet for de samlede INDC, der indgives inden Paris-møder og den nødvendige reduktion af CO₂-emissionerne for at holde temperaturen på under 2° over det førindustrielle niveau vil være nødvendigt at udarbejde et arbejdsprogram, der skal indledes i 2016, med henblik på at fastlægge yderligere reduktionsforanstaltninger; opfordrer til en omfattende revisionsproces, der skal foretages hvert femte år, og som vil sikre dynamikken i den gennemførte mekanisme og gøre det muligt at højne ambitionsniveauet for tilsagn om emissionsnedbringelser i overensstemmelse med de seneste videnskabelige data; opfordrer parterne til at støtte juridisk bindende femårige forpligtelsesperioder som den mest hensigtsmæssige valgmulighed for at undgå en fastlåsning på et lavt ambitionsniveau, øge den politiske ansvarlighed og give mulighed for en revision af målsætningerne, således at de passer til de videnskabelige henstillinger og til de nye teknologiske fremskridt, der muligvis vil gøre det muligt at hæve ambitionsniveauet;

13. er bekymret over, at en foreløbig analyse af den samlede virkning af de hidtil indgivne INDC'er fører til den konklusion, at disse INDC'er, hvis de ikke ændres, vil føre til en gennemsnitlig temperaturstigning i verden på mellem 2,7 og 3,5 °C; opfordrer parterne til under COP21-mødet i Paris at ændre de løbende INDC'er inden 2020 for at bringe dem i overensstemmelse med de seneste videnskabelige resultater og et sikkert kulstofbudget i verden, som er i overensstemmelse med 2 °C-målet;

14. opfordrer til nye impulser til styrkelse af EU's klimapolitik, hvilket ville bidrage til at sætte skub i de internationale klimadrøftelser og være i overensstemmelse med den øvre grænse i EU's tilsagn om at reducere drivhusgasemissionerne til mellem 80 og 95 % under 1990-niveauerne inden 2050; henviser til det bindende EU-mål om nedbringelse af drivhusgasemissionerne i 2030 med mindst 40 % i forhold til niveauet i 1990; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage supplerende forpligtelser, som bygger på de vedtagne 2030-mål, herunder tiltag uden for EU, således at verden bliver i stand til at opfylde målet på under 2 °C;

15. minder om sin beslutning af 5. februar 2014, hvori der opfordres til fastsættelse af tre bindende mål: et mål for energieffektivitet på 40 %, et mål for vedvarende energikilder på mindst 30 % og et mål for reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 40 %, og opfordrer endnu en gang Rådet og Kommissionen til — som en del af EU's ramme for klima- og energipolitikken frem til 2030 — at vedtage og gennemføre en mangesidet strategi baseret på gensidigt forstærkende, koordinerede og sammenhængende mål for nedbringelse af drivhusgasemissionerne, øget anvendelse af varige energikilder og forbedring af energieffektiviteten; henviser til, at målene for energieffektivitet og varige energikilder, som Parlamentet opfordrede til, vil føre til en betydelig større reduktion af drivhusgasemissionerne end 40 % i 2030;

14. oktober 2015

16. understreger behovet for en effektiv compliance-ordning, der gælder for alle parter til 2015-aftalen; understreger, at 2015-aftalen skal fremme åbenhed og ansvarlighed gennem en ordning, der bygger på fælles regler, herunder regnskabsregler og tilsyns-, rapporterings- og verificeringsordninger; mener, at udviklingen af åbenheds- og ansvarlighedsordningen skal foregå inden for rammerne af en gradvis konvergens;

17. understreger betydningen af at holde fast på respekten for menneskerettighederne som et centralt element i klimainsatsen og kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at Parisaftalen indeholder de nødvendige bestemmelser til at sikre menneskerettighedsdimensionen i klimaændringerne og støtte de fattigere lande, hvis kapacitet kommer under pres som følge af konsekvenserne af klimaændringerne; kræver i den forbindelse fuld respekt for de lokale samfunds og urbefolknings rettigheder, da de er særligt sårbare over for de negative konsekvenser af klimaændringerne;

18. kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at Parisaftalen anerkender, at respekt for og beskyttelse og fremme af menneskerettighederne, herunder ligestilling, fuld og lige deltagelse af kvinder og aktiv fremme af en retfærdig omstilling for arbejdskraften med sikring af ordentlige arbejdsforhold og kvalitetsjob til alle er en forudsætning for effektive, globale klimaforanstaltninger;

Ambitionerne i perioden før 2020 og Kyotoprotokollen

19. lægger særlig vægt på det presserende behov for fremskridt med hensyn til at få lukket det gigaton-hul, der er mellem de videnskabelige analyser og parternes nuværende tilsagn for perioden frem til 2020; understreger den vigtige rolle, som andre politiske foranstaltninger, som der bør gøres en kollektiv indsats for at få gennemført, spiller, herunder energieffektivitet, væsentlige energibesparelser, vedvarende energi, ressourceeffektivitet, udfasning af HFC'er, bæredygtig produktion og forbrug, udfasning af subsidier til fossile brændstoffer, herunder eksportfinansiering til kulraftværkteknologi, og styrkelse af den rolle, som en mere udbredt indførelse af CO₂-afgifter kan få for udfyldningen af gigaton-hullet;

20. henviser til, at EU nu er godt på vej til at nå 2020-målene for nedbringelse af drivhusgasemissioner og for vedvarende energi, at der er sket betydelige forbedringer i energiintensiteten takket være mere effektive bygninger, produkter, industriprocesser og køretøjer, og at den europæiske økonomi er vokset med 45 % siden 1990; understreger, at 20/20/20-målene for drivhusgasemissioner, vedvarende energi og energibesparelser har spillet en central rolle med hensyn til at drive denne proces fremad og bevare beskæftigelsen af mere end 4,2 millioner mennesker i forskellige miljøbrancher ⁽¹⁾ med konstant vækst under den økonomiske krise;

21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsende de seneste EU-drivhusgasemissionsprognoser for perioden op til 2020 til UNFCCC og meddele, at EU vil opnå en større nedbringelse af drivhusgasemissionerne end målet for 2020 med mindst 2 Gt;

22. præciserer, at den anden forpligtelsesperiode i henhold til Kyotoprotokollen, selv om den få et begrænset omfang, bør ses som et meget vigtigt midlertidigt skridt, og opfordrer derfor parterne, herunder EU-medlemsstaterne, til at afslutte ratifikationsprocessen så hurtigt som muligt og i alle tilfælde inden december 2015; henviser til, at Parlamentet har gjort sin del ved at afgive en samstemmende udtalelse, og at det er nødvendigt at inddrage civilsamfundet og sikre åbenhed for at øge den gensidige forståelse under forhandlingerne og skabe tillid blandt alle parterne op til konferencen i Paris;

⁽¹⁾ Data fra Eurostat om miljøbranchen, som der henvises til i »En politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030« (COM(2014)0015).

14. oktober 2015

Løsningsdagsorden

23. opfordrer EU og medlemsstaterne til at arbejde sammen med alle civilsamfundets aktører (lokale og regionale myndigheder, den private sektor, ngo'er, lokalsamfund) om udvikling af nedbringelsesinitiativer inden for nøglesektorer (energi, teknologier, byer, transport) samt initiativer vedrørende tilpasning og modstandsdygtighed, navnlig for adgang til vand, fødevarer sikkerhed eller risikoforebyggelse; opfordrer alle regeringer og alle civilsamfundets aktører til at støtte og styrke denne handlingsdagsorden;

24. understreger, at stadig flere ikkestatslige aktører bliver aktive for at dekarbonisere og øge modstandsdygtigheden over for til klimaændringerne; understreger derfor betydningen af en struktureret og konstruktiv dialog mellem regeringer, erhvervslivet, byer, regioner, internationale organisationer, civilsamfundet og højere læreanstalter for at mobilisere et solidt globalt tiltag hen imod robuste samfund med lave CO₂-emissioner; fremhæver deres rolle med hensyn til at skabe momentum forud for Paris-konferencen og med hensyn til »Lima-Paris-handlingsplanen«; gør i denne forbindelse opmærksom på, at Lima-Paris-handlingsplanen tilskynder initiativtagerne til at fremskynde deres arbejde og til at aflægge beretning om de første resultater på konferencen i Paris;

25. tilskynder til indførelse af ordninger, der gør det muligt at fremme denne løsningsdynamik, som f.eks. mærkning af civilsamfundets innovative projekter;

26. bemærker, at bioøkonomien har potentiale til at bidrage væsentligt til genindustrialiseringen og skabelsen af nye jobs i EU og resten af verden;

27. gør opmærksom på, at indsatsen for at skabe en cirkulær økonomi kan bidrage betydeligt til at nå målene, idet den er med til at bekæmpe fødevarer spild og genbruge råvarer;

28. minder parterne og FN om, at individuelle tiltag er lige så vigtige som regeringernes og institutionernes tiltag; opfordrer derfor til, at der gennemføres oplysningskampagner og andre kampagner, og at befolkningen får oplysninger om de små og store tiltag, som kan bidrage til bekæmpelsen af klimaændringerne i de udviklede lande samt i udviklingslandene;

29. opfordrer erhvervslivet til at erkende sit ansvar og til — også på forhånd — aktivt at støtte klimaaftalen;

En samlet indsats fra alle sektorer

30. glæder sig over indførelsen af emissionshandelssystemer globalt, herunder 17 emissionshandelssystemer, der fungerer i fire verdensdele, og som dækker 40 % af verdens BNP, hvilket bidrager til at nedbringe de samlede emissioner på en omkostningseffektiv måde; tilskynder Kommissionen til at fremme sammenknytningen mellem EU's emissionshandelssystem og de øvrige emissionshandelssystemer med henblik på etablering af et system med et internationalt emissionsmarked for at øge klimaambitionerne og samtidig bidrage til at mindske risikoen for CO₂-udslip ved at skabe lige vilkår; opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at en sammenkobling af EU ETS med andre systemer ikke underminerer EU's klimamål og anvendelsesområdet for EU ETS; opfordrer til udarbejdelse af regler for etablering af systemet, herunder regler for regnskabsførelse og sikring af, at de internationale markeder og forbindelserne mellem nationale CO₂-markeder fører til en permanent og yderligere reduktion og ikke undergraver nedbringelsesmålene i EU;

31. understreger nødvendigheden af at sikre et forudsigeligt reguleringsmiljø, der leder investeringerne i retning af foranstaltninger til nedbringelse af drivhusgasemissioner og fremmer overgangen til en kulstoffattig økonomi;

14. oktober 2015

32. opfordrer til, at der indgås en aftale, som dækker sektorer og emissioner på en sammenhængende måde og fastlægger absolutte mål for hele økonomien, kombineret med emissionsbudgetter, der sikrer det højeste mulige ambitionsniveau; understreger, at arealanvendelse (landbrug, skovbrug og anden arealanvendelse) i tråd med IPCC's konklusioner har store omkostningseffektive muligheder for afbødning og fremme af modstandsdygtigheden, og at der derfor er nødvendigt at styrke det internationale samarbejde for at maksimere CO₂-bindingspotentialet i skove og vådområder; understreger, at aftalen bør omfatte en omfattende regnskabsmæssig ramme for emissioner og optag gennem arealanvendelse (LULUCF); understreger navnlig, at afbødnings- og tilpasningstiltag i forbindelse med jordfordeling skal tilstræbe opfyldelsen af fælles mål og ikke være til skade for de bæredygtige udviklingsmål;

33. henviser til, at skovfældning og skovødelæggelse er ansvarlig for 20 % af de samlede drivhusgasemissioner i verden, og understreger skovenes betydning for modvirkning af klimaændringer og behovet for at styrke skovenes tilpasningsevne og modstandsdygtighed over for klimaændringer; opfordrer EU til at søge at nå sit mål med at stoppe tabet af skov i verden inden 2030 og i det mindste halvere rydningen af tropiske skove inden 2020 i forhold til niveauet i 2008; understreger, at opfyldelsen af disse forpligtelser sammen med genopretning af 350 mio. hektar skove som krævet i New York-erklæringen om skove kunne bevirke en nedbringelse af CO₂-emissionerne med mellem 4,5 og 8,8 milliarder tons om året i 2030; understreger, at opnåelse af målet på under 2 °C sandsynligvis vil være umulig uden en omfattende ny afbødningsindsats med fokus på tropeskovene (REDD+); anmoder endvidere EU om at øge den internationale finansiering til nedbringelse af skovrydning i udviklingslande;

34. henviser til effektiviteten af den eksisterende REDD+-afbødningsmekanisme og tilskynder medlemsstaterne til at indarbejde den i indsatsen for at afbøde virkningerne af klimaændringerne; opfordrer medlemsstaterne til at gå ind i frivillige, internationale modvirkningspartnerskaber med udviklingslande, der især er berørt af rydningen af tropiske skove, med henblik på at yde økonomisk og teknisk bistand for at stoppe skovrydningen gennem bæredygtige arealudnyttelsespolitikker eller forvaltningsreformer; anmoder endvidere Kommissionen om at foreslå effektive foranstaltninger for at stoppe importen til EU af varer, der stammer fra ulovlig skovrydning; understreger erhvervslivet rolle i elimineringen af efterspørgslen efter varer, der stammer fra ulovlig skovrydning;

35. minder om, at transport er den næststørste drivhusgasforurenende sektor, og kræver, at der indføres en række politikker med henblik på at nedbringe emissionerne fra denne sektor; gentager, at der er nødvendigt, at UNFCCC-parterne gør en indsats for effektivt at regulere og lægge loft over emissionerne fra luft- og søfarten i overensstemmelse med behovene og situationens hastende karakter; opfordrer alle parter til at arbejde gennem Organisationen for International Civil Luftfragt (ICAO) og Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) for at udvikle en global politikramme for at muliggøre en effektiv indsats og at træffe foranstaltninger for at fastsætte de fornødne mål inden udgangen af 2016 med henblik på at opnå de nødvendige nedbringelser for at opnå målet på under 2 °C;

36. opfordrer Kommissionen til at tilbyde støtte og ekspertbistand til parterne på COP21-konferencen i forbindelse med udarbejdelse af deres nationale bidrag og samtidig øge bevidstheden om transportsektorens rolle i forbindelse med vedtagelsen af omfattende strategier for begrænsning af drivhusgasemissioner;

37. påpeger, at både kort- og langsigtede afbødningsstrategier på transportområdet er afgørende, såfremt de ambitiøse mål for begrænsning af drivhusgasemissionerne skal opfyldes;

38. understreger betydningen af at tage hensyn til den særlige situation for øer og regioner i de yderste randområder med henblik på at sikre, at miljøpræstationer ikke påvirker navnlig mobiliteten i og adgangen til disse regioner;

14. oktober 2015

39. er af den opfattelse, at den overordnede klimamålsætning ikke vil kunne nås, hvis der ikke fokuseres mere på nedbringelse af emissioner fra transportsektoren, da transportsektoren er den eneste sektor, hvor emissionerne af drivhusgasser fortsat er vokset, nemlig med 30 % i løbet af de seneste 25 år; understreger, at målet kun kan nås gennem bindende mål for begrænsning af drivhusgasemissioner sammen med fuldstændig integration af vedvarende energikilder på markedet, en teknologineutral tilgang til dekarbonisering og en mere omfattende integreret transport- og investeringspolitik, der omfatter ændringer af transportformer sammen med teknologiske fremskridt samt forebyggelse af transportbehov (f.eks. grøn logistik, intelligent byplanlægning og integreret mobilitetsstyring);

40. påpeger, at mere end halvdelen af verdens befolkning nu bor i byer og storbyer, og at bytrafikken tegner sig for en væsentligt del af drivhusgasemissioner fra transportsektoren; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at øge bevidstheden om den rolle, bæredygtig mobilitet i byerne spiller med hensyn til at opfylde forpligtelserne til at gennemføre afbødende foranstaltninger; understreger, at ansvarlig fysisk planlægning og arealplanlægning og bæredygtige transportløsninger i byområder vil yde et effektivt bidrag til målet om at nedbringe CO₂-emissionerne;

41. understreger, at et godt energimiks er nødvendigt i transportsektoren og kan opnås ved at fremme alternative køretøjer, der kører på naturgas og biogas, og politikker, der skal styrke bæredygtige transportformer, bl.a. elektrificering af transporten og anvendelsen af intelligente transportsystemer; understreger, at det er vigtigt at fremhæve jernbaner, sporvogne, elbusser, elbiler og elcykler for at anlægge et perspektiv, hvor hele livcyklusser tages i betragtning, og at sigte efter en fuld udnyttelse af vedvarende energikilder; opfordrer kraftigt de lokale offentlige trafikmyndigheder og transportoperatører til at blive frontløbere med hensyn til at indføre kulstoffattige vognparker og teknologier;

42. påpeger det enorme potentiale, der er for at nedbringe emissionerne gennem øget energieffektivitet og anvendelse af ren energi; mener, at en maksimering af effektiviteten af energiforbruget overalt i verden er det første skridt i retning af at reducere energirelaterede emissioner, samtidig med at det bidrager til løsning af problemet med energifattigdom;

43. fremhæver de alvorlige negative og ofte uoprettelige konsekvenser af manglende handling i betragtning af, at klimaændringerne påvirker samtlige regioner i hele verden på forskellige, men stærkt skadelige, måder, hvilket fører til migrationsstrømme og tab af menneskeliv såvel som økonomiske, miljømæssige og sociale tab; fremhæver betydningen af videnskabelig dokumentation som drivkraft for langsigtede politiske beslutninger og understreger, at ambitionsniveauet bør være baseret på solide videnskabelige henstillinger; understreger, at et fælles globalt politisk og økonomisk skub til forsknings-, udviklings- og innovationspartnerskaber inden for rene og vedvarende energiteknologier og energieffektivitet er afgørende for at opfylde klimamålene og for at fremme væksten;

44. opfordrer EU til at intensivere bestræbelserne på at regulere en global udfasning af HFC'er i henhold til Montrealprotokollen; minder om, at EU har vedtaget en ambitiøs lovgivning med henblik på at udfase 79 % af HFC'er frem til 2030, idet klimavenlige alternativer er nemt tilgængelige, og deres potentiale skal udnyttes fuldt ud; bemærker, at udfasningen af anvendelsen af HFC'er repræsenterer en et forholdsvist nemt tiltag for at afbøde virkningerne i og uden for EU, og opfordrer EU til at være aktivt engageret i at fremme den globale indsats mod HFC'er;

Forskning, teknologisk udvikling og innovation

45. mener, at en øget anvendelse af rene energiteknologier, hvor de har størst virkning, afhænger af, at der opbygges og opretholdes en stærk innovationskapacitet både i udviklingslandene og i de nye vækstlande;

46. understreger, at fremme af innovation inden for teknologier og forretningsmodeller kan være en drivkraft for både økonomisk vækst og emissionsnedbringelse; understreger, at teknologien ikke automatisk vil gå i retning af mindre kulstof, men at dette vil kræve klare politiske signaler, herunder nedbringelse af markedsmæssige og reguleringsmæssige barrierer for nye teknologier og forretningsmodeller samt målrettede offentlige udgifter; tilskynder medlemsstaterne til at øge investeringerne i offentlig forskning og udvikling i energisektoren for at bidrage til at skabe den næste bølge af ressourceeffektive kulstoffattige teknologier;

14. oktober 2015

47. anerkender betydningen af forskning og innovation for bekæmpelsen af klimaændringer og opfordrer parterne til at gøre alt for at støtte forskere og fremme de nye teknologier, der kan bidrage til at nå de reduktionsmål, som måske bliver fastsat, samt foranstaltninger til afbødning af og tilpasning til klimaændringerne;
48. tilskynder Kommissionen til i højere grad at udnytte det forhold, at Horisont 2020 er fuldstændig åben for tredjelandes deltagelse, især inden for energi og klimaændringer;
49. mener, at EU's rumpolitik og investeringerne heri, herunder opsendelsen af satellitter, som spiller en vigtig rolle i overvågningen af industriulykker, skovrydning, ørkendannelse etc., plus samarbejde med partnere i tredjelande kan spille en væsentlig rolle i overvågningen og bekæmpelsen af klimaændringernes konsekvenser overalt i verden;
50. understreger, at EU bør øge sin indsats inden for teknologioverførsler til de mindst udviklede lande, samtidig med at eksisterende intellektuel ejendomsret respekteres;
51. kræver, at klimateknologisentrets og -netværkets og teknologieksekutivkomitéens roller i fremme af den teknologiske udvikling med henblik på afbødning af og tilpasning til klimaændringerne anerkendes fuldt ud og støttes;
52. glæder sig over de bestræbelser, der er gjort med hensyn til samarbejde mellem EU og USA's energiministerium, især omkring forskning i klimaforandringsteknologi; mener, at der er et stort potentiale for yderligere forskningssamarbejde mellem EU og andre store økonomier; mener, at resultaterne af offentligt finansieret forskning bør gøres gratis tilgængelige;
53. påpeger, at anvendelsen af rumbaserede aktiver bør tages i betragtning ved gennemførelsen af foranstaltninger til afbødning af og tilpasning til klimaændringer, navnlig gennem kontrol med og overvågning af drivhusgasemissioner; opfordrer indtrængende Kommissionen til at bidrage aktivt til et global overvågningssystem for CO₂ og CH₄; opfordrer Kommissionen til at fremme bestræbelserne på at udarbejde et EU-system til måling af drivhusgasemissioner på en selvstændig og uafhængig måde gennem anvendelse og udvidelse af Copernicusprogrammets missioner;

Klimafinansiering: Det centrale element i Parisaftalen

54. mener, at midler til gennemførelse, herunder klimafinansiering, teknologioverførsel og kapacitetsudvikling, kommer til at spille en afgørende rolle med hensyn til at nå frem til en aftale på konferencen i Paris, og opfordrer derfor EU og andre lande til at forberede en troværdig »finansiel pakke«, som dækker både perioden før og perioden efter 2020, med henblik på at underbygge en øget indsats for at nedbringe drivhusgasemissioner, beskytte skovene og tilpasse sig til konsekvenserne af klimaændringerne; opfordrer til, at klimafinansiering bliver omfattet af aftalen som et dynamisk element, der afspejler de skiftende miljømæssige og økonomiske realiteter og understøtter højnelsen af ambitionsniveauet med hensyn til reduktionsbidrag og tilpasningsforanstaltninger; de parter, der er i stand til det, om at bidrage til klimafinansieringen;
55. opfordrer EU og medlemsstaterne til at enes om en køreplan for optrapning af forudsigelig, ny og yderligere finansiering i tråd med eksisterende forpligtelser i retning af dets rimelige andel af det samlede tilstræbte beløb på 100 mia. USD om året senest i 2020 fra en række offentlige og private kilder og at rette op på den manglende balance i midlerne til henholdsvis afbødning og tilpasning; opfordrer EU til at tilskynde alle lande til at yde et retfærdigt bidrag til klimafinansiering; opfordrer til fastsættelse af robuste overvågnings- og ansvarlighedsbestemmelser med henblik på en effektiv kontrol med opfyldelsen af klimafinansieringstilsagn og -mål; minder om, at den stigende klimafinansiering fra bistandsbudgetterne også bør indebære en stigning i det samlede bistandsbudget som et første skridt i retning af fuld additionalitet;
56. opfordrer til konkrete EU-tilsagn og internationale tilsagn om at aktivere yderligere kilder til klimafinansiering, herunder henlæggelse af nogle af EU's ETS-emissionskvoter i perioden 2021-2030 og afsættelse af indtægter fra EU-indgreb og andre internationale indgreb over for emissioner fra luft- og skibsfarten til internationale klimafinansieringsformål og den grønne klimafond, bl.a. til teknologiske innovationsprojekter;

14. oktober 2015

57. opfordrer til en indførelse af en omfattende CO₂-afgift som et globalt anvendeligt instrument til håndtering af emissioner og tildeling af indtægterne fra emissionshandelsordningen til klimarelaterede investeringer sammen med indtægter fra CO₂-afgifter på brændstoffer inden for international transport; opfordrer endvidere til delvis anvendelse af landbrugsstøtten til at garantere investeringer i produktion og anvendelse af vedvarende energi inden for landbruget; understreger betydningen af at mobilisere kapital fra den private sektor og åbne op for de nødvendige investeringer i CO₂-teknologier; opfordrer til en ambitiøs indsats fra regeringer, offentlige og private finansinstitutter, herunder banker, pensionsfonde og forsikringsselskaber, for at tilpasse låne- og investeringspraksis til målet på under 2 °C og trække sig ud af fossile brændstoffer, herunder udfasning af eksportkreditter til investeringer i fossile brændstoffer; opfordrer til særlige offentlige garantier til fordel for grønne investeringer, mærker og skattefordele for grønne investeringsfonde og i forbindelse med udstedelse af grønne obligationer;

58. mener, at finanssektoren skal medregne klimarisici i dets investeringsbeslutninger; opfordrer Kommissionen, EU's medlemsstater og alle parterne i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) til at anvende alle de midler, som de råder over, til at tilskynde de finansielle aktører til at omlægge deres investeringer i det omfang, det er nødvendigt for at finansiere en reel omstilling til modstandsdygtige økonomier med et lavt emissionsniveau;

59. opfordrer til konkrete foranstaltninger, bl.a. en tidsplan i fortsættelse af tilsagnet fra G-20-landene i 2009 for udfasning af alle subsidier til fossile brændstoffer senest i 2020;

60. tilskynder de mest progressive aktører til frivilligt at give tilsagn om at bistå ved omstillingen til lavemissionsøkonomier ved at udnytte den gode praksis, der allerede er gennemført inden for sektoren; ønsker, at denne mobilisering styrkes, og at tilsagnene i fremtiden bliver mere strukturerede, navnlig via de registreringsplatforme, der er integreret i klimakonventionen;

61. bemærker de tætte forbindelser mellem konferencen om udviklingsfinansiering, FN's topmøde om bæredygtige udviklingsmål og den 21. partskonference under UNFCCC i 2015; anerkender, at konsekvenserne af klimaændringerne i alvorlig grad vil undergrave bestræbelserne på at opnå den planlagte bæredygtige udviklingsramme, og at den overordnede ramme for udviklingsfinansiering skal afstemmes med og kunne understøtte en CO₂-fattig og klimarobust verden;

62. opfordrer til fremme af private initiativer inden for finanssektoren, navnlig i forbindelse med G20-topmødet i november 2015, men generelt ved talrige arrangementer, der specifikt vedrører finansiering og indgår i forberedelsen af konferencen i Paris i 2015;

Opnåelse af modstandsdygtighed over for klimaændringer ved hjælp af tilpasning

63. understreger, at det er nødvendigt for alle lande at tilpasse sig, hvis de skal mindske de negative konsekvenser mest muligt og fuldt ud udnytte mulighederne for klimarobust vækst og bæredygtig udvikling, og at det ligeledes er nødvendigt, at dette spiller en central rolle i den nye aftale; opfordrer til, at der på denne baggrund fastsættes langsigtede tilpasningsmål; understreger, at foranstaltninger nu til at nedbringe CO₂-emissioner vil være billigere for verdensøkonomien og de nationale økonomier og ville gøre tilpasningsforanstaltningerne mindre bekostelige; erkender, at tilpasning er nødvendigt, navnlig i lande, der er meget sårbare over for disse påvirkninger, og at det navnlig er nødvendigt at sikre, at fødevarerproduktionen og den økonomiske udvikling kan fortsætte på en klimarobust måde; opfordrer til aktiv støtte til udformning af omfattende tilpasningsplaner i udviklingslande under hensyntagen til lokale aktørers praksis og urbefolkningens viden;

64. anerkender, at afbødningsambitionsniveauet, der er opnået gennem nationalt bestemte bidrag (NDC'er) har stor indflydelse på, hvilke tilpasningsbestræbelser der er behov for; anmoder om et globalt mål for tilpasning og tilpasningsfinansiering i Parisaftalen sammen med tilsagn om at udvikle yderligere tiltag for effektivt at håndtere tab og skader;

65. understreger nødvendigheden af at styrke koordinationen og den klimarelaterede risikostyring på EU-plan og af at fastlægge en klar tilpasningsstrategi for EU; opfordrer til gennemførelse af regionale tilpasningsstrategier;

14. oktober 2015

66. minder om, at udviklingslandene, særligt de mindst udviklede lande og små øudviklingslande, der er udviklingslande, har bidraget mindst til klimaændringerne, er de mest sårbare over for de negative konsekvenser af klimaændringerne og er dårligst i stand til at tilpasse sig; opfordrer til, at tilpasningsstøtte og støtte til oprettelse af tab og skader bliver afgørende elementer i Parisaftalen, og at udviklingslandene reelt bliver hjulpet under deres overgang til bæredygtige, vedvarende og CO₂-fattige energiformer, så deres tilpasningsbehov dækkes på kort såvel som lang sigt; opfordrer til, at problematikken vedrørende klimaflygtninge og omfanget heraf som følge af klimakatastrofer, der skyldes opvarmning af jorden, tages alvorligt;

67. understreger, at aftalen skal være fleksibel for at tage hensyn til de nationale omstændigheder og til udviklingslandenes behov og respektive kapacitet og visse landes særlige karakteristika, navnlig de mindst udviklede og små øers;

68. opfordrer de store udviklede økonomier til at udnytte deres eksisterende avancerede infrastruktur til at fremme, forstærke og udvikle bæredygtig vækst og forpligte sig til at hjælpe udviklingslande med at opbygge deres egen kapacitet for at sikre, at fremtidig økonomisk vækst i alle dele af verden opnås uden yderligere belastning af miljøet;

69. understreger betydningen af den rolle, som udviklingssamfundet, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og OECD's Komité for Udviklingsbistand (DAC) bør spille ved at arbejde tæt sammen med interessenter og relevante organisationer om at vurdere og afbøde de værste konsekvenser for menneskeheden af klimaændringerne, som forventes at blive en stor udfordring selv under et 2 °C-opvarmningsniveau;

70. fastholder, at det skal være en strategisk prioritet for EU og andre aktører på den internationale scene at tackle klimaproblematikken effektivt, og at dette forudsætter, at klimaforanstaltninger integreres i alle relevante politikker, og at man tilstræber konsekvens mellem de forskellige politikker; finder det vigtigt, at EU fremmer kulstoffattige udviklingsveje inden for alle relevante områder og sektorer, og opfordrer EU til at foreslå bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre, herunder med angivelse af måder, hvorpå EU planlægger at nedbringe forbruget og afkoble økonomisk aktivitet fra ødelæggelse af miljøet;

71. bemærker med bekymring, at 166 mio. mennesker blev tvunget til at forlade deres hjem på grund af oversvømmelser, storme, jordskælv eller andre katastrofer mellem 2008 og 2013; henleder navnlig opmærksomheden på, at klimarelateret udvikling i dele af Afrika kan bidrage til en optrapning af flygtningekrisen i Middelhavsområdet; beklager dybt det faktum, at man endnu ikke anerkender statussen som »klimaflygtning«, hvilket efterlader et juridisk tomrum, der rammer ofre, som ikke kan opnå flygtningestatus;

72. fastholder, at der bør gøres øgede bestræbelser på at tackle de globale klimaforandringer af både de industrialiserede lande og udviklingslandene i fællesskab i overensstemmelse med princippet om fælles, men differentieret ansvar;

73. understreger, at EU's mål i forbindelserne med den øvrige verden i henhold til artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) er at bidrage til solidaritet og til bæredygtig udvikling af Jorden samt til nøje overholdelse og udvikling af folkeretten; bemærker, at EU's politik på miljøområdet i henhold til artikel 191, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal fremme foranstaltninger på internationalt plan til bekæmpelse af klimaændringer;

Udvidelse af klimadiplomati

74. understreger behovet for, at klimadiplomati bliver en del af en omfattende tilgang til EU's indsats udadtil og i denne forbindelse betydningen af, at EU spiller en ambitiøs og central rolle på konferencen, taler med »én stemme« med henblik på at gøre fremskridt hen imod en international aftale og forbliver samlet i denne henseende;

75. opfordrer medlemsstaterne til at koordinere deres holdninger på dette område med EU's; understreger, at EU og medlemsstaterne har en enorm udenrigspolitisk kapacitet og må udvise lederskab inden for klimadiplomati og mobilisere dette net med henblik på at finde frem til en fælles holdning til de vigtigste af de emner, man skal nå til enighed om i Paris, nemlig modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, finansiering, udvikling og overførsel af teknologi, gennemsigtighed i foranstaltninger og støtte og kapacitetsopbygning;

14. oktober 2015

76. glæder sig over EU's handelsplan for klimadiplomati, der blev vedtaget af EU's Udenrigsråd den 19. januar 2015; forventer, at Kommissionen påtager sig en proaktiv rolle under forhandlingerne; anmoder den om at gøre det klart, at klimaændringer er denne Kommissions vigtigste strategiske prioritet, og at den skal organisere sig selv på en måde, så dette afspejles på alle niveauer og på tværs af alle politiske områder;

77. understreger EU's førende rolle med hensyn til klimapolitik og fremhæver behovet for koordination og etablering af en fælles holdning fra EU's medlemsstaters side; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte og intensivere deres diplomatiske indsats før og under konferencen med henblik på at forbedre deres forståelse for deres partners holdninger og tilskynde andre parter til at træffe effektive foranstaltninger til at overholde 2 °C-målsætningen og til at nå frem til aftaler og forpligtelser, navnlig fra USA, som går ud på at bringe de emissioner fra de største forurenere på linje med de emissioner, som EU-borgernes skal opfylde, idet de allerede har gjort sig store bestræbelser på at forene økonomisk udvikling med miljø- og klimabeskyttelse; opfordrer EU til at bruge sin indflydelse til at opnå et tættere samarbejde om klimaspørgsmål med nabo- og kandidatlandene;

78. understreger, at der er behov for øgede diplomatiske bestræbelser forud for og under konferencen for især at finde fælles grundlag for karakteren af differentieringen i parternes forpligtelser i lyset af deres nationale omstændigheder og for, hvilken rolle tab og skade skal spille i aftalen;

79. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at udvikle strategiske prioriteringer for den eksterne klimapolitik, der er fastlagt i de overordnede udenrigspolitiske mål, og til at sikre, at EU-delegationerne fokuserer mere intensivt på klimapolitikken, på at overvåge landenes indsats for at modvirke eller tilpasse sig klimaændringerne samt på at yde støtte til kapacitetsopbygning, og at de har de nødvendige midler til at gennemføre tiltag inden for klimaovervågning; opfordrer EU til at indgå i et nærmere samarbejde om klimaspørgsmål med nabo- og kandidatlande og indtrængende opfordre disse til at tilpasse deres politikker til EU's klimamål; opfordrer medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at oprette kontaktpunkter med fokus på klimaændringer i EU's delegationer og på medlemsstaternes ambassader;

80. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at alle foranstaltninger som en part til Paris-aftalen måtte vedtage med henblik på at stabilisere drivhusgaskoncentrationen i atmosfæren på et niveau, som vil forhindre farlig antropomorf påvirkning af klimasystemet, eller som vedrører nogle af de principper eller forpligtelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4 i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, ikke kan gøres til genstand for nuværende eller fremtidige traktater, som den pågældende part er berørt af, såfremt de skaber mulighed for investor-stat tvistbilæggelse;

81. anerkender betydningen af her forud for klimakonferencen i Paris at sætte ind mod klimaændringerne og den potentielle trussel, de udgør mod stabilitet og sikkerhed, samt betydningen af klimadiplomati;

Europa-Parlamentet

82. glæder sig over Kommissionens meddelelse og målsætningerne i EU's bidrag til COP21-klimakonferencen, der skal afholdes i Paris i december 2015;

83. forpligter sig til at udnytte sin internationale rolle og sit medlemskab af internationale parlamentariske netværk til konsekvent at gøre fremskridt hen imod en juridisk bindende og ambitiøs international klimaaftale i Paris;

84. påpeger, at lobbyaktiviteter før og under COP 21-forhandlingerne kan have indflydelse på udfaldet af forhandlingerne; understreger derfor, at sådanne aktiviteter bør være transparente, klart angivne i UNFCCC's daglige dagsorden for COP 21, og at konferencen bør tillade rimelig adgang for alle relevante interessenter;

14. oktober 2015

85. mener, at det, da det også vil skulle give sit samtykke til alle internationale aftaler, skal være godt integreret i EU's delegation; forventer derfor at få mulighed for at deltage i EU's koordineringsmøder i Paris;

o

o o

86. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og UNFCCC's sekretariat med anmodning om, at den bliver fremsendt til alle parter uden for EU.

14. oktober 2015

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2015)0356

Anmodning om ophævelse af Béla Kovács' immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 14. oktober 2015 om anmodning om ophævelse af Béla Kovács' parlamentariske immunitet (2014/2044(IMM))**

(2017/C 349/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 12. maj 2014 om ophævelse af Béla Kovács' immunitet, som er fremsendt af Dr. Péter Polt, Ungarns rigsadvokat, i forbindelse med en efterforskning, der skal foretages af den centrale øverste anklagemyndighed i Ungarn, og hvormed der blev givet meddelelse på plenarmødet den 3. juli 2014, til de yderligere forklaringer, som Dr. Polt har givet i sine skrivelser af 16. oktober 2014 og 23. marts 2015, og til udvekslingen af synspunkter med Dr. Polt på mødet i Retsudvalget den 14. juli 2015,
- der har hørt Béla Kovács, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 5,
- der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 4, stk. 2, i den ungarske grundlov, artikel 10, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, i lov LVII af 2004 om de ungarske medlemmer af Europa-Parlamentets status, og artikel 74, stk. 1 og 3, i lov XXXVI af 2012 om Ungarns nationalforsamling,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0291/2015),

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23).

14. oktober 2015

- A. der henviser til, at rigsadvokaten i Ungarn har anmodet om ophævelse af immuniteten for et medlem af Europa-Parlamentet, Béla Kovács, med henblik på at kunne foretage en efterforskning på grundlag af en begrundet mistanke for at afgøre, om han skal tiltales for spionage mod EU-institutionerne i henhold til artikel 261/A i lov C af 2012 om den ungarske straffelov; ifølge denne artikel straffes enhver person, der udfører efterretningsaktiviteter for et land uden for Den Europæiske Union mod Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen eller Rådet for Den Europæiske Union, i overensstemmelse med artikel 261; i henhold til artikel 261, stk. 1, gør enhver person, der udfører efterretningsaktiviteter for en udenlandsk magt eller en udenlandsk organisation mod Ungarn, sig skyldig i en forbrydelse, der kan straffes med fængsel på mellem to og otte år;
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres egen medlemsstats område skal nyde de immuniteter, der tilstås medlemmerne af den pågældende medlemsstats parlament;
- C. der henviser til, at medlemmerne af det nationale parlament i henhold til artikel 4, stk. 2, i den ungarske grundlov har ret til immunitet; i henhold til artikel 10, stk. 2, i lov LVII af 2004 om de ungarske medlemmer af Europa-Parlamentets status har medlemmerne af Europa-Parlamentet ret til samme immunitet som medlemmerne af det ungarske parlament; i henhold til artikel 74, stk. 1, i lov XXXVI af 2012 om nationalforsamlingen kan der kun indledes eller gennemføres en strafferetlig procedure eller anvendes en tvangsforanstaltning under en strafferetlig procedure mod et medlem med forudgående samtykke fra nationalforsamlingen; i henhold til artikel 74, stk. 3, i samme lov skal rigsadvokaten anmode om ophævelse af immuniteten for at kunne indlede efterforskningen;
- D. der henviser til, at den ungarske højesteret i sag Bf.I.2782/2002 fastslog, at den parlamentariske immunitet er begrænset til den strafferetlige procedure og ikke kan udvides til at omfatte foranstaltninger, der ikke er reguleret af strafferetsplejeloven, med henblik på at forebygge, opdage eller påvise en forbrydelse;
- E. der henviser til, at det fremgår af artikel 261/A i lov C af 2012 om den ungarske straffelov, at den strafbare handling, i relation til hvilken Béla Kovács kan gøres til genstand for efterforskning, kan straffes med virkning fra den 1. januar 2014;
- F. der henviser til, at den efterforskning og den eventuelle efterfølgende tiltale, der anmodes om ophævelse af immuniteten med henblik på, således er begrænset til begivenheder, der har fundet sted efter den 1. januar 2014;
- G. der henviser til, at det følger af den ungarske højesterets praksis, at indsamlingen af bevismateriale i henhold til lov CXXV af 1995 om de nationale sikkerhedstjenester før den nævnte dato var lovlig og ikke krævede ophævelse af immuniteten;
- H. der henviser til, at den strafferetlige efterforskning vil blive foretaget af den centrale øverste anklagemyndighed; i henhold til artikel 29, stk. 1, i den ungarske grundlov er rigsadvokaten og anklagemyndigheden uafhængige, de udfører deres opgaver uafhængigt af eksterne organisationer, og de handler i overensstemmelse med uskyldsformodningen;
- I. der henviser til, at ophævelsen af Béla Kovács' immunitet bør være underlagt betingelserne i forretningsordenens artikel 9, stk. 6;
- J. der henviser til, at Parlamentet i nærværende sag ikke har fundet noget bevis på *fumus persecutionis*, dvs. en tilstrækkelig alvorlig og præcis mistanke om, at anmodningen om ophævelse af immuniteten er blevet fremsat i forbindelse med en sag anlagt med den hensigt at skade det pågældende medlems politiske virksomhed;
1. vedtager at ophæve Béla Kovács' immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Ungarns kompetente myndighed og Béla Kovács.
-

6. oktober 2015

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2015)0325

ILO's konvention om tvangsarbejde: retligt samarbejde i straffesager ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere 2014-protokollen til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention om tvangsarbejde af 1930 med hensyn til artikel 1-4 i protokollen for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager (06731/2015 — C8-0078/2015 — 2014/0258(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 349/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (06731/2015),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 82, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0078/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, artikel 99, stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0226/2015),
1. godkender udkastet til Rådets afgørelse;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

6. oktober 2015

P8_TA(2015)0326

Afgørelse om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger (10010/2015 — C8-0182/2015 — 2013/0021(NLE))

(Høring)

(2017/C 349/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (10010/2015),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, i henhold til hvilken Rådet hørte Parlamentet (C8-0182/2015),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0265/2015),
1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.

6. oktober 2015

P8_TA(2015)0327

Afgørelse om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger ***Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om udkast til Rådets gennemførelses-afgørelse om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger (10012/2015 — C8-0186/2015 — 2013/0207(NLE))****(Høring)**

(2017/C 349/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (10012/2015),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, i henhold til hvilken Rådet hørte Parlamentet (C8-0186/2015),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0263/2015),
1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.

6. oktober 2015

P8_TA(2015)0328

Afgørelse om at underkaste 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV og methoxetamin kontrolforanstaltninger *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypropylvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger (10011/2015 — C8-0185/2015 — 2014/0183(NLE))

(Høring)

(2017/C 349/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (10011/2015),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, i henhold til hvilken Rådet hørte Parlamentet (C8-0185/2015),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0264/2015),
1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.

6. oktober 2015

P8_TA(2015)0329

Afgørelse om at underkaste 4,4'-DMAR og MT-45 kontrolforanstaltninger *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste 4-methyl-5-(4-methylphenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4'-DMAR) og 1-cyclohexyl-4-(1,2-diphenylethyl)piperazin (MT-45) kontrolforanstaltninger (10009/2015 — C8-0183/2015 — 2014/0340(NLE))

(Høring)

(2017/C 349/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (10009/2015),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, i henhold til hvilken Rådet hørte Parlamentet (C8-0183/2015),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0262/2015),
1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.

6. oktober 2015

P8_TA(2015)0330

Mobilisering af EU's Solidaritetsfond: katastrofer i Bulgarien og Grækenland i 2015

Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i henhold til punkt 11 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (katastrofer i Bulgarien og Grækenland i 2015) (COM(2015)0370 — C8-0198/2015 — 2015/2151(BUD))

(2017/C 349/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0370 — C8-0198/2015),
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 10,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾, særlig punkt 11,
 - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0253/2015),
1. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 2. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt (EU) 2015/1872.)

⁽¹⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

6. oktober 2015

P8_TA(2015)0332

Fælles bestemmelser for de europæiske fonde for så vidt angår specifikke foranstaltninger for Grækenland *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond for så vidt angår specifikke foranstaltninger for Grækenland (COM(2015)0365 — C8-0192/2015 — 2015/0160(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 349/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0365),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 177 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0192/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til udtalelse fra Budgetudvalget om forslagens finansielle forenelighed,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 16. september 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til skrivelse fra Fiskeriudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59, artikel 50, stk. 1, og artikel 41,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0260/2015),
- A. der henviser til, at den foreslåede ændring af forordningen er en ekstraordinær foranstaltning, der har til formål at yde øjeblikkelig støtte til Grækenland ved at give landet mulighed for inden udgangen af 2015 at få adgang til og bruge EU-midler til samhørighedspolitikken, der stadig er til rådighed fra programmeringsperioden 2007–2013, og at vedtagelsen heraf derfor haster;
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

6. oktober 2015

P8_TC1-COD(2015)0160

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/... om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår specifikke foranstaltninger for Grækenland

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2015/1839.)

6. oktober 2015

P8_TA(2015)0333

Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ansøgning EGF/2015/002 DE/Adam Opel — Tyskland

Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2015/002 DE/Adam Opel, Tyskland) (COM(2015)0342 — C8-0249/2015 — 2015/2208(BUD))

(2017/C 349/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0342 — C8-0249/2015),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF-forordningen),
 - Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 ⁽²⁾, især artikel 12,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ (IIA af 2. december 2013), særlig punkt 13,
 - der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 13 i IIA af 2. december 2013,
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0273/2015),
- A. der henviser til, at Unionen har oprettet lovgivnings- og budgetmæssige instrumenter, der skal yde supplerende støtte til arbejdstagere, som er ramt af konsekvenserne af de store strukturelle ændringer i verdenshandelen eller den globale finansielle og økonomiske krise, og hjælpe disse med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 2. december 2013 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);
- C. der henviser til, at vedtagelsen af EGF-forordningen afspejler den aftale, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet om at genindføre kriseanvendelseskriteriet, øge Unionens økonomiske støtte til 60 % af de anslåede samlede omkostninger ved de foreslåede foranstaltninger, øge effektiviteten af behandlingen af EGF-ansøgninger i Kommissionen og af Parlamentet og Rådet ved at forkorte perioden for vurdering og godkendelse, udvide omfanget af støtteberettigede foranstaltninger og modtagere ved at inkludere selvstændige erhvervsdrivende og unge og yde støtte til incitamenter til virksomhedsopretning;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

6. oktober 2015

D. der henviser til, at Tyskland har indgivet ansøgning EGF/2015/002 DE/Adam Opel om økonomisk støtte fra EGF som følge af afskedigelsen af 2 881 personer fra Adam Opel AG, som er aktiv i NACE rev. 2, hovedgruppe 29 (»Fremstilling af motorkøretøjer, påhængsvogne og sættevogne«) ⁽¹⁾, og hos én leverandør;

E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen;

1. er enig med Kommissionen i, at betingelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Tyskland derfor er berettiget til en økonomisk støtte på 6 958 623 EUR i henhold til nævnte forordning;

2. bemærker, at de tyske myndigheder indsendte ansøgningen om støtte fra EGF den 26. februar 2015, og vurderingen heraf blev afsluttet af Kommissionen den 14. juli 2015 og meddelt Parlamentet den 1. september 2015; glæder sig over den hurtige vurderingsperiode på under fem måneder;

3. bemærker, at bilsalget i Vesteuropa er faldet drastisk og har nået sit laveste punkt i 20 år ⁽²⁾, og understreger, at antallet af biler, der er solgt i Europa, er det laveste siden 1997; konkluderer, at disse hændelser er direkte forbundet med den globale finansielle og økonomiske krise som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 546/2009 ⁽³⁾; understreger endvidere, at fabrikanten af små og mellemstore køretøjer fra mellempris-segmentet er blevet særlig hårdt ramt, og at Adam Opel AG, der er en af de vigtigste aktører i mellempris-segmentet for små og mellemstore køretøjer, således er blevet særligt hårdt ramt af krisen, mens salget af henholdsvis økonomi- og luksuskøretøjer ikke i samme grad er blevet påvirket af krisen;

4. bemærker, at antallet af nyregistrerede biler i EU's og EFTA's medlemsstater oplevede et fald på 25 % mellem 2007 og 2013 (et fald fra mere end 16 millioner nyregistrerede biler til 12 millioner ifølge Foreningen af Europæiske Automobilfabrikanten); fremhæver i denne forbindelse, at salget af biler af mærket Opel/Vauxhall faldt voldsomt i Europa, med en nedgang på 39 % mellem 2007 og 2013;

5. bemærker endvidere, at Adam Opel AG er blevet forfordelt af General Motors — koncernen, der ejer Adam Opel AG — som kun gav Opel lov til at sælge i Europa, hvorved Opel blev udelukket fra nye markeder på andre kontinenter; mener, at sparepolitikker, som pålægges i europæiske lande, har bidraget til det dramatiske fald i salget af Opel/Vauxhall;

6. bemærker, at disse afskedigelser vil have en betydelig negativ indvirkning på den lokale økonomi i Bochum; minder om, at Bochum er en by i Ruhr-distriktet, et stærkt urbaniseret industriområde i den tyske delstat Nordrhein-Westfalen, der ligesom andre traditionelle kul- og stålproducerende regioner siden 1960'erne har stået over for enorme strukturelle udfordringer; understreger, at arbejdsløsheden i Ruhr-distriktet allerede ligger langt over gennemsnittet i Tyskland;

7. minder om, at Bochum allerede har modtaget støtte fra EGF, efter at Nokia indstillede produktionen af mobiltelefoner, med et tab på mere end 1 300 arbejdspladser; bemærker, at Outokumpu agter at indstille produktionen af rustfrit stål i Bochum ved udgangen af 2015, hvilket vil føre til en yderligere afindustrialisering af byen og en forværring af situationen på lokalt og regionalt plan;

8. bemærker, at NACE rev. 2 hovedgruppe 29 (Fremstilling af motorkøretøjer, påhængsvogne og sættevogne) hidtil har været genstand for 21 EGF-ansøgninger, hvoraf 11 var baseret på handelsrelateret globalisering og 10 på den globale finansielle og økonomiske krise; minder i denne forbindelse om EGF ansøgning EGF/2010/031/General Motors i Belgien, som var en følge af, at Opel lukkede deres produktionsanlæg i Antwerpen, Belgien;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Foreningen af Europæiske Automobilfabrikanten (ACEA), »The Automobile Industry Pocket Guide 2014–2015«, s. 57ff.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 546/2009 af 18. juni 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EUT L 167 af 29.6.2009, s. 26).

6. oktober 2015

9. glæder sig over, at de tyske myndigheder — for hurtigt at hjælpe arbejdstagerne — besluttede at indlede gennemførelsen af de individualiserede tilbud til de berørte arbejdstagere den 1. januar 2015, længe før afgørelsen og endda før ansøgningen om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke;

10. bemærker, at de afskedigede arbejdstagere kan drage fordel af en række foranstaltninger, der tager sigte på at reintegrere dem på arbejdsmarkedet; mener, at det anslåede antal deltagere i rådgivningstjenester i forbindelse med virksomhedsoprettelse er beskeden med kun 25 anslåede støttemodtagere;

11. glæder sig over, at forvaltningen og kontrollen med denne ansøgning vil blive forvaltet af de samme organer, som forvalter Den Europæiske Socialfond i forbundsministeriet for beskæftigelse og sociale anliggender, og som også administrerede den tidligere EGF-støtte;

12. bemærker, at Tyskland planlægger følgende typer foranstaltninger for de afskedigede arbejdstagere, der er omfattet af denne ansøgning: erhvervsuddannelsesforanstaltninger (Qualifizierungen), erhvervsvejledning (Berufsorientierung), peer-grupper/workshopper, rådgivningstjeneste i forbindelse med virksomhedsoprettelse (Existenzgründerberatung), jobsøgning (Stellenakquise)/jobmesser (Jobmessen), opfølgingshjælp og rådgivning (Nachbetreuung und -Beratung) og uddannelsestilskud (Transferkurzarbeitergeld);

13. bemærker, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud er blevet udarbejdet i samråd med arbejdsmarkedets parter gennem etableringen af transfervirksomheder;

14. bemærker, at myndighederne planlægger at anvende de maksimalt tilladte 35 % af de samlede omkostninger ved den samordnede pakke af individualiserede tilbud om tilskud og incitamenter i form af et uddannelsestilskud (Transferkurzarbeitergeld), som udgør 60 % eller 67 % af en arbejdstagers tidligere nettoindtægt — afhængigt af støttemodtagerens husstandssituation;

15. understreger, at finansieringen af uddannelsestilskud (i den foreliggende sag Transferkurzarbeitergeld) ikke må erstatte medlemsstatens eller den tidligere arbejdsgivers retlige forpligtelse; opfordrer både Kommissionen og medlemsstaten til at give en klar og sammenhængende præcisering af, i hvilken udstrækning uddannelsestilskuddet udgør en retlig forpligtelse, når transferselskabet er oprettet; anmoder om sammenhæng i såvel finansieringspraksis som i forbindelse med oplysninger til Parlamentet; forventer derfor, at Kommissionen foretager en grundig og sammenhængende analyse og giver nærmere oplysninger om de elementer, der går ud over medlemsstaternes juridiske forpligtelser; gentager sin holdning om, at EGF-midler bør anvendes til »Transferkurzarbeitergeld« for at gøre det muligt for transferselskabet at gå ud over, hvad det normalt ville kunne gøre for arbejdstagerne, ved at iværksætte mere individualiserede og dybdegående foranstaltninger, end det ellers ville have været muligt uden EGF-støtte; understreger, at Parlamentet fortsat vil overvåge, at EGF ikke anvendes til at erstatte en medlemsstats eller en virksomheds forpligtelser;

16. opfordrer Kommissionen til at indføre en konsekvent tilgang i tilfælde af ansøgninger, herunder i forbindelse med »Transferkurzarbeitergeld«-foranstaltningen, ved konsekvent at definere den i hver enkelt ansøgning og grundigt kontrollere og angive dokumentation for, at den særlige foranstaltning rent faktisk er berettiget til EGF-finansiering, jf. artikel 7 i EGF-forordningen, og ikke på nogen måde anvendes til erstatning for passive socialsikringsforanstaltninger, og at risikoen for dobbeltfinansiering er udelukket;

17. bemærker, at arbejdsmarkedets parter blev enige om oprettelsen af tre transfervirksomheder for at gennemføre foranstaltningerne for de afskedigede arbejdstagere, hvilket er i overensstemmelse med den praksis, der følges i Tyskland; glæder sig over, at de afskedigede arbejdstagere fra leverandørvirksomheden (Johnson Controls Objekt Bochum GmbH & Co. KG) også vil blive tilbudt at deltage i de foranstaltninger, som transferselskaberne arrangerer;

18. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstageres beskæftigelsesegnethed ved hjælp af tilpassede uddannelsestilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele arbejdstagerens arbejdsliv; forventer, at uddannelsestilbuddene i den samordnede pakke ikke blot skræddersys til de afskedigede arbejdstageres behov, men også til det faktiske erhvervsklima;

6. oktober 2015

19. minder om, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud i overensstemmelse med artikel 7 i EGF-forordningen bør udformes på en måde, der tager højde for fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og efterspurgte færdigheder og være forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi;
20. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres gennem EGF, omfatter oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; understreger, at de tyske myndigheder bekræfter, at de støtteberettigede foranstaltninger ikke modtager støtte fra andre EU-finansieringsinstrumenter; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger og sikre, at der ikke kan finde nogen overlappning sted mellem EU-finansierede tjenester;
21. påskønner den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om hurtigere frigivelse af tilskuddene; noterer sig det tidspres, som den nye tidsplan indebærer, og den potentielle indvirkning på effektiviteten af sagsbehandlingen;
22. godkender den afgørelse, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
23. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
24. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE****om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Tyskland — EGF/2015/002 DE/Adam Opel)**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2015/1871.)

6. oktober 2015

P8_TA(2015)0334

Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ansøgning EGF/2015/003 BE/Ford Genk — Belgien

Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2015/003 BE/Ford Genk, Belgien) (COM(2015)0336 — C8-0250/2015 — 2015/2209(BUD))

(2017/C 349/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0336 — C8-0250/2015),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF-forordningen),
 - Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 ⁽²⁾, især artikel 12,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ (IIA af 2. december 2013), særlig punkt 13,
 - der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 13 i IIA af 2. december 2013,
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0272/2015),
- A. der henviser til, at Unionen har oprettet lovgivnings- og budgetmæssige instrumenter, der skal yde supplerende støtte til arbejdstagere, som er ramt af konsekvenserne af de store strukturelle ændringer i verdenshandelen eller den globale finansielle og økonomiske krise, og hjælpe disse med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 2. december 2013 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

6. oktober 2015

- C. der henviser til, at vedtagelsen af EGF-forordningen afspejler den aftale, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet om at genindføre kriseanvendelseskriteriet, øge Unionens økonomiske støtte til 60 % af de anslåede samlede omkostninger ved de foreslåede foranstaltninger, øge effektiviteten af behandlingen af EGF-ansøgninger i Kommissionen og af Parlamentet og Rådet ved at forkorte perioden for vurdering og godkendelse, udvide omfanget af støtteberettigede foranstaltninger og modtagere ved at inkludere selvstændige erhvervsdrivende og unge og yde støtte til incitamenter til virksomhedsopretning;
- D. der henviser til, at Belgien har indgivet ansøgning EGF/2015/003 BE/Ford Genk om økonomisk støtte fra EGF som følge af 5 111 afskedigelser, heraf 3 701 afskedigelser hos Ford Genk, der er aktive inden for hovedgruppe 29 i NACE rev. 2, (»Fremstilling af motorkøretøjer, påhængsvogne og sættevogne«⁽¹⁾), og 1 180 afskedigelser hos 11 leverandører og producenter i efterfølgende produktionsled, der henviser til, at et anslået antal på 4 500 afskedigede arbejdstagere forventes at deltage i foranstaltningerne;
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen;
- er enig med Kommissionen i, at betingelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Belgien derfor er berettiget til en økonomisk støtte på 6 268 564 EUR ud af de samlede omkostninger på 10 447 607 EUR i henhold til nævnte forordning;
 - bemærker, at de belgiske myndigheder indsendte ansøgningen om økonomisk støtte fra EGF den 24. marts 2015, og at behandlingen heraf blev afsluttet af Kommissionen den 14. juli 2015 og meddelt Parlamentet den 1. september 2015; glæder sig over den hurtige vurderingsperiode på under fem måneder;
 - bemærker, at produktionen af personbiler faldt med 14,6 % i EU27 mellem 2007 og 2012, og at Kina i samme periode mere end fordoblede sin markedsandel inden for produktion af personbiler; konkluderer, at disse hændelser er direkte knyttet til gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, der kan tilskrives globalisering;
 - minder om, at den første afskedigelsesrunde i Ford Genk i 2013 åbnede mulighed for den første EGF-ansøgning, som også var baseret på globalisering, og som i øjeblikket er ved at blive gennemført⁽²⁾, og at denne anden ansøgning vedrører afskedigelserne hos Ford Genk-fabrikken, som blev gennemført i 2014 inden den endelige lukning af anlægget i december 2014;
 - bemærker, at den belgiske bilindustri har oplevet et fald i produktionen på 15,58 %, mens den samlede produktion steg med 18,9 %;
 - minder om, at Ford Genk har været den største arbejdsgiver i provinsen Limburg; bemærker, at afskedigelserne i betragtelig grad skader Limburgs økonomi med et samlet tab på mere end 8 000 arbejdspladser (herunder indirekte tab af arbejdspladser), hvoraf de fleste er unionsborgere mellem 30 og 54 år, og medfører en stigning i arbejdsløsheden på mellem 1,8 og 2 procentpoint (op til en stigning på 29,4 % i regionens arbejdsløshedsprocent fra 6,8 % til 8,8 %), et fald i BNP på mellem 2,6 % og 2,9 % og et potentielt fald i arbejdsproduktiviteten på 10,9 %, idet bilindustrien er af stor betydning for arbejdsproduktiviteten i regionen;
 - bemærker, at NACE rev. 2 hovedgruppe 29 (Fremstilling af motorkøretøjer, påhængsvogne og sættevogne) hidtil har været genstand for 22 EGF-ansøgninger, hvoraf 12 var baseret på handelsrelateret globalisering og 10 på den globale finansielle og økonomiske krise; anbefaler derfor, at Kommissionen foretager en undersøgelse af de asiatiske og sydamerikanske markeder med henblik på at gøre det muligt for EU's fabrikker at få mere at vide om de nye importlicenskrav, og hvordan man kan være mere til stede og konkurrencedygtig på disse markeder;
 - glæder sig over, at de belgiske myndigheder for at sikre arbejdstagerne hurtig hjælp besluttede at sætte de individualiserede tilbud til de berørte arbejdstagere i værk den 1. januar 2015, længe før afgørelsen og endog ansøgningen om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGF/2013/012 BE/Ford Genk (COM(2014)0532).

6. oktober 2015

9. bemærker, at Belgien planlægger tre typer foranstaltninger for de afskedigede arbejdstagere, der er omfattet af denne ansøgning, nemlig i) individuel hjælp til jobsøgning, sagsbehandling og generelle informationstjenester, ii) efteruddannelse og omskoling og iii) tilskud og incitamenter;
10. glæder sig over, at de afskedigede arbejdstagere kan drage fordel af en bred vifte af foreslåede foranstaltninger, der indeholder en række foranstaltninger til individuel hjælp til jobsøgning, sagsforvaltning og generelle informationstjenester, uddannelse og omskoling, også fra den tidligere arbejdsgiver;
11. bemærker, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud er blevet udarbejdet i samråd med modtagerne, deres repræsentanter, arbejdsmarkedets parter, lokale, regionale og nationale offentlige arbejdsformidlinger og uddannelsesinstitutioner samt virksomheden;
12. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstageres beskæftigelsesegnethed ved hjælp af tilpassede uddannelsestilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele arbejdstagerens arbejdsliv; forventer, at uddannelsestilbuddene i den samordnede pakke ikke blot skræddersys til de afskedigede arbejdstageres behov, men også til det faktiske erhvervsklima;
13. understreger, at foranstaltningerne på erhvervsuddannelsesområdet bør have til formål at forbedre arbejdstagernes beskæftigelsesegnethed og bør tilpasses de aktuelle behov på arbejdsmarkedet; bemærker samtidig, at uddannelses- og videreuddannelsesforanstaltningerne bør anerkende og også bygge på de specifikke færdigheder og kompetencer, som de berørte arbejdstagere har erhvervet i bilindustrien eller i industrier, der fungerer som leverandør til bilindustrien;
14. minder om, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud i overensstemmelse med artikel 7 i EGF-forordningen bør udformes på en måde, der tager højde for fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og efterspurgt færdigheder og være forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi;
15. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres gennem EGF, omfatter oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; understreger, at de belgiske myndigheder bekræfter, at de støtteberettigede foranstaltninger ikke modtager støtte fra andre EU-finansieringsinstrumenter; gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremlægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger og sikre, at der ikke kan finde nogen overlappning sted mellem EU-finansierede tjenester;
16. glæder sig over, at myndighederne agter at anvende størstedelen af midlerne til individualiserede tilbud, og over, at kun 4,94 % af de samlede omkostninger ved den samordnede pakke af individualiserede tilbud vil blive anvendt til tilskud og incitamenter, som fortsat er væsentlig lavere end de maksimalt tilladte 35 %;
17. påskønner den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om hurtigere frigivelse af tilskuddene; noterer sig det tidspres, som den nye tidsplan indebærer, og den potentielle indvirkning på effektiviteten af sagsbehandlingen;
18. godkender den afgørelse, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
19. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE****om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Belgien — EGF/2015/003 BE/Ford Genk)**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2015/1869.)

6. oktober 2015

P8_TA(2015)0335

Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ansøgning EGF/2015/004 IT/Alitalia — Italien

Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2015/004 IT/Alitalia, Italien) (COM(2015)0397 — C8-0252/2015 — 2015/2212(BUD))

(2017/C 349/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0397 — C8-0252/2015),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF-forordningen),
 - Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 ⁽²⁾, især artikel 12,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ (IIA af 2. december 2013), særlig punkt 13,
 - der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 13 i IIA af 2. december 2013,
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0274/2015),
- A. der henviser til, at Unionen har oprettet lovgivnings- og budgetmæssige instrumenter, der skal yde supplerende støtte til arbejdstagere, som er ramt af konsekvenserne af de store strukturelle ændringer i verdenshandelen eller den globale finansielle og økonomiske krise, og hjælpe disse med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 2. december 2013 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

6. oktober 2015

- C. der henviser til, at vedtagelsen af EGF-forordningen afspejler den aftale, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet om at genindføre kriseanvendelseskriteriet, fastlægge Unionens økonomiske støtte til 60 % af de samlede anslåede omkostninger ved de foreslåede foranstaltninger, øge effektiviteten af behandlingen af EGF-ansøgninger i Kommissionen og af Parlamentet og Rådet ved at forkorte perioden for vurdering og godkendelse, udvide omfanget af støtteberettigede foranstaltninger og modtagere ved at inkludere selvstændige erhvervsdrivende og unge og yde støtte til incitamenter til virksomhedsetablering;
- D. der henviser til, at Italien har indsendt ansøgning EGF/2015/004 IT/Alitalia om økonomisk støtte fra EGF som følge af 1 249 afskedigelser i Gruppo Italia, der er aktiv i NACE rev. 2 hovedgruppe 51 (Lufttransport) ⁽¹⁾ i NUTS ⁽²⁾ 2-regionen Lazio, og at det anslås, at 184 afskedigede arbejdstagere forventes at deltage i foranstaltningerne;
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen;
- er enig med Kommissionen i, at betingelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Italien derfor er berettiget til en økonomisk støtte på 1 414 848 EUR i henhold til nævnte forordning;
 - bemærker, at de italienske myndigheder indsendte ansøgningen om økonomisk støtte fra EGF den 24. marts 2015, og at vurderingen heraf blev afsluttet af Kommissionen den 7. august 2015 og meddelt Parlamentet den 1. september 2015; glæder sig over den hurtige vurderingsperiode på under fem måneder;
 - bemærker, at det internationale marked for lufttransport har været ramt af alvorlige økonomiske forstyrrelser, navnlig faldet i Unionens markedsandel og en enorm stigning i antallet af passagerer, der rejser med luftfartselskaber fra Golfområdet og Tyrkiet, som er sket på bekostning af europæiske selskaber, såsom Alitalia;
 - minder om, at den økonomiske og finansielle krise ikke har påvirket beskæftigelsen i Lazio i lige så høj grad som beskæftigelsen på nationalt plan, men at enhver yderligere stigning i arbejdsløsheden sætter CIG-ydelsesordningen ⁽³⁾ under pres;
 - bemærker, at NACE rev. 2 hovedgruppe 51 (Lufttransport) hidtil har været genstand for én anden ansøgning om støtte fra EGF ⁽⁴⁾, som også var baseret på handelsrelateret globalisering;
 - glæder sig over de italienske myndigheders fokus på aktiv jobsøgning og uddannelsesforanstaltninger, herunder en genansættelsesordning, der er målrettet mod afskedigede arbejdstagere over 50 år;
 - glæder sig over, at de italienske myndigheder for at sikre arbejdstagerne hurtig hjælp besluttede at iværksætte de individualiserede tilbud til de berørte arbejdstagere den 1. april 2015, længe før afgørelsen om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke;
 - bemærker, at foranstaltninger under EGF-forordningens artikel 7, stk. 4 — forberedende aktiviteter, forvaltning, oplysning og offentlig omtale og rapporteringsaktiviteter — udgør en forholdsvist høj andel af de samlede omkostninger (3,99 %);

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1046/2012 af 8. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) for så vidt angår indberetningen af tidsrækker for den nye regionale opdeling (EUT L 310 af 9.11.2012, s. 34).

⁽³⁾ *Cassa Integrazione Guadagno* (CIG) er en ydelse, der har til formål at sikre et vist indtægtsniveau for arbejdstagere, der er forhindret i at varetage deres arbejde. CIG udløses i tilfælde af nedsættelse eller ophør af produktionsaktiviteter på grund af sanering, omstrukturering, virksomhedskrise og konkursbehandling, som har alvorlige konsekvenser for det lokale arbejdsmarked. CIG er et redskab, som forhindrer afskedigelsen af arbejdstagere ved at tillade virksomheder at undgå de arbejdskraftomkostninger, der midlertidigt ikke er nødvendige, mens virksomhederne venter på at genoptage deres normale produktionsaktiviteter. CIG er dog ofte forløberen for *mobilità*.

⁽⁴⁾ EGF/2013/014 FR Air France (COM(2014)0701).

6. oktober 2015

9. beklager, at kun 184 (14,7 %) ud af de 1 249 støtteberettigede personer er omfattet af de foreslåede foranstaltninger, hvilket udgør en meget lav andel af alle de afskedigede arbejdstagere;
10. glæder sig over, at alle 184 identificerede støttemodtagere forventes at drage fordel af de individualiserede tilbud;
11. bemærker, at Italien planlægger fem typer foranstaltninger for de afskedigede arbejdstagere, der er omfattet af denne ansøgning, nemlig (i) registrering og kompetencevurdering, (ii) aktiv støtte til jobsøgning, (iii) uddannelse, (iv) godtgørelse af mobilitetsomkostninger og (v) ansættelsestilskud til personer over 50 år;
12. bemærker, at tilskud og incitamenter er begrænset til mobilitetsomkostninger og ansættelsestilskud og vil ligge under det tilladte maksimumsbeløb på 35 % af de samlede omkostninger ved den samordnede pakke af individualiserede tilbud, som fastsat i EGF-forordningen;
13. glæder sig over ansættelsestilskuddet til arbejdstagere over 50 år; mener, at den måde, hvorpå tilskuddene er differentieret, vil tilskynde til ansættelse af de pågældende arbejdstagere på bedre vilkår;
14. bemærker, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud er blevet udarbejdet i samråd med arbejdsmarkedets parter, de akkrediterede agenturer, der tilbyder støtte til jobsøgning, og arbejdstagerne;
15. glæder sig over, at de akkrediterede organer, der yder aktiv støtte til jobsøgning til arbejdstagerne, betales på grundlag af de opnåede resultater;
16. minder om, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud i overensstemmelse med artikel 7 i EGF-forordningen bør udformes på en måde, der tager højde for fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og efterspurgte færdigheder, og at den bør være forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi;
17. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstageres beskæftigelsesegnethed ved hjælp af tilpassede uddannelsestilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele arbejdstagerens arbejdsliv; forventer, at uddannelsestilbuddene i den samordnede pakke ikke blot skræddersys til de afskedigede arbejdstageres behov, men også til det faktiske erhvervs klima;
18. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres gennem EGF, omfatter oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; understreger, at de italienske myndigheder bekræfter, at de støtteberettigede foranstaltninger ikke modtager støtte fra andre EU-finansieringsinstrumenter; gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremlægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger og sikre, at der ikke kan finde nogen overlapning sted mellem EU-finansierede tjenester;
19. påskønner den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om hurtigere frigivelse af tilskuddene; noterer sig det tidspres, som den nye tidsplan indebærer, og den potentielle indvirkning på effektiviteten af sagsbehandlingen;
20. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
21. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
22. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE****om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Italien — EGF/2015/004 IT/Alitalia)**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2015/1870.)

7. oktober 2015

P8_TA(2015)0337

Protokol til Euro-Middelhavsaftalen mellem EU og Tunesien om generelle principper for Tunesiens deltagelse i Unionens programmer ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2015 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen til Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Den Tunesiske Republik om de generelle principper for Den Tunesiske Republiks deltagelse i Unionens programmer (16160/2014 — C8-0080/2015 — 2014/0118(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 349/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (16160/2014),
 - der henviser til udkast til protokollen til Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Den Tunesiske Republik om de generelle principper for Den Tunesiske Republiks deltagelse i Unionens programmer (16159/2014),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 212 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0080/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, artikel 99, stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0254/2015),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Tunesiske Republiks regering og parlament.
-

7. oktober 2015

P8_TA(2015)0338

Europæisk småkravsprocedure og europæisk betalingspåkravsprocedure *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (COM(2013)0794 — C7-0414/2013 — 2013/0403(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 349/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0794),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0414/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 25. marts 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 29. juni 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0140/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2013)0403

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/... om ændring af forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure og forordning (EF) nr. 1896/2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2015/2421.)

⁽¹⁾ EUT C 226 af 16.7.2014, s. 43.

7. oktober 2015

P8_TA(2015)0339

Begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (COM(2013)0919 — C7-0003/2014 — 2013/0442(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 349/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0919),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0003/2014),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 10. juli 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 7. oktober 2014 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 30. juni 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0160/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2013)0442

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/... om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2015/2193.)

⁽¹⁾ EUT C 451 af 16.12.2014, s. 134.

⁽²⁾ EUT C 415 af 20.11.2014, s. 23.

7. oktober 2015

P8_TA(2015)0340

Kaseiner og kaseinater til konsum *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende kaseiner og kaseinater til konsum og om ophævelse af Rådets direktiv 83/417/EØF (COM(2014)0174 — C7-0105/2014 — 2014/0096(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 349/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0174),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0105/2014),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 4. juni 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 24. juni 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0042/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0096

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/... om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende kaseiner og kaseinater til konsum og om ophævelse af Rådets direktiv 83/417/EØF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2015/2203.)

⁽¹⁾ EUT C 424 af 26.11.2014, s. 72.

7. oktober 2015

P8_TA(2015)0341

Finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (COM(2014)0358 — C8-0029/2014 — 2014/0180(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2017/C 349/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0358),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 106a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0029/2014),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Revisionsrettens udtalelse nr. 1/2015 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Den Europæiske Datatilsynsførendes skrivelse af 3. december 2014;
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 30. juni 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Udenrigsudvalget og Budgetkontroludvalget (A8-0049/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0180**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2015/... om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU, Euratom) 2015/1929.)*⁽¹⁾ EUT C 52 af 12.2.2015, s. 1.

8. oktober 2015

P8_TA(2015)0346

Betalingstjenester i det indre marked ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2013/36/EU og 2009/110/EF og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (COM(2013)0547 — C7-0230/2013 — 2013/0264(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 349/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0547),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0230/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 5. februar 2014 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. december 2013 ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. juni 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og artikel 61, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Retsudvalget (A7-0169/2014),
 - der henviser til de ændringsforslag, der blev vedtaget ved plenarmødet den 3. april 2014 ⁽³⁾,
 - der henviser til Formandskonferencens afgørelse af 18. september 2014 om uafsluttede sager fra den syvende valgperiode,
 - der henviser til tillægsbetænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0266/2015),
1. fastlægger nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2013)0264

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. oktober 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/... om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2015/2366.)

⁽¹⁾ EUT C 224 af 15.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 170 af 5.6.2014, s. 78.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0280.

14. oktober 2015

P8_TA(2015)0352

Adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for medlemsstaterne og Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. oktober 2015 om forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse om fastsættelse af den dato, fra hvilken afgørelse 2008/633/RIA om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger har virkning (10506/2015 — C8-0193/2015 — 2015/0807(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2017/C 349/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (10506/2015),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0193/2015),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2008/633/RIA af 23. juni 2008 om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 2,
 - der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0287/2015),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 129.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0269.

14. oktober 2015

P8_TA(2015)0353

Forslag til ændringsbudget nr. 6/2015: Egne indtægter, EU-trustfond for foranstaltninger udadtil, Kontoret for Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation**Europa-Parlamentets beslutning af 14. oktober 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 6/2015 for regnskabsåret 2015, egne indtægter, EU-trustfond for foranstaltninger udadtil, Kontoret for Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (11695/2015 — C8-0278/2015 — 2015/2150(BUD))**

(2017/C 349/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015, endeligt vedtaget den 17. december 2014 ⁽²⁾,
- der henviser til ændringsbudget nr. 1/2015, endeligt vedtaget af Kommissionen den 28. april 2015 ⁽³⁾,
- der henviser til ændringsbudget nr. 2/2015, nr. 3/2015, nr. 4/2015 og nr. 5/2015, endeligt vedtaget af Kommissionen den 7. juli 2015 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁶⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽⁸⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 6/2015, vedtaget af Kommissionen den 15. juli 2015 (COM(2015)0351),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 6/2015, vedtaget af Rådet den 18. september 2015 og fremsendt til Europa-Parlamentet den samme dag (11695/2015 — C8-0278/2015),

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 69 af 13.3.2015, s. 1.⁽³⁾ EUT L 190 af 17.7.2015, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 261 af 7.10.2015.⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.⁽⁶⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.⁽⁷⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.⁽⁸⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

14. oktober 2015

- der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0280/2015),
 - A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 6/2015 omhandler en revision af overslagene over traditionelle egne indtægter, moms- og BNI-grundlagene samt opførelse af de relevante korrektioner til fordel for Det Forenede Kongerige og finansieringen heraf, hvilket vil føre til en ændring af, hvordan bidragene til Unionens budget fordeles på medlemsstaterne;
 - B. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 6/2015 endvidere dækker oprettelsen af to nye budgetposter til udgifter til støttefunktioner for de trustfonde, der forvaltes af Kommissionen, på politikområderne »Udvikling og Samarbejde« og »Udvidelse«, begge med en bemærkning pro memoria (p.m.);
 - C. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 6/2015 endvidere tager højde for en ændring i stillingsfortegnelsen for Støttekontoret for Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation, der ikke berører det samlede antal stillinger eller dets budget;
 1. tager forslaget til ændringsbudget nr. 6/2015 som forelagt af Kommissionen samt Rådets holdning hertil til efterretning;
 2. bemærker, at de nationale bidrag til budgettet på grundlag af BNI kan reduceres med 2,26 mia. EUR i forhold til det oprindelige 2015-budget på grund af indtægter fra traditionelle egne indtægter, der er højere end forventet (dvs. told og sukkerafgifter) på 1 133,5 mio. EUR og opførelse af overskuddet fra regnskabsåret 2014 på budgettet ved hjælp af ændringsbudget nr. 3/2015;
 3. mener, at denne tekniske justering af indtægtssiden af Unionens budget er solidt baseret på den seneste statistiske udvikling og er i overensstemmelse med den aftalte fordeling mellem medlemsstaterne;
 4. bemærker, at forslaget til ændringsbudget nr. 6/2015 med alle dets komponenter ikke har nogen indvirkning på udgiftssiden af 2015-budgettet, og at dets indvirkning på indtægtssiden blot består i en ændring af, hvordan bidragene til Unionens budget fordeles på medlemsstaterne;
 5. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 6/2015;
 6. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 6/2015 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Revisionsretten samt til de nationale parlamenter.
-

14. oktober 2015

P8_TA(2015)0354

Mobilisering af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger som led i den europæiske dagsorden for migration

Europa-Parlamentets beslutning af 14. oktober 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger som led i den europæiske dagsorden for migration i henhold til punkt 12 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om ansvarlig økonomisk forvaltning (COM(2015)0486 — C8-0292/2015 — 2015/2253(BUD))

(2017/C 349/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0486 — C8-0292/2015),
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015, der blev endeligt vedtaget den 17. december 2014 ⁽¹⁾,
 - der henviser til ændringsbudget nr. 1/2015, endeligt vedtaget den 28. april 2015 ⁽²⁾,
 - der henviser til ændringsbudget nr. 2/2015, nr. 3/2015, nr. 4/2015 og nr. 5/2015, endeligt vedtaget af Kommissionen den 7. juli 2015 ⁽³⁾,
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 7/2015, vedtaget af Kommissionen den 30. september 2015 (COM(2015)0485),
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾ (FFR-forordningen), særlig artikel 11,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁵⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om ansvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁶⁾, særlig punkt 12,
 - der henviser til skrivelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0290/2015),
- A. der henviser til, at det efter undersøgelse af alle muligheder for at omfordele forpligtelsesbevillingerne under udgiftsområde 3 har vist sig nødvendigt at anvende fleksibilitetsinstrumentet til forpligtelsesbevillingerne;
- B. der henviser til, at Kommissionen har foreslået at anvende fleksibilitetsinstrumentet ud over FFR-lofterne for at supplere finansieringen i Unionens almindelige budget for 2015 med EUR 66,1 mio. i forpligtelsesbevillinger til at finansiere foranstaltninger til håndtering af flygtninge- og migrationskrisen;

⁽¹⁾ EUT L 69 af 13.3.2015, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 190 af 17.7.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 261 af 7.10.2015.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

14. oktober 2015

1. bemærker, at 2015-lofterne for udgiftsområde 3 ikke giver mulighed for en tilstrækkelig finansiering af Unionens vigtige og presserende politiske prioriteter;
2. er derfor enig i anvendelsen af fleksibilitetsinstrumentet med et beløb på EUR 66,1 mio. i forpligtelsesbevillinger;
3. tilslutter sig desuden den foreslåede fordeling af de tilsvarende betalingsbevillinger på 52,9 mio. EUR i 2016 og 13,2 mio. EUR i 2017;
4. gentager, at anvendelsen af dette instrument, som fastsat i artikel 11 i FFR-forordningen, endnu en gang understreger, hvor absolut nødvendigt det er, at Unionens budget er mere fleksibelt;
5. gentager sin langsigtede holdning, at med forbehold af muligheden for at anvende betalingsbevillinger til specifikke budgetposter via fleksibilitetsinstrumentet uden forudgående mobilisering af forpligtelser, kan betalinger, der følger af forpligtelser, som tidligere er mobiliseret gennem fleksibilitetsinstrumentet, kun medregnes ud over lofterne;
6. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
7. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
8. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE****om anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger som led i den europæiske dagsorden for migration**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2015/2248).

14. oktober 2015

P8_TA(2015)0355

Forslag til ændringsbudget nr. 7/2015: Håndtering af flygtningekrisen: øjeblikkelige budgetforanstaltninger som led i den europæiske dagsorden for migration**Europa-Parlamentets beslutning af 14. oktober 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 7/2015 for regnskabsåret 2015, Håndtering af flygtningekrisen: øjeblikkelige budgetforanstaltninger som led i den europæiske dagsorden for migration (12511/2015 — C8-0297/2015 — 2015/2252(BUD))**

(2017/C 349/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015, endeligt vedtaget den 17. december 2014 ⁽²⁾,
- der henviser til ændringsbudget nr. 1/2015, endeligt vedtaget den 28. april 2015 ⁽³⁾,
- der henviser til ændringsbudget nr. 2/2015, nr. 3/2015, nr. 4/2015 og nr. 5/2015, endeligt vedtaget af Kommissionen den 7. juli 2015 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁶⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽⁸⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 7/2015, vedtaget af Kommissionen den 30. september 2015 (COM(2015)0485),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 7/2015, vedtaget af Rådet den 8. oktober 2015 og fremsendt til Europa-Parlamentet den følgende dag (12511/2015 — C8-0297/2015),

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 69 af 13.3.2015, s. 1.⁽³⁾ EUT L 190 af 17.7.2015, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 261 af 7.10.2015.⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.⁽⁶⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.⁽⁷⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.⁽⁸⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

14. oktober 2015

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. september 2015 til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet om styring af flygtningekrisen: Øjeblikkelige operationelle, budgetmæssige og juridiske tiltag i henhold til den europæiske migrationsdagsorden (COM(2015)0490),
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0289/2015),
- A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 7/2015 har til formål at øge EU's ressourcer til at håndtere den nuværende flygtninge- og migrationskrise og dermed rette op på den nuværende underfinansiering i udgiftsområde 3 og 4;
- B. der henviser til, at ændringsbudget nr. 7/2015 udgør en forhøjelse af den nødhjælp, der ydes inden for rammerne af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF) og Fonden for Intern Sikkerhed (ISF) med et samlet beløb på 100 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger, samtidig med at de nødvendige ressourcer opretholdes, og andre programmer finansieret under AMIF;
- C. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 7/2015 desuden foreskriver en forøgelse af antallet af stillinger til Frontex, Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) og Europol på samlet 120 stillinger samt de tilsvarende bevillinger til lønninger indtil årets udgang på 1,3 mio. EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger;
- D. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 7/2015 også giver mulighed for yderligere midler til det europæiske naboskabsinstrument for samlet 300 mio. EUR;
- E. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 7/2015 endvidere indeholder en forøgelse af betalingsbevillinger til humanitær bistand på 55,7 mio. EUR gennem omfordeling;
- F. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 7/2015 ledsages af et forslag til en afgørelse om anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger som led i den europæiske dagsorden for migration (COM(2015)0486) for 66,1 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger
- G. der henviser til, at stigningen i antallet af flygtninge og migranter ikke kunne forudses, da den nuværende flerårige finansielle ramme for 2014-2020 blev vedtaget, og at det ikke kan anses for et midlertidigt fænomen og kræver derfor langsigtede løsninger, der skal behandles i de kommende årlige budgetprocedurer og revisionen af den flerårige finansielle ramme;
1. tager forslaget til ændringsbudget nr. 7/2015 som forelagt af Kommissionen samt Rådets holdning hertil til efterretning;
 2. glæder sig over Kommissionens hurtige reaktion for at behandle den nuværende flygtningekrise; gentager sin parathed til at handle rettidigt i overensstemmelse med sit budgetansvar; påpeger, at de foreslåede foranstaltninger skal kobles sammen med initiativer, der har til formål at behandle hovedårsagerne til migrations- og flygtningekrisen;
 3. er overbevist om, at Unionen bør gøre mere for at behandle den nuværende migrations- og flygtningekrise og hjælpe at stabilisere hjemlande og bistå transitlande, idet de foreslåede foranstaltninger bestemt ikke vil være tilstrækkelige som følge af det samlede antal af personer, som søger beskyttelse i Unionen; opfordrer Kommissionen til at forelægge en langsigtet finansieringsplan for at reagere på migrations- og flygtningekrisen, herunder eftersøgnings- og redningsoperationer og foreslå en tilsvarende revision af den flerårige finansielle ramme;
 4. glæder sig over alle institutionernes vilje til at øge budgetbevillingerne til migration og asyl som følge af det åbenlyse og presserende behov samt til udenrigspolitiske instrumenter for at bidrage til at behandle hovedårsagerne til migrations- og flygtningekrisen;

14. oktober 2015

5. glæder sig over det tilsagn, som medlemsstaterne gav på det Det Europæiske Råds uformelle møde den 23. september 2015 om at mobilisere 1 mia. EUR som reaktion på den humanitære situation i forbindelse med migrations- og flygtningekrisen; opfordrer medlemsstaterne til at udvide og øge deres forpligtelse til også i de kommende år at tilvejebringe de nødvendige midler;
 6. minder om, at dette spørgsmål primært skal behandles i 2016-budgettet, og opfordrer Rådet til at bringe sine ord i overensstemmelse med den nødvendige finansiering i forligsfasen;
 7. opfordrer derfor indtrængende Rådet til fra starten at blive enig om et tilstrækkeligt 2016-budget, navnlig til udgiftsområde 3 og 4, der vil tilvejebringe tilstrækkelige bevillinger, der er nødvendige for at håndtere den nuværende flygtninge- og migrationskrise;
 8. minder Kommissionen og Rådet om den nylige aftale om en betalingsplan, der har til formål at bringe Unionens budget tilbage på et holdbart leje; bemærker, at Kommissionen ikke foreslog nogen yderligere samlede betalingsbevillinger i 2015-budgettet, men vender tilbage til omfordeling af alle eksisterende midler; understreger, at dette kunne øge presset på betalingsbevillinger i 2016, som sandsynligvis ikke vil være tilstrækkelige til at imødekomme de faktiske behov i de finansielle programmer på tværs af udgiftsområder;
 9. forventer derfor, at Kommissionen forelægger sin ændringskrivelse nr. 2/2016 med en tilstrækkelig stigning i betalingsbevillinger, der svarer til de indgåede forpligtelser;
 10. understreger, at hvis det skulle være nødvendigt med yderligere stigninger i løbet af indeværende år for at behandle migrations- og flygtningekrise, vil Parlamentet være rede til at acceptere en yderligere anvendelse fleksibilitetsbestemmelserne i den flerårige finansielle ramme;
 11. glæder sig over de yderligere 120 stillinger i stillingsfortegnelsen til agenturerne og forventer, at denne afgørelse også indvirker på 2016-budgettet samt budgetterne for de kommende år; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge opdaterede og konsoliderede oplysninger om agenturerne behov inden budgetforliget; opfordrer Kommissionen til at foreslå en strategi på mellemlangt og langt sigt for aktionerne i agenturerne for retlige og indre anliggender: mål, missioner, koordinering, udvikling af hotspots og finansielle midler;
 12. mener, at der bør afsættes flere stillinger til EASO, end Kommissionen har foreslået, da den har fået til opgave at spille en central rolle i den fælles europæiske asylordning som f.eks. bistand ved behandlingen af asylansøgninger og ved omfordelingen;
 13. bekræfter sin vilje til at vedtage ændringsbudget nr. 7/2015 som forelagt af Kommissionen snarest muligt som følge af situationens presserende karakter; påpeger, at som følge af situationens presserende karakter havde Parlamentet begrænset tid til at udarbejde sin holdning til dette ændringsbudget;
 14. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 7/2015;
 15. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 7/2015 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Revisionsretten samt til de nationale parlamenter.
-

14. oktober 2015

P8_TA(2015)0357

Udnævnelse af den administrerende direktør for EFSI**Europa-Parlamentets afgørelse af 14. oktober 2015 om forslaget om udnævnelse af den administrerende direktør for den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (C8-0304/2015 — 2015/0901(NLE))****(Godkendelse)**

(2017/C 349/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslaget fra styringsrådet for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) af 2. oktober 2015 om udnævnelse af fondens administrerende direktør (C8-0304/2015),
- der henviser til artikel 7, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenen,
- der henviser til de fælles drøftelser mellem Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget, jf. forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0292/2015),
- A. der henviser til, at det i artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) nr. 2015/1017 bestemmes, at den administrerende direktør og den viceadministrerende direktør for EFSI udnævnes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) efter godkendelse af Europa-Parlamentet efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesproces i overensstemmelse med EIB's procedurer, hvorunder Europa-Parlamentets holdes behørigt og rettidigt informeret på alle trin;
- B. der henviser til, at Styringsrådet for EFSI den 2. oktober 2015 vedtog et forslag om udnævnelsen af den administrerende direktør og den viceadministrerende direktør for EFSI og fremsendte forslaget til Europa-Parlamentet;
- C. der henviser til, at Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget den 13. oktober 2015 foretog en høring af Wilhelm Molterer, den indstillede kandidat til stillingen som administrerende direktør for EFSI, hvorunder han fremsatte en indledende erklæring og derefter besvarede spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne;
 1. godkender udnævnelsen af Wilhelm Molterer til stillingen som administrerende direktør for EFSI;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank og medlemsstaternes regeringer.

⁽¹⁾ EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1.

14. oktober 2015

P8_TA(2015)0358

Udnævnelse af den stedfortrædende administrerende direktør for EFSI

Europa-Parlamentets afgørelse af 14. oktober 2015 om forslaget om udnævnelse af den viceadministrerende direktør for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (C8-0305/2015 — 2015/0902(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 349/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslaget fra styringsråder for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) af 2. oktober 2015 om udnævnelse af fondens viceadministrerende direktør (C8-0305/2015),
 - der henviser til artikel 7, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenen,
 - der henviser til de fælles drøftelser mellem Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget, jf. forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0293/2015),
 - A. der henviser til, at det i artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) nr. 2015/1017 bestemmes, at den administrerende direktør og den viceadministrerende direktør for EFSI udnævnes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) efter godkendelse fra Europa-Parlamentet efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesproces i overensstemmelse med EIB's procedurer, hvorunder Europa-Parlamentet holdes behørigt og rettidigt informeret på alle trin;
 - B. der henviser til, at styringsrådet for EFSI den 2. oktober 2015 vedtog et forslag om udnævnelse af den administrerende direktør og den viceadministrerende direktør for EFSI og fremsendte forslaget til Europa-Parlamentet;
 - C. der henviser til, at Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget den 13. oktober 2015 foretog en høring af Iliyana Tsanova, den indstillede kandidat til stillingen som viceadministrerende direktør for EFSI, hvorunder hun fremsatte er indledende erklæring og derefter besvarede spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne;
1. godkender udnævnelsen af Iliyana Tsanova til stillingen som viceadministrerende direktør for EFSI;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank og medlemsstaternes regeringer.

⁽¹⁾ EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA